

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 60. IZREDNA SEJA

(15. april 2014)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJAN IN DRŽAVLJANK IN DRŽAVLJANOK.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO, DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANOK.
PO NAČELU DELITVE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZVEŠILNO IN SODNO.
PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAMODOLČNOSTI.
SLOVENIJA JE NEODtujlivi pravici slovenskega naroda in neodtujlivi pravici slovenskega naroda do samodolčnosti.

MANDAT

VI

IZREDNA
SEJA

60

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 60. izredna seja (15. april 2014)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 60. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA V ZVEZI S POLITIKO ZAPOSLOVANJA V PRAVNIH OSEBAH, KI SO V VEČINSKI DRŽAVNI LASTI TER V ZVEZI Z NARAŠČAJOČO SISTEMSKO KORUPCIJO, EPA 1879-VI

2. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predlog sklepa o imenovanju članice izbirne komisije za izbiro primernih kandidatov za imenovanje namestnikov predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, EPA 1895-VI

Obvestilo predsednice Vlade, da bo funkcijo ministra za zdravje namesto Alenke Trop Skaza začasno opravljala mag. Alenka Bratušek, EPA 1915-VI

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	6
2. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE	6
Obvestilo predsednice Vlade, da bo funkcijo ministra za zdravje namesto Alenke Trop Skaza začasno opravljala mag. Alenka Bratušek, EPA 1915-VI	6
Predlog sklepa o imenovanju članice izbirne komisije za izbiro primernih kandidatov za imenovanje namestnikov predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, EPA 1895-VI	6
MAG. MATEJ TONIN.....	6
SONJA RAMŠAK	7
IVAN VOGRIN.....	7
DR. VINKO GORENAK	8
JOŽEF JEROVŠEK	8
ALENKA JERAJ	9
MAŠA KOCIPER.....	10
FRANC PUKŠIČ	10
MAŠA KOCIPER.....	11
JOŽE TANKO	11
MAG. MELITA ŽUPEVC	12
JOŽE TANKO	12
JOŽE TANKO	13
JOŽE TANKO	13
1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA V ZVEZI S POLITIKO ZAPOSLOVANJA V PRAVNIH OSEBAH, KI SO V VEČINSKI DRŽAVNI LASTI TER V ZVEZI Z NARAŠČAJOČO SISTEMSKO KORUPCIJO, EPA 1879-VI	13
DR. VINKO GORENAK	13
KRISTINA VALENČIČ	15
MAG. MITJA MAVKO	16
SONJA RAMŠAK	17
MAG. MAJDA POTRATA.....	18
MAG. KATARINA HOČEVAR	19
JASMINA OPEC	20
IVAN HRŠAK	21
JOŽEF HORVAT	22
JERKO ČHOVIN	23
JOŽE TANKO	24
FRANC PUKŠIČ	27
DR. VINKO GORENAK	29
MIRKO BRULC	30
ZVONKO ČERNAČ	31
IVAN VOGRIN.....	33
MAG. KATARINA HOČEVAR	34
JOŽE TANKO	35
MAG. BRANKO GRIMS	36
SREČKO MEH	37
SREČKO MEH	37
SREČKO MEH	37
DR. VINKO GORENAK	39
SREČKO MEH	39
JOŽE TANKO	40

MAG. MAJDA POTRATA	40
EVA IRGL	41
IVAN GRILL	42
MAG. RENATA ZATLER	44
ALENKA JERAJ	45
MAG. MAJDA POTRATA	46
JOŽE TANKO	47
SONJA RAMŠAK	47
JOŽE TANKO	48
ZVONKO ČERNAČ	50
IVAN VOGRIN	51
DR. VINKO GORENAK	51
MAG. MAJDA POTRATA	52
MAG. MITJA MAVKO	53
SAMO BEVK	53
SONJA RAMŠAK	53
JOŽE TANKO	54

Državni zbor VI. mandat

60. izredna seja
15. april 2014

Predsedujoči: Janko Veber.....predsednik Državnega zbora
Polonca Komar.....podpredsednica Državnega zbora
Renata Brunskole..... podpredsednica Državnega zbora
Romana Tomc..... podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 15. aprila 2014 ob 12.01.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 60. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega in drugega odstavka 58. člena in prvega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Irena Tavčar, gospa Janja Klasinc, mag. Barbara Žgajner, gospod Andrej Čuš, gospod Tomaž Liseč, gospod Robert Hrovat, gospod Bojan Starman, gospod Matevž Frangež, gospod Jože Velikonja od 15. ure dalje, gospod Dragutin Mate, mag. Matej Tonin od 16. ure dalje in gospod Jožef Horvat od 15. ure dalje. Na sejo sem vabil predstavnike Vlade in vse prisotne lepo pozdravljam.

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 60. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 4. aprila 2014, s sklicem seje. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje. Prosim vas, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 71, proti 1.

(Za je glasovalo 71.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je dnevni red 60. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.**

Najprej je pod a1. točko **Obvestilo predsednice Vlade, da bo funkcijo ministra za zdravje namesto dr. Alenke Trop Skaza začasno opravljala mag. Alenka Bratušek.** Predsednica Vlade mag. Alenka Bratušek je 13. aprila 2014 Državni zbor obvestila, da bo funkcijo ministra za zdravje namesto dr. Alenke Trop Skaza, ki je s te funkcije odstopila, začasno opravljala sama.

Obvestilo predsednice Vlade ste prejeli. V zvezi s tem ugotavljam, da se je Državni zbor na podlagi drugega odstavka 234. člena Poslovnika Državnega zbora seznanil, da bo funkcijo ministra za zdravje, namesto dr. Alenke Trop Skaza, ki ji je funkcija ministrice zaradi odstopa prenehala, začasno opravljala mag. Alenka Bratušek.

S tem zaključujem a točko.

Prehajamo na **točko a**, in sicer na obravnavo **Predloga sklepa o imenovanju članice izbirne komisije za izbiro primernih kandidatov za imenovanje namestnikov predsednika Komisije za preprečevanje korupcije.** Predlog sklepa je v obravnavo Državnemu zboru predložila Mandatno-volilna komisija. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Mag. Matej Tonin bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni.

Komisija za preprečevanje korupcije je ena izmed institucij, ki je v zadnjih mesecih, tudi letih, najbolj razvnela širšo in tudi ožjo politično javnost. Z odhodom senata KPK se je začel zelo nesrečen postopek izbire novega senata. Dobili smo predsednika, izgubili smo dva namestnika že takoj v startu. Žal se je predsednik KPK odločil, da bo na tej poziciji vztrajal, kljub temu da je na nek način izgubil vso kredibilnost, in da bo ta institucija kot takšna tudi v prihodnje izgubila kredibilnost, in kar bo počela, bo vedno pod senco dvoma. Ko pa se pogovarjamo o izbiri komisiji, sem prepričan, da je imela koalicija tudi zaradi vseh zapletov, ki so nastali v zvezi s tem, enkratno priložnost, da bi vsaj pri izbiri izbirne komisije, ki bo izbrala primerne kandidate za dva namestnika, ukrepala drugače. Da ne bi uporabljala svoje večinske moči v parlamentu, ampak bi si na nek način prizadevala za čim večjo preglednost in transparentnost tega postopka. Ker je KPK izredno občutljiva zadeva, ker je imenovanje senata KPK še toliko bolj občutljiva zadeva, bi bilo nujno treba, da bi bila v imenovanje tovrstne

komisije vključena tudi opozicija. Ne nazadnje, bom rekel zelo direktno, smo klienti te KPK vsi politiki, vsi, ki sedimo v tej dvorani, koalicija in opozicija. In če zgolj nastane občutek, da je ta senat izbrala samo ena stran, potem se tega občutka ne moremo nikoli znebiti, da so tudi člani senata ozko politično usmerjeni in se potem ta postopek oziroma ta način izbire vedno lahko z ene strani zlorablja in poudarja, da ta KPK ne odloča pravično, da ne odloča tako, kot bi moral in da določene pripadnike politične opcije preganja samo zaradi tega, ker so na drugi strani.

Konkretno sta bila vsaj dva predstavnika s strani opozicije predlagana v to izbirno komisijo. Gospod Jože Tanko in gospod Slavko Vesenjāk iz SLS. Če bi si koalicija resnično prizadevala za transparentnost tega postopka, potem bi imela enkratno priložnost, da bi v to izbirno komisijo imenovala enega predstavnika opozicije, še vedno bi lahko po svoji vladni liniji predlagala svoje ljudi, ki bi kljub temu bedeli nad tem izbirnim postopkom, ampak kot kaže, ste to priložnost in to možnost zavrnili. Obstaja grenak občutek, jaz mislim, da ta odločitev ni bila dobra, ni bila pametna, še zlasti če želite tudi vi graditi na kredibilnosti te institucije.

Jaz mislim, da ste tukaj naredili napako, zato Poslanska skupina Nove Slovenije ne bo podprla tega predloga za imenovanje Mojce Prelesnik v to izbirno komisijo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Sonja Ramšāk bo predstavila stališče Poslanke skupine Slovenske demokratske stranke.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Spoštovani predsednik, državni sekretar, poslanke in poslanci!

Mandatno-volilna komisija je na svoji 44. nujni seji, kjer smo obravnavali kandidature članov za izbirno komisijo za izbor kandidatov za namestnike predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, zavrnila edino kandidaturo, ki jo je podala Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, in sicer smo za člana izbirne komisije predlagali vodjo Poslanske skupine, gospoda Jožeta Tanka. Ker kandidat Slovenske demokratske stranke na tej komisiji ni bil potrjen, je Mandatno-volilna komisija morala dati ponovni poziv poslanskim skupinam, da predlagajo svoje kandidate. Žal se je pred sklicem seje zgodil še precedens, nekateri vodje poslanskih skupin, in sicer Državljske liste, Pozitivne Slovenije, Demokratične stranke upokojencev in Socialnih demokratov, so v svojem odzivu na poziv predsednice Mandatno-volilne komisije, da predlagajo svoje kandidate, v pismu celo izpostavili, da je pri predlogu Slovenske demokratske stranke, ki je predlagala gospoda Jožeta Tanka kot kandidata za člana izbirne komisije, šlo za neresno kandidaturo in politično provokacijo. Pri tem je treba povedati, da je

Slovenska demokratska stranka pri vseh pozivih Mandatno-volilne komisije, ko smo izbirali člana izbirne komisije tako za izvolitev predsednika Komisije za preprečevanje korupcije kot tudi obeh članov senata, vedno predlagala gospoda Jožeta Tanka. Žal pa je prišlo do sklica nujne seje Mandatno-volilne komisije v času, ko poslanske skupine izvajamo svoje redno dejavnost, to so seje poslanskih skupin, in sicer ob torkih ob 10. uri, čeprav bilo možno sklicati sejo Mandatno-volilne komisije tudi ob kakšni drugi uri. Zato se člani Mandatno-volilne komisije s strani Slovenske demokratske stranke te seje takrat nismo mogli udeležiti, gre za sejo 1. 4. 2014. Na ponovni poziv je Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke ponovno predlagala kandidata Jožeta Tanka, ob tem so bili predlagani kandidati tudi s strani koalicijskih poslanskih skupin in Slovenske ljudske stranke. Glede na to, da Mandatno-volilna komisija že pri prvem izboru, čeprav smo predlagali edinega kandidata, ni podprla te kandidature in ponovno nekako potrdila to, da se iščejo kandidati, dokler se ne najde ustrezní kandidat, zato v Slovenski demokratski stranki kandidature generalne sekretarka Državnega zbora za članico izbirne komisije v Komisiji za izbor primernih kandidatov za namestnika predsednika Komisije za preprečevanje korupcije ne moremo podpreti. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali predstavitev stališč poslanskih skupin.

Sledi razprava poslank in poslancev o predlogu sklepa. Prvi dobi besedo mag. Matej Tonin. Se odpoveduje. Naslednji razpravljavec je mag. Ivan Vogrin, pripravi pa naj se dr. Vinko Gorenak

Izvolite, gospod Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi!

Sam bom podprl kandidaturo gospe Mojce Prelesnik za članico izbirne komisije in bom tudi utemeljil, zakaj. Zato, ker je čisto vseeno, kdo je tam. Čisto vseeno. Mi smo sistem tako degenerirali, da moramo pravzaprav povsem bankrotirati, da bomo sposobni začeti delati drugače. Glejte, Komisija za preprečevanje korupcije dela približno v različnih oblikah desetletje. Eno desetletje! V tem času smo odlično napredovali. Da lahko država deluje, si moramo vsako leto izposoditi nekaj milijard evrov. Letos jih imamo predvidenih celo 7,7. In neprestano moramo dvigovati davke. To je prvi velik uspeh, da lahko ta država preživi. Drugo, kar je, je to, da smo z dna najmanj koruptivnih držav v desetih letih prišli na vrh. To je pa drug velik uspeh. To pomeni, da je čisto vseeno, kdo je tam. In če bi se malo sarkastično izrazil, bi rekel, to vlado je treba podpirati, kajti po naravnih zakonih ni mogoče drugače. To zgodovina uči, da mora nek državni sistem priti

povsem na dno, da totalno bankrotira – ker smo mi vse izrodili –, da se potem začne graditi nekaj novega. Zakaj? Mi z vsakim zakonom, ki ga sprejmemo, naredimo novo plenilsko skupino. Tako je bilo pri energetskega zakonu, tako smo poskušali pri zakonu o davku na nepremičnine, pa nas je na srečo Ustavno sodišče zaustavilo in tako dalje. To delamo skoraj 20 let. Mogoče nismo čisto na začetku, ampak že z Zakonom o lastninskem preoblikovanju podjetij smo to začeli, ker je bila to uzakonjena kraja. In ne bomo, pa je čisto vseeno, kdo je tam, ne bomo prišli, dokler ne bomo čisto bankrotirali.

Še nekaj drugega bi rad povedal. Glejte, kako naj mi danes verodostojno nastopamo, če imamo v Državnem zboru zaposlene ljudi, ki so meni povedali, da imajo 580 evrov plače. Danes sem bil v svoji poslanski pisarni na Občini Lenart in mi je delavka, ki gre zdaj v penzijo, ima 40 let polne delovne dobe, polnih 40 let, od tega je delala 35 let oziroma mogoče 34 v gospodarskem sektorju, 540 evrov pokojnine. Kako naj živi s tem?

Glejte, čisto vseeno kdo je, končajmo to zgodbo in začnimo znova. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima dr. Vinko Gorenak. Pripravi pa se gospod Jožef Jerovšek.
Izvolite, gospod Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Kar se mene tiče, tega predloga za gospo Prelesnikovo, da postane članica izbirne komisije za namestnike predsednika KPK, seveda ne bom podprl.

Naj pa ob obrazložitvi tega glasu rečem še naslednje. Ta država ima po letu 1990 ustanovljeno eno serijo inštitucij, ki imajo zakonsko gledano tako imenovani neodvisni položaj. Neodvisni položaj, ki pomeni neko stanje, ki je enako statusu državnega zbora, enako statusu vladi ali pa enako statusu sodstva, kar pomeni, da nad temi inštitucijami ni nikogar. Nad temi inštitucijami je bog in plavo nebo. Te inštitucije, zlasti KPK, o katerem vodstvu govorimo pri tej točki, pa je tisto, ki je še posebej pomembno tudi zato, ker kot vemo, nad njihovimi izdelki, ki so dokazljivo v preteklem obdobju zelo vprašljive narave, v bistvu ni pravnega varstva. Dejansko praktično ni nobenega pravnega varstva, iz sodišča pa te njihove izdelke presojuje na tak ali drugačen način. Zelo tipičen primer je znamenito poročilo o premoženjskem stanju prvakov političnih strank, kjer ni bilo možnosti nobene pritožbe ali pa je bila ta pritožba zavrnjena. Nasprotno pa tam, kjer je KPK ugotovila, da gre za korupcijo, tak primer pa imamo v primeru imenovanja generalnega direktorja tožilske organizacije, pa sodišče že več kot leto dni ne naredi nič na to temo. Oziroma na to temo ne odloči.

Hotel sem opozoriti v tem delu nastopa predvsem na to, da inštitucije, ki imajo tako imenovani neodvisen položaj, osebno moje

mnenje je, da bi jih sicer morali po vrstnem redu, več ali manj po vrstnem redu ukiniti in spraviti v sistem vlade oziroma ministrstev. Dokler pa imajo tak neodvisen položaj, pa bi moral Državni zbor in vsi tisti, ki so kakršnikoli deležniki pri imenovanju njihovih vodstev, ravnati posebej skrbno. Posebej skrbno zato, da bi na čelo teh organizacij oziroma na čelo teh inštitucij prišli resnično ljudje, ki so zaupanja vredni in ki imajo kar najširšo podporo politike. To se v primeru KPK seveda ni zgodilo. Ne samo to, pravzaprav še več. Zakon je bil spremenjen, narejen je bilo povsem politično leta 2010 in omogočil je povsem skrajno politično pristransko kadrovanje, ki je bilo izvedeno tudi v praksi. Tudi v praksi zato, ker je bilo leta 2010 vse kadrovanje preneseno na inštitucijo predsednika republike, ki pa je, vsaj takratni predsednik republike, deloval izrazito pristransko. To se je pokazalo pri imenovanju prejšnjega vodstva, ko sta na čelo te komisije prišli vsaj dve osebi, izrazito levo politično profilirani. Enaka zgodba se nadaljuje sedaj, ko je na čelo komisije prišel človek, ki je dan pred imenovanjem na to mesto imel strankarsko izkaznico Pozitivne Slovenije in očitno tečejo vsi postopki tudi sedaj tako, da bosta dva namestnika predsednika Komisije za preprečevanje korupcije ustrezala koaliciji, zlasti pa Pozitivni Sloveniji znotraj te koalicije. Kot smo lahko videli, so postopki tekli tako, da je bila najprej imenovana gospa Župevcova. Ko je na čelo komisije tudi z njeno pomočjo prišel strankarski človek Pozitivne Slovenije in sta odstopila dva, ki nista bila člana nobenih strank, govorim o namestnikih, tečejo sedaj ti postopki, ki so predmet te točke dnevnega reda. Tukaj smo mi predlagali konstantno vodjo poslanske skupine gospoda Tanka in poglejte, kaj je koalicija zapisala. Koalicija je zapisala, da je taka kandidatura neresna kandidatura in tudi politična provokacija. Zdaj mi pa povejte, kakšna razlika je med Tankom, ki vodi 26 poslancev, in gospo Župevc ali Möderndorferjem, kjer sta v poslanski skupini dva poslanca več. Ti so lahko, naš kandidat je pa politično neresen in predstavlja provokacijo. Jaz ne vem, če se sploh zavedate, kaj ste zapisali. Ampak zapisali ste nekaj, s čimer delate pomembne korake proti diktaturi v tem državnem zboru.

Tudi zato ta kandidatura nima moje podpore. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Jerovšek, pripravi naj se gospa Alenka Jeraj.
Izvolite, gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Opravljam na videz ne preveč pomembno zadevo, ki pa ima v danih situacijah in v dani situaciji pomembne politične implikacije. Delno je zaradi tega imenovanja v prvem krogu in izbire te izbirne komisije kandidata za predsednika protikorupcijske komisije in namestnikov že odstopil predsednik

nadzornega odbora Nove Ljubljanske banke s širšimi implikacijami. In politične implikacije so tudi v tem, da koalicija izbere zanesljivo svojega človeka, čeprav je bilo v osnovi, ko je bil zakon poslan v proceduro leta 2011, v prvi verziji predvideno, da bi tega kandidata za izbirno komisijo predlagala Komisija za nadzor javnih financ, ki je večinsko opozicijska. Zato bi bil predlog o izbiri poslanca iz opozicijskih vrst popolnoma logičen. Tistim strokovnjakom, ki so pisali prvo verzijo zakona, se je zdelo to popolnoma logično. In edino logično bi bilo, saj bi se s tem izognili sramoti za državo in vsem tem posledicam, iz katerih se vidi, da sedanja koalicija ne želi imeti nevtralne protikorupcijske komisije, ki bi dejansko preprečevala korupcijo, ampak želi imeti odvisne ljudi, strankarsko opredeljene ljudi. Zaradi tega nas je lahko že v naprej strah, kaj vse se še bo zgodilo v tej državi.

Poglejte, drugo, kar je pa več kot očitno iz teh postopkov, ki so bili že izpeljani, pa je, da sedanja koalicija večinsko ne zaupa predsedniku republike. Morda je nenavadno, da jaz branim predsednika republike, ko sem opozicijski poslanec, vendar dejstvo je, da se on trudi biti, vsaj za enkrat, predsednik vseh državljanov. V prvem krogu so mu bile podstavljene mine v obliki izbora te komisije. Šlo je izrazito za diskreditacijo predsednika republike, kajti to koalicijo moti to, da je to edina institucija trenutno v državi, kjer koalicija in ti nimajo stoprocentnega vpliva in nadzora nad to institucijo in je treba to institucijo oslabiti. Pri tokratnem izboru je v ozadju popolnoma isti razmislek. Če se bo le dalo, bodo izbrali tako, da bo onemogočen protikorupcijski boj v bodoče in da bo diskreditiran predsednik republike. Sprašujem kolegice in kolegi iz koalicijskih vrst, kaj tako strašnega je naredil predsednik republike v doseganju letu svojega predsednikovanja, da je tako moteč faktor v tej državi. Jaz vem in slutim, kaj vas moti. Po vašem bi moral biti predsednik republike izrazito strankarski, na strani sedanje koalicije in izrazito ideološko pristranski. Jaz mu pa priznam, da se tukaj trudi biti nevtralen in predsednik vseh državljanov. Je pa sedaj tudi zanimiva situacija glede na to, kar imate v Pozitivni Sloveniji. Danes sem pričakoval, da se boste malo presedli, da bosta frakciji znotraj pozitivne koalicije ločeni do kongresa stranke, da boste lažje medsebojno komunicirali prek klopi. To sicer ni, ampak te konture so nekako vidne. In sedaj bo zanimivo. Rok se je iztekel včeraj. Ali bo tistega, ko ga bo imenovala predsednica Vlade v to komisijo, ali bo tista začasno zaveznik predsednika republike ali bo tudi v tem krogu nasprotnik predsednika republike. Hvala lepa.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Besedo ima gospa Alenka Jeraj. Pripravi pa se gospa Maša Kociper. Izvolite, gospa Jeraj.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

Ponovno odločamo o tem, kdo bo član oziroma članica izbirne komisije za izbiro primernih kandidatov za imenovanje namestnikov predsednika Komisije za preprečevanje korupcije. V SDS smo ves čas od začetka predlagali, da bi ta član bil gospod Jože Tanko. Koalicija je vztrajala pri predlogu za gospo Melito Župevc, ki je bila nato tudi izbrana in je v postopkih izbora predsednika protikorupcijske komisije tudi sodelovala. V tem postopku se je komisija močno blamirala s tem, kar je naredila. Nekaj tednov smo poslušali in brali o tem, kako in na kakšen način je bil izbran gospod Štefanec. Še več. Takoj v nadaljevanju sta odstopila oba imenovana namestnika. Podobno se je zgodilo tudi ob imenovanju prejšnje komisije, ko sta bila izbrana gospod Klemenčič za predsednika in gospod Rok Praprotnik, drugi namestnik je odstopil ravno zato, ker je ocenil, da komisija v taki sestavi oziroma senat ne bo deloval objektivno in politično nepristransko. In namesto da bi se iz te zgodbe prve nekaj naučili, kar pomeni, da je komisijo že od začetka njenega dela spremljala, bomo rekli politična pristranskost in so se tako tudi obnašali, čeprav so želeli dajati videz nepristranskosti, se nam zdaj dogaja podobno. Odstopila sta oba namestnika, ker sta ocenila, da s predsednikom, ki je tako načelen, da dan pred imenovanjem izstopi iz svoje stranke Pozitivne Slovenije, da ne bo objektivni in da ne bo delal oziroma ravnal politično nepristransko. Poleg tega da je izbirna komisija, v katero je bila imenovana tudi gospa Melita Župevc, opravila ta izbor, uničila magnetograme, iz katerih bi lahko videli ali je dejansko bil gospod Štefanec najprimernejši kandidat ali je bilo dovolj le-to, da je bil član Pozitivne Slovenije, kajti gospa Melita Župevc je s tem bila seznanja in je to vedela. Kako priročno, ne bomo uničevali arhivov po ali čez nekaj let, pač pa uničimo kar sproti magnetograme, da ne bi bilo možno preveriti, kaj se je na izboru dogajalo. Zato tudi razumemo, zakaj ni smel biti v tej izbirni komisiji gospod Tanko, ker se verjetno takšne stvari ne bi dogajale, in ker bi imeli določene informacije tudi drugi, ne samo koalicija.

Ker si očitno ta koalicija ne želi še ene podobne blamaže, je zdaj bolj podrobno prebrala zakon in ugotovila, da je zakonodajalec leta 2011, mimogrede, takrat je bila zakonodajalka tudi gospa Župevčeva, razmišljal o tem, da predstavnik Državnega zbora v izbirni komisiji ne bi bil nujno poslanec, pač pa nekdo drug. Zato predlagate gospo Prelesnikovo. Mi smo ponovno predlagali gospoda Jožeta Tanko. Ob predlogu gospe Prelesnikove ste si dovolili zapisati, da je to neresna kandidatura in politična provokacija, čeprav smo bili edina stranka tega parlamenta, ki je ves čas predlagala isto osebo in se tudi odzvala na vsak poziv gospe predsednice Mandatno-volične komisije gospe Župevčeve.

Jaz gospe Prelesnikove ne bom podprla, ker ni tako dolgo tega, ko smo imeli incident v Državnem zboru ob štetju podpisov za referendum. Kje so se zgubili in kako so se zgubili, smo ugotavljali in postopki, ki so temu sledili, so pokazali, da je bilo kar precej napak narejenih tudi v Državnem zboru, torej najprej v Državnem zboru, ki je te podpise prevzel in jih ob prevzemu ni preštel. Službe vodi gospa Prelesnikova, tudi sicer njena ravnanja ocenjujem kot pristranska, vemo, kdo jo je pripeljal, katera politična opcija jo je predlagala, zato je jaz v izbirno komisijo ne bom podprla.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospa Maša Kociper, pripravi se gospod Jani Möderndorfer.
Izvolite, gospa Kociper.

MAŠA KOCIPER (PS PS): K besedi se javljam zato, da bi morda tistih nekaj gledalcev, ki nas danes gledajo, ne dobilo spet popolnoma enostranske slike o tem, kaj se dogaja v zvezi s tem imenovanjem za volitev članov KPK. V Državnem zboru smo enkrat že opravili obsežno in zelo dolgotrajno razpravo na zahtevo SDS, kjer smo natančno obdelovali vse podrobnosti in napake, ki naj bi se po mnenju SDS zgodile pri tem imenovanju, preverili vse teorije zarote od zadaj naprej, naprej nazaj, in danes bi naj, tako sem vsaj jaz razumela dnevni red, razpravljali samo še o imenovanju te komisije oziroma konkretnem predlogu, ki ga je že sprejelo matično delovno telo.

Jaz bom zato začela na tem koncu in tudi več ali manj tukaj ostala. Seveda bom glasovala za gospo Mojco Prelesnik, ki je predlagana in mislim, da je pravi kandidat za to, da vendar Državni zbor, tako kot zahteva zakon, iz svojih vrst nekoga imenuje. Nisem proti temu, da se v Državnem zboru sami izločamo iz postopkov in ne predlagamo takrat, kadar smo po zakonu pooblaščen, povedala pa bom, zakaj nikakor ne bi glasovala za predlog, ki ga je predlagal SDS, pa tudi če bi bil to katerikoli drugi poslanec. Sama sem poslanka v tem državnem zboru šele prvi mandat. Ko smo prvič izbirali komisijo, mi je bilo rečeno, da je v prejšnjem mandatu kot član Državnega zbora sodeloval predsednik Mandatno-volilne komisije. Predsednik Mandatno-volilne komisije v tem primeru je bila gospa Melita Župevc. Glede na to, da je bila takšna uveljavljena praksa, sem brez pomislekov in brez slabih namenov podprla to imenovanje. Naj še enkrat povem, da je ta komisija, o kateri govorimo, izbirna komisija imenovana, sestavljena, pardon, iz petih ljudi, od katerih je en predstavnik Državnega zbora in en predstavnik, ki ga imenuje Vlada, trije pa so nepolitični predstavniki. Tako da nikakor ne more zmagati politika, kot želijo to nekateri povedati. Če pa je res tako, kar tudi ves čas poudarja SDS, da politika vpliva na imenovanja, potem pa ne moreta biti v tej izbirni komisiji ne predstavnica koalicije ne predstavnik opozicije.

Se pravi, nikakor gospod Tanko, ki je predstavnik največje opozicije stranke, če želite spoštovani kolegi prispevati k temu, da bo ta izbirna komisija delovala čim bolj nepolitično. Zato res ne razumem tega, da skupaj ne podpremo gospe Mojce Prelesnik, ampak vztrajate pri svojem imenovanju, pri čemer je ta ista stranka, gospod, ki je predlagan v to komisijo, večkrat poudarjala, kako je ta komisija tako ali tako nepotrebna, nima smisla, celo škodljiva, jo je treba ukiniti in tako naprej. Oprostite nam torej, če mi, ki verjamemo v KPK, ne imenujemo v izbirno komisijo nekoga, ki misli, da je treba KPK ukiniti in ki niti slučajno ni politično nepristranski.

Jaz absolutno zavračam tudi te namige nekaterih, da Pozitivna Slovenija ves čas tiho sodeluje v koaliciji proti KPK. Nikoli. Mi nismo za ukinitvev KPK, mi smo za to, da KPK z nekimi novimi zakonskimi pristojnostmi deluje dalje in v tem smislu predlagamo ne poslanca, ne politično opredeljenega strokovnjaka, da deluje v izbirni komisiji. Predlog bom podprla.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo bi lahko dobil gospod Jani Möderndorfer, ga trenutno ni, zato ima besedo gospod Franc Pukšič, pripravi pa se gospod Jože Tanko.

Izvolite, gospod Pukšič.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa in lep pozdrav.

Pravzaprav mi je šlo malo na smeh, zato sem si vzel trenutek. Torej mi predlagamo, tako je rekla predhodnica pred mano, nepolitično opredeljenega kandidata. Ja ljubi bog, potem pa je kuharsko opredeljena Mojca Prelesnik, če ni politično opredeljena. Mislim, to se mi zdi pa res pod nivoom. Drage kolegice in kolegi, dejstvo je, da so to politična imenovanja, to so politični predlogi, vendar je to treba enostavno priznati. Ja, seveda so politični. In tudi pred petimi leti ali kdaj je bila komisija imenovana, je tudi bilo politično imenovanje, vendar ne se skrivati za nečim, kar ni res, in ne ljudem razlagati neke teorije, ki seveda ne drži.

V Sloveniji drži teorija zarote, pač drži. Koalicija ima vse stvari v rokah. V Sloveniji so politična omrežja in tako funkcioniramo, zato smo se od leta 2008 do danes zadolžili oziroma ste zadolžili tisti, ki ste vodili to državo, državljane za vsaj štirikrat. Sam kolegice Prelesnikove ne bom podprl.

Kar se tiče dela KPK, je KPK svoje delo do neke mere opravil. Ampak za vzorec je tu pa tam še koga iz političnega omrežja obsodil, mu je povedal, da ima vse elemente sistemske korupcije in tako dalje, ampak od tu naprej pa se nič več ni zgodilo. Tu se pa je ustavilo. Obsodili pa so se ljudje, ki so bili na drugem političnem polu, ki so štrleli malo ven in na njih se je zlivala gnojnica.

V Slovenski ljudski stranki nismo dali predloga političnega kandidata, ampak visoko pravnega

strokovnjaka. In visoko pravni strokovnjak bi mogoče res bil eden od tistih, ki bi tudi strokovno razmišljal o tem, ne pa samo politično. Navsezadnje je bil tudi član Državno volilne komisije, je študiral v tujini in tako dalje in tako dalje. Seveda pa nič od tega ni bilo sprejeto. Predlog za gospoda Tanko, je 18 let politik, seveda tako kot ostali, ki ste jih predlagali. Da so tisti drugi trije politično neomadeževani – ja, lepo vas prosim, kdo vam pa verjame? Torej to ni res. Zakaj tudi jaz gospe Mojce Prelesnik ne bom podprl? Še do danes ni razčistila, pa se spomnim tistega trenutka, ko je Roman Jakič skoraj skočil en meter v zrak in je rekel, da smo hujši od ne vem katere države, ko so se skrili, ne vem, kaj se je naredilo s podpisi v zvezi s tistim referendumom. Do danes ni razkrito. Pa je bil predsednik Državnega zbora, pa je danes minister za notranje zadeve. Vsi lepo to politično pokrivate. Torej – ali ni političnih omrežij? Žal, so. Zaradi teh gnilih političnih omrežij peljete državo tja, kamor je peljete. Na koncu koncev bodo tisti, ki to delajo, prišli na smetišče politične zgodovine, vendar to nič ne pomeni, ker imamo danes 130 tisoč brezposelnih, ker smo sinoči po TV Slovenija lahko poslušali, kako je število tistih, ki so na socialnem robu, iz leta v leto narašča, vi pa govorite o razvoju gospodarstva, delovnih mestih in tako dalje. Napišete pamflet za razvojni program – to je dobesedno pamflet, ki ga otroci v prvem razredu ne bi sprejeli, tu pa govorite o neki stroki. Ne zasluži si tega zaupanja in tudi takšen KPK, kot je, bo moral bistveno spremeniti svoje delo. Mislim pa, da bi moral dobiti tudi določene zobe s spremembo zakonodaje, in to zakonodajo bi bilo treba spremeniti.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima gospod Jože Tanko.

Prosim, postopkovno, gospa Maša Kociper, izvolite.

MAŠA KOCIPER (PS PS): Spoštovani, gospod predsednik, sem mislila, da boste sami odreagirali, ker pa vidim, da ne boste, bom odreagirala sama. Nivoja razprave gospoda Pukšiča in vseh ostalih ne bom komentirala, saj mislim, da govorijo same zase. Odločno pa protestiram zaradi besed, ki jih je uporabil v zvezi z generalno sekretarko Državnega zbora, gospo Mojco Prelesnik, ko je rekel – vsaj v kontekstu je to tako uporabil –, da je "kuharsko opredeljena". Mislim, da je takšna šovinistična in žaljiva razprava pod nivojem Državnega zbora, celo pod nivojem gospoda Pukšiča.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Moram priznati, da takrat, ko je to bilo povedano, nisem slišal tega, sem pa pozneje preveril, ampak se mi zdi, da je bilo to bolj kot retorično vprašanje, ne pa da bi trdil, da je gospa Prelesnikova to, kar je bilo imenovano, in sem tako tudi razumel. In mislim, da je temu tako.

Gospod Jože Tanko ima besedo.
Pripravi naj se mag. Melita Župevc.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Mislim, da gre pri teh razpravah koalicije in koalicijskih poslancev predvsem iz Pozitivne Slovenije za velik blef. Prvič, izbirna komisija je sestavljena iz 5 članov, od tega 3 člane imenuje posredno ali neposredno koalicija oziroma vlada Alenke Bratušek. Imenovala je v izbirno komisijo generalno sekretarko Vlade gospo Tanjo Šarabon, predstavnik izbirne komisije je član Uradniškega sveta, ki ga imenuje Vlada v polni sestavi, se pravi drugi vladni predstavnik, tretji vladni predstavnik ali pa koalicijski pa je bil imenovan v Državnem zboru, se pravi predsednica Mandatno-volilne komisije gospa Melita Župevc. In če še povem, da je bila predstavnica civilne družbe, ki predstavlja organizacije s področja boja proti korupciji, gospa Simona Habič, ki je bila celo predlagateljica gospoda Roka Praprotnika za člana senata KPK v prejšnjem sklicu, kljub temu da ni izpolnjeval pogojev. Se pravi, da je ta izbor vsaj štirih članov praktično na liniji koalicije.

Zbodle so me predvsem razprave, tudi gospe Kociprove, na seji Mandatno-volilne komisije o tem, da jaz nisem primeren kandidat za člana izbirne komisije. Mislim, da sem eden tistih poslancev, ki sem se v dosedanjih postopkih obravnave poročil KPK in nadzora nad premoženjskim stanjem KPK izpostavil. V nasprotju s predsednico Mandatno-volilne komisije gospo Melito Župevc, ki mesece ne skliče seje, na kateri bi obravnavali letna poročila KPK, senata oziroma Komisije za preprečevanje korupcije, in ki se trudi na vse možne načine, vključno s svojimi koalicijskimi partnerji, da se nadzor nad premoženjskim stanjem članov senata KPK ne bi izvedel, pravi, da zakon ne dopušča, ali pa, da bi bilo treba kako drugače postopati. Članica oziroma predsednica Mandatno-volilne komisije je bila v prejšnjem sklicu članica SD, ki je predlagala ta zakon o integriteti. In zdaj ga ne izvaja v določbah nadzora nad premoženjskim stanjem KPK in Državni zbor je edini pristojen za to. Jaz mislim, da govoriti o tem, kdo je primeren za člana za izbirno komisijo, pove predvsem to, kako se trudimo, da izvajamo zakone. Moje osebno stališče do Komisije za preprečevanje korupcije je pa osebno stališče in ga tudi zagovarjam. Mislim, da te institucije, kjer se kadrovsko dopolnjuje na tak način, kot se je v prvi sestavi, kot se je v prejšnjem sklicu, v prejšnjem mandatu in ko se sedaj to počne, take komisije za preprečevanje korupcije ta država ne potrebuje. Na čelo te komisije se usmerjajo izključno, ne vem, lahko rečem politično levo profilirani kadri. Edina prepoznavna lastnost je ekstremno nasprotovanje predsedniku SDS Janezu Janši. To je njihova dosedanja karakteristika vseh teh članov senata. In če vi jemljete tako komisijo kot neko nevtralno komisijo, kot komisijo, ki bo raziskala korupcijo v

tem delu oziroma na tem področju, se hudo motite. To je tipično kadrovanje za to, da imate inkvizicijski organ, ki po dolgem in po čez strelja po tistih, ki ne sledijo vašim političnim usmeritvam. Žal je tako. Če bi bilo drugače, potem bi Komisija za preprečevanje korupcije obelodanila imena svojega nadzora v bančnem sistemu. Niti enega imena niso objavili. V zdravstvenem sistemu se ni zgodilo nič, iščejo pa te male žrtve po politično drugačnem polu. In žal tudi s tem imenovanjem v to izbirno komisijo se stvari ne bodo popolnoma nič spremenile. Da pa je problem še večji, je pa uničeno praktično vso dokumentarno gradivo s področja tega sklica in tega izbirnega postopka, ki je pripeljal na koncu do gospoda Štefaneca in tudi do odstopa tistih dveh članov. In pri tem sta sodelovali tako generalna sekretarka Vlade kot predsednica Mandatno-volilne komisije. V nasprotju z zakonom je bilo to dokumentarno gradivo uničeno in ni možno popolnoma nič preveriti. In dejansko na tem delu ni možno drugače razumeti teh postopkov, kot da gre za nek privilegij leve koalicije, da si izbere ljudi, ki bodo nadzirali opozicijo.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Besedo ima mag. Melite Župevc.

MAG. MELITA ŽUPEVC (PS PS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Bom šla kar lepo po vrsti. Najprej glede obravnave letnih poročil Komisije za preprečevanje korupcije v Državnem zboru. Res je, z obravnavo poročil KPK na MVK odlašamo že mesece in mesece. Bom povedala, zakaj. Obravnava letnega poročila za leto 2010. SDS je zahtevala dopolnitev poročila. Koalicija se je s tem strinjala, KPK je to poročilo dopolnila. In ko ga je dopolnila, je SDS zahtevala ponovno dopolnitev. KPK je odgovorila, da v določenih stvari določene stvari parlamentu pač ne more predložiti, SDS se s tem ni strinjala in potem smo šli dalje. SDS je predlagala, in pri tem je tudi ostalo, da se to poročilo ne obravnava, vse dotlej dokler KPK ne bo Državnemu zboru posredovala tistega, kar želi Slovenska demokratska stranka. Poročilo za leto 2011. Na MVK smo ga obravnavali, obravnavo tudi zaključili in, zanimivo, ob tem poročilu ni bilo nobene razprave. Poročilo 2012. SDS je zahtevala dopolnitev poročila, s čimer se je strinjala tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora. Potem je Komisija za preprečevanje korupcije to poročilo ustrezno popravila, s čimer je bil sprejet potem še en sklep, in to je, da se z obravnavo poročila za 2012 na MVK počaka vse dotlej, dokler KPK ne bo izpolnila vseh zahtev iz poročila 2010. Upam, da sem povedala dovolj jasno, in da je vsakomur, da ni bila krivda predsednice MVK, da se z obravnavo teh poročil vleče tako dolgo. Ampak kot rečeno, ko pa je prišlo že do obravnave poročil, da ni bilo nobenih vsebinskih zapletov, pa o tem poročilu praktično ni bilo

nobenih razprav, razen tiste, ki jo je imel predsednik Komisije za preprečevanje korupcije.

Kar se tiče samega postopka izbirne komisije. Glede na to, da bo SDS odgovorna za referendum, ki bo v kratkem, ne vemo še kdaj, to je o arhivih, bi bilo dobro, da bi morda prav gospod Tanko ločil, kaj je to arhivsko in dokumentarno gradivo, kaj so pa zapisniki in megnetogrami. Arhivsko in dokumentarno gradivo ureja zakon. Šli boste pa gledat, kateri pravilnik ureja ravnanje za zapisnik in za magnetogram in boste ugotovili, da je med tema dvema zelo velika ločnica in bi vas prosila, da ne govorite o uničevanju dokumentarnega oziroma prejšnjokrat ste uporabili celo izraz arhivov, ker tega pač ni bilo. Tam ni bilo nobenega dokumentarnega in arhivskega gradiva.

Kar se tiče same izbirne komisije. Pojasnjeno je že bilo, da v tej izbirni komisiji, ki ima pet članov, ima Državni zbor enega samega člana. Torej en glas od petih. Izbirna komisija predsedniku republike da predlog, odloči pa se predsednik republike in ne izbirna komisija. Predsednik republike ima diskrecijsko pravico, da izbere kandidata za predsednika oziroma za namestnika komisije za preprečevanje korupcije. Kar se tiče pa postopkov, ki se jih določa oziroma nekih podmeril, ki si jih določa izbirna komisija, jaz upam, da si kdo ne predstavlja, da predstavnik Državnega zbora pride v to izbirno komisijo in reče: "Veste fantje, delali bomo pa tako, kot bomo rekli tu v Državnem zboru oziroma na Vladi." Jaz vam moram povedati, da sem bil v tej izbirni komisiji. In to pač tako ne gre. Morda gre pri kakšnih drugih postopkih, ampak pri tem zagotovo za kaj takšnega ni šlo.

In samo še za konec. Gospod predsednik, jaz sem slišala gospoda Pukšiča. Tudi če je bilo njegovo vprašanje retorično, je bilo žaljivo retorično vprašanje, in bi pričakovala od vas kot predsednika Državnega zbora, da poslušate in da kadar predstavnik oziroma poslanec govori žaljivo o drugem poslancu oziroma poslanki ali generalni sekretarki Državnega zbora, da se na to tudi odzovete, ker mislim, da gre ta razprava res predaleč.

Jaz bom predlog za generalno sekretarko, da jo imenujemo v izbirno komisijo, podprla. Bi pa še eno stvar rekla. Jaz tudi osebno nisem imela nobenih težav s tem, da v izbirni komisiji, tako kot SDS meni, sodeluje poslanec. Jaz ne vidim potrebe, da se tej pravici na nek način odrekamo. Se mi zdi pa, da je generalna sekretarka prav tako ustrezen predlog, primeren in da bo svoje delo opravila vestno in pošteno. Jaz bom ta predlog torej podprla. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Repliko ima gospod Jože Tanko na izvajanje mag. Melite Župevc.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Mislim, da je treba nekatere zadeve le pojasniti. Nič ni bilo sprejeto na zahtevo SDS. Na

Mandatno-volilni komisiji je izglasovala predlog večina Mandatno-volilne komisije. Torej so za ta predlog glasovali tudi koalicijski poslanci. Strinjati se je treba s tem, da ni možno prej obravnavati poročila, dokler ga KPK ne dopolni v skladu s sklepom. Vendar v Državnem zboru nisem dobil enega dopisa predsednice Mandatno-volilne komisije, ki bi kakorkoli pozivala predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, da poročilo dopolni. Ko pa smo obravnavali premoženjsko stanje predsednika KPK, pa je največja poslanska skupina grozila z obstrukcijo obravnave te točke dnevnega reda. Grozili so s tem, da ne bodo izvajali zakona na področju nadzora. Predsednica Mandatno-volilne komisije, članica Poslanske skupine Pozitivna Slovenija, je bila potem imenovana v to izbirno komisijo. Torej nekdo, ki ne izvaja zakona, je primeren član izbirne komisije za izbor senata KPK. To je zanimivo. Ne izvaja nalog, ne izvaja funkcije, ki mu je zaupana, ne izvaja nadzora, ki mu ga je prinesel zakon, ki ga je sama sprejemala v prejšnjem mandatu Pahorjeve vlade, potem pa ima to željo, da še izbira naslednika na čelu te Komisije za preprečevanje korupcije. Tega ne morete drugače razumeti, kot da gre za izrazito željo po kontinuiteti, da se na nek privilegiran način imenuje senat komisije in na nek poseben način ta senat potem tudi naprej deluje. Enostransko obravnava druge osebe in ne obravnava vseh enakovredno in enakopravno. In dejansko je to problem. To je pravzaprav ista metodologija ali pa isti pristop, kot si ga je privoščil gospod Virant, ko vidi težave vse okoli sebe, napake pri vseh drugih, samo pri sebi ne. In to, kar počne ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Tanko, imate možnost v repliki pojasniti, če ...

JOŽE TANKO (PS SDS): Pojasnujem, utemeljujem, gospod predsednik ...

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Gospod Virant ni sestavni del tega, najmanj.

JOŽE TANKO (PS SDS): Utemeljujem pristop. In gospa Župevčeva dela popolnoma enako. Ona vidi in Poslanska skupina Pozitivne Slovenije vidi probleme pri vseh drugih. Oni so pa primerni, čeprav ne izvajajo določb zakona. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala. Zaključujem razpravo. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa, s katerim se za članico izbirne komisije za izbiro primernih kandidatov za imenovanje namestnikov predsednika Komisije za preprečevanje korupcije imenuje Mojca Prelesnik.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 42, proti 23.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 23.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA SKLEPA V ZVEZI S POLITIKO ZAPOSLOVANJA V PRAVNIH OSEBAH, KI SO V VEČINSKI DRŽAVNI LASTI TER V ZVEZI Z NARAŠČAJOČO SISTEMSKO KORUPCIJO.** Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom sklepa je skupina 26 poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom, zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo.

Za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa dajem besedo predstavniku predlagateljev dr. Vinku Gorenaku.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Naj za uvod nekoliko interveniram in ponovno povem, da Poslanska skupina SDS ni odgovorna za referendum in stroške. Poslanci Pozitivne Slovenije to poudarjajo, hkrati pa skušajo predsednika Državnega zbora učiti, kaj lahko gospod Pukšič govori. Toliko o načelnosti Poslanske skupine Pozitivne Slovenije.

Naša tema je pa seveda nekaj drugega. Naša tema je zaposlovanje v podjetjih v državni lasti in problemi, povezani s tem. Naj v uvodu takoj povem, da bi bilo napak in napačno razumljeno, če bi danes govorili o eni sami zaposlitvi, to je o zaposlitvi gospoda Roka Praprotnika v Novi Ljubljanski banki. Gre seveda za bistveno širši problem, ki ga zaznavamo vsaj v poslanski skupini, in mislim, da je tudi širše zaznan in velja za celotno področje, kjer država lahko na tak ali drugačen način kadruje v tovrstnih ali podobnih subjektih. Mi smo danes lahko slišali nekatere izjave tako predsednika uprave Nove Ljubljanske banke kot nekaterih izrazito levo politično motiviranih in opredeljenih novinarjev, kako je popolnoma nedopustno, da se Državni zbor vmešava tako rekoč v delo KPK, da se umešava v delo uprave Nove Ljubljanske banke in tako dalje.

Naj taka namigovanja in take stavke, take trditve odločno zavrnem. Dokler bodo državljani Republike Slovenije plačevali od leta 1991 do danes milijarde in milijarde in jih s tovrstniki tako rekoč pošiljali v Novo Ljubljansko banko, na račun tega pa sami postajali čedalje bolj siromašni, do takrat imajo državljani Republike Slovenije vso pravico, da na tovrstna kadrovanja, kot so se zgodila v primeru gospoda Praprotnika, tudi reagirajo. Ker pa državljani ne morejo priti v parlament in tukaj povedati svoje kar tako, ker imamo poslovnik, ker imamo predpise, imamo zakone, smo pa poslanci tisti, ki smo v njihovem imenu dolžni opozoriti na vso spornost tovrstnih stvari. Naj zato še enkrat povem, da ni problem samo kadrovanje gospoda Praprotnika, ampak da je problem bistveno širši in zajema bistveno širše področje

kadrovanja, če temu tako rečemo. Je pa res, da je gospod Praprotnik tipičen primer, eklatanten primer, kjer je dokazljivo šlo za klientelistično kadrovanje, ker je dokazljivo šlo za korupcijo v skladu s tistim, kar pravi zakon o integriteti in preprečevanju korupcije, zato smo gospoda Praprotnika posebej izpostavili. Naj vas spomnim na eno stvar. Gospod Praprotnik je v času od leta 1995, ko je začel pisati kot študent, pa do leta 2010, ko je bil imenovan v to komisijo, spisal na desetine, stotine, če želite, člankov, ki so bili izrazito levo politično motivirani in so v celoti večinsko šli na račun vodje opozicije gospoda Janše oziroma na račun SDS, izrazito pristransko. Leta 2010 je kandidiral za namestnika predsednika Komisije za preprečevanje korupcije. In kaj se je zgodilo? Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije je popolnoma jasen, ta pravi, da moraš imeti za zasedbo tega delovnega mesta 10 let delovnih izkušenj na univerzitetni izobrazbi. Gospod Rok Praprotnik jih ni imel. Ponovno poudarjam – jih ni imel, ker je bil v času od diplome leta 2000, v vojski. In če tisto obdobje odštejete, 10 let delovne dobe ni imel. Potem je treba zelo jasno povedati, da so različne inšpekcije in različni drugi organi, tudi takratni predsednik uprave Dela gospod Giacomelli, ki je tudi našel delo v Novi Ljubljanski banki, rekel bom tako, skušali to zakriti in prikriti. Izdali so vrsto potrdil, ki so kazala na to, da je on kot študent delal na delovnem mestu s fakultetno izobrazbo. Jaz ne poznam primera, pa sem kadrovsko službo največje organizacije v tej državi vodil sam, da bi lahko nekemu delovne izkušnje, ki jih je dosegel kot študent, s študentsko naptnico ali pogodbeno, priznali v času, ko je imel srednjo šolo, priznali za delovne izkušnje s fakulteto. Ampak tako je on do tega prišel.

Če pogledamo situacijo naprej, kaj se je dogajalo. Prva stvar, ki izjemno bode v oči, je nekaj, čemur bi lahko rekli v starem ljudskem reku Roka roko umije, popolnoma eklatantno jasno tudi v tem primeru. Vi dobro veste, da je Komisija za preprečevanje korupcije proučevala, in to več kot leto dni, mednarodno družbo Korn Ferry International, ki se ukvarja s kadrovanjem v bankah. Proučevala je postopke, ki jih je uprava Nove Ljubljanske banke in ki jih je nadzorni svet Nove Ljubljanske vodil v zvezi s to komisijo. Nadzorni svet, ki ga je takrat vodil gospod Medja, sedanji predsednik uprave, je izbral na nezakonit način, ker je to pristojnost uprave in ne nadzornega sveta, tako pravi KPK, to mednarodno organizacijo Korn Ferry International, da bi ta organizacija pomagala pri kadrovanju vodstva Nove Ljubljanske banke. Gospod Medja je v vlogi predsednika nadzornega sveta obiskal prej, preden je bila sklenjena pogodba. Ta agencija je izstavila nekaj računov prej, preden je bila sklenjena pogodba. In Nova Ljubljanska banka je te račune plačala. V času, ko pa je ta agencija predlagala, ne boste verjeli koga – gospoda Medjo – ki jo je obiskal prej, preden je bila

podpisana pogodba, je priporočila njega za predsednika uprave Nove Ljubljanske banke. Zanimivo. Najprej v vlogi predsednika nadzornega sveta obišče to agencijo, verjetno se tam ni pogovarjal o lepem vremenu v Sloveniji ali koga vabil na smučarijo, verjetno je imel kakšen drug pogovor, kadrovski recimo, potem pa pride nazaj v Slovenijo in začnejo plačevati račune tej agenciji, ne da bi bila pogodba z njimi sklenjena, potem sklenejo pogodbo, pri čemer se – ne boste verjeli, predsednik nadzornega sveta gospod Medja izloči. Jaz sem pred časom napisal en članek, kjer se lahko izločiš, umakneš ali pa "nisem vedel" in si oproščen vsega. In kaj se zgodi v nadaljevanju? Ta agencija za Novo ljubljansko banko dela do sredine prejšnjega leta in naj kot nov podatek za javnost povem tudi to, da je ta agencija, potem ko je podpisala pogodbo z Novo Ljubljansko banko, skadrovala ne samo gospoda Medjo na delovno mesto predsednika uprave, ampak je pripeljala in svetovala, odločali so seveda o nadzornem svetu, dve osebi, oprostite, ki sta bili nezaposleni. Iz njihovih življenjepisov ne izhaja, da bi bila v času kadrovanja na mesta članov uprave v Novi ljubljanski banki sploh zaposlena. To pomeni, da sta bila nezaposlena in sta dobila službo v vodstvu Nove Ljubljanske banke. Še več, gospe in gospodje! Še več. Eden med njimi ima po mojih podatkih srednjo šolo. Če ta podatek drži in osebi, ki mi ga je povedala, popolnoma verjamem, raziskovalnim novinarjem pa prepuščam, da raziščejo te postopke kadrovanja, ki jih KPK ni raziskala, da to preverijo. Če torej lahko nekdo s srednjo šolo, če lahko nekdo, ki je nezaposlen, predvsem pa s srednjo šolo pride na vrh v upravo Nove Ljubljanske banke, potem o tem moramo govoriti tudi v Državnem zboru. In me nihče ne bo prepričal, da moramo biti tihi. Ne, ne bomo tihi! Toliko o kadrovanju v Novo Ljubljansko banko in njeno vodstvo.

Jaz sem na gospoda Medjo naslovil pismo, na katerega mi je danes celo odgovoril. Odgovoril mi je tako, da nisem izvedel nič novega. V pismu mi sporoča, da je bilo vse zakonito, transparentno in javno. Toda poglejmo zdaj, kaj je s tem Centrom za skladnost poslovanja. Center za skladnost poslovanja Nove Ljubljanske banke je bil ustanovljen ne 2012, tako kot trdijo nekateri mediji danes, ampak leta 2005. Zahteva je bila takratnega tujega solastnika, to je KBC, ki je to zahtevala. Ta center je imel v samem začetku 6 zaposlenih in je deloval v okviru pravne službe ali pravnega sektorja Nove Ljubljanske banke. Leta 2012 pa je bil res izločen in je nastala samostojna služba – samostojna služba, ki je podrejena neposredno in direktno vodji uprave, to je gospodu Medju. Njena naloga je skrbeti za izvajanje zakonov, internih podzakonskih aktov, internih pravil, zlasti pa skrbeti za etična vprašanja, kar posebej poudarjam. V njen delokrog sodi preprečevanje pranja denarja,

odtekanje internih informacij, varovanje tajnih podatkov, preprečevanje trgovanja z informacijami. V njeno področje nadalje sodi preprečevanje konfliktov interesov, v njeno delovno področje sodi preprečevanje omejevanja korupcije. In edina služba je znotraj Nove Ljubljanske banke, ki ima dostop do vsakega podatka ljubljanske banke. Verjetno boste razumeli, da predsednik uprave nima dostopa do vsake kreditne pogodbe ali mape ali kakorkoli želite, kar je razumljivo, tako kot tudi šef policije nima dostopa do vsakega policijskega podatka, ima ga pa šef kriminalistične policije. Podobno je znotraj ljubljanske banke. Vodja te službe je edini v sistemu Nove Ljubljanske banke, velja tudi za vse hčere in tuje podružnice, ki ima dostop do vseh podatkov. Poudarjam, do vseh podatkov.

Predsednik uprave gospod Medja je v tem času trdil, da med 870 kandidati ni našel nobenega za zasedbo tega delovnega mesta. Povedal je, da je dal interni razpis, kjer se ni javil nihče. Pozabil nam je pa povedati, da je povedal zelo jasno, direktno in vse na svojem kolegiju, da bo zaposlil osebo od zunaj in da ne bo zaposlil nikogar od znotraj. Ker pa je bil jasen in je rekel nikogar ne bom zaposlil od znotraj, se tudi nihče ni prijavil, to je tudi razumljivo, zakaj pa bi se.

Za novo leto je gospod predsednik Medja že odobril tri nove zaposlitve, tako da bo ta služba po novem štela 18 ljudi in ne več 15, tako kot jih ima danes, vendar je hkrati odredil, da bodo vse tri zaposlitve zunanje. Vse tri zaposlitve zunanje, kljub temu, da jih 700 daje na cesto. Zakaj, ve on sam. Moram reči, da tega ne vem. Hkrati je pa treba poudariti naslednjo zadevo. Roka roko umije, sem rekel v začetku. Poglejte, kaj je ugotovila Komisija za preprečevanje korupcije. In gospod Rok Praprotnik je v tej komisiji aktivno sodeloval do enega tedna prej, preden je komisija objavila končno poročilo. Ugotovili so pa naslednje.

Prvič, da je ta agencija Korn Ferry bila izbrana na povsem netransparenten način. Da niso iskali nobenih domačih ali tujih ponudb, da niso nič naredili za znižanje cene. Namreč Nova Ljubljanska banka je plačala 680 tisoč evrov za to operacijo svetovanja, kdo naj bo v vodstvu Nove Ljubljanske banke, kamor so pripeljali gospoda Medjo, dva brezposelna, med njimi enega srednješolca. Take podatke mi je uspelo v tem času pridobiti in verjamem, da bodo tudi še v nadaljevanju preverjeni. In kaj je ugotovila KPK? Da so plačevali račune mimo pogodbe, da so plačevali račune brez specifikacij, brez da bi agencija navedla, kaj je naredila, je poslala račun za 100 tisoč evrov in je bil plačan. Vse to ugotavlja KPK. Ampak ne boste verjeli, KPK v zaključku zapiše, da so vsega tega krivi člani nadzornega sveta Nove Ljubljanske banke – tiste prejšnje sestave pred gospodom Arharjem. Da pa gospod Medja kot predsednik tega nadzornega sveta ni kriv nič. Ni kriv nič, ker se je izločil. Ampak pogledajte, ta gospod Medja je

istočasno poklical kadre od zunaj. Eden med prvimi, ki ga je poklical, je bil gospod Klemenčič in ga zaprosil, če bi prevzel vodenje te službe. Gospod Klemenčič je po mojih podatkih rekel ne in zato je to službo dobil gospod Rok Praprotnik, ki se pa en teden prej, preden so odločali o tem spornem poročilu, ne boste verjeli, izločil. In ker se je izločil, ni kriv nič. Je pa v tistem času že več kot pet tednov natanko vedel, da bo postal vodja tega centra. Torej vse to ni nobena korupcija. Tako vsaj ti gospodje trdijo. Je pa korupcija vse drugo, zaposlitev kakšne hčere gospoda Janše ali pa sina gospoda Tanka, ki pa tudi dimnih signalov ni pošiljal na tisto podjetje. To pa je korupcija. Gospe in gospodje, ni res. Lažejo nam. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Predlog sklepa je na 31. nujni seji 11. aprila 2014 obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Ker po končani razpravi odbor ni sprejel točk predloga sklepa, je bila obravnava predloga sklepa na seji delovnega telesa končana.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsednici gospe Kristini Valenčič.

KRISTINA VALENČIČ (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Kolegice in kolegi, državna sekretarka, državni sekretar s sodelavci!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 31. nujni seji 11. aprila kot matično delovno telo obravnaval Predlog sklepa v zvezi s politiko zaposlovanja v pravnih osebah, ki so v večinski državni lasti ter v zvezi z naraščajočo sistemsko korupcijo, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev, s prvopodpisanim Jožetom Tankom. Dopolnilno obrazložitev je v imenu predlagatelja podala poslanka Sonja Ramšak in povedala, da je eden ključnih problemov Slovenije sistemska korupcija, kar je že večkrat obravnaval Državni zbor, nanjo pa je opozorila tudi Komisija za preprečevanje korupcije. Predlagatelju se v luči zadnjih dogodkov, to je zaposlitve Roka Praprotnika na delovno mesto direktorja Centra za skladnost poslovanja v Novi Ljubljanski banki porajajo številna vprašanja, predvsem kar se tiče ustreznosti izbranega kandidata glede izobrazbe in delovnih izkušenj. Predlagatelj meni, da obstaja resen sum, da bi pri omenjeni zaposlitvi lahko šlo za elemente sistemske korupcije oziroma koruptivna ravnanja uprave NLB, ki je v večinski lasti Republike Slovenije in v postopku sanacije z davkoplačevalskimi sredstvi.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi pisnega pravnega mnenja izpostavila konkretne pripombe k posameznim točkam. Pri 2. točki ZPS opozarja na avtonomnost Banke Slovenije, zagotovljeno v 152. členu Ustave Republike Slovenije, po

katerem je Banka Slovenija kot centralna banka v svojem delovanju samostojna in odgovorna neposredno Državnemu zboru. Tako bi lahko predlog, vsebovan v 2. točki, pomenil poseg v njeno avtonomnost. Pri 3. in 4. točki, ki se nanašata na predloge Vladi, Zakonodajno-pravna služba opozarja, da ni izbrana ustrezna formalnopravna oblika akta Državnega zbora, hkrati pa 3. točka ne upošteva veljavne ureditve po Zakonu o Slovenskem državnem holdingu, s katero po predhodni ureditvi upravlja Sod, Vlada pa izvršuje zgolj naloge in pristojnosti skupščine Sod. Pri 4. točki ZPS opozarja na ustavnopravne razsežnosti predlaganih zakonskih rešitev, saj bi omejevanje zaposlovanja funkcionarjev KPK pri delodajalcih, ki so bili pred tem preiskovanci Komisije za preprečevanje korupcije, pomenilo poseg v pravice do proste izbire zaposlitve.

Predstavniki Vlade, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve gospod Boštjan Šefic je povedal, da je Vlada v program dela za leto 2014 že uvrstila pripravo zakona, ki ureja področje integritete in preprečevanja korupcije, pri tem bo upoštevala dosedanje izkušnje in pomanjkljivosti.

Viceguvernerka Banke Slovenije dr. Mejra Festić je povedala, da se Banka Slovenije do predloga sklepa v skladu z Zakonom o Banki Slovenije ne more opredeljevati. 2. člen namreč določa, da so Banka Slovenije ter člani njenih organov odločanja neodvisni in pri opravljanju nalog niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerih drugih organov, niti se ne smejo nanje obračati po navodila ali usmeritve.

Predsednik Združenja bank Slovenije dr. France Arhar je povedal, da je predsednik Nadzornega sveta NLB od junija 2013. Spomnil je na nezaceljeno rano Slovenije glede korporativnega upravljanja. Poudaril je, da se je Slovenija zavezala tudi Evropski uniji, da se bo politika umaknila iz korporativnega upravljanja in odločanja, a vseeno banke ostajajo v rokah države. Pojasnil je tudi pristojnosti nadzornega sveta banke, ki jih taksativno določa Zakon o bančništvu in ne vsebujejo sodelovanja pri zaposlovanju, za to je odgovorna uprava banke. Obravnavani postopek zaposlitve je bil izveden v skladu s predpisi. Dosedanji direktorici se je 4-letni mandat iztekel, na interni razpis prijav ni bilo. Na zunanji razpis pa se je prijavilo 13 kandidatov, pri čemer se noben od neizbranih kandidatov ni pritožil. V nadaljevanju je izkazal zaskrbljenost, da se vse meče v isti koš, in podal odstopno izjavo kot predsednik in član Nadzornega sveta NLB. Po krajši prekinitvi se je seje udeležil tudi minister za finance, ki je poslancem odgovoril na zastavljena vprašanja.

Odbor je po daljši razpravi glasoval o posameznih točkah predloga sklepa in nobene ni sprejel. Na podlagi razlage Komisije za poslovniki v zvezi z drugim odstavkom 61. člena Poslovnika Državnega zbora je bilo ugotovljeno, da je obravnava predloga sklepa v zvezi s politiko zaposlovanja na matičnem delovnem telesu končana.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za uvodno obrazložitev mnenja dajem besedo predstavniku Vlade mag. Mitji Mavku, državnemu sekretarju na Ministrstvu za finance.

MAG. MITJA MAVKO: Gospa podpredsednica, spoštovane poslanke in poslanci! Hvala lepa za besedo.

V imenu Vlade želim uvodoma poudariti, da se Vlada pojavi systemske korupcije in tveganj za nastanek korupcije loteva zelo resno in zelo sistematično. Vlada je prejšnji mesec sprejela v podkrepitev svoje odločenosti za izvajanje aktivnosti na področju preprečevanja korupcije kot tudi omejevanja tveganj, ki omogočajo systemsko korupcijo, celovit program ukrepov za preprečevanje korupcije. Ta program zajema vrsto področij, ne le specifično tega, ki je bil danes uvodoma bolj izpostavljen, se pravi podjetij v državni lasti, temveč bistveno širše, in je deloma odziv na 15 predlogov Senata Komisije za preprečevanje korupcije, ki pa so bili nadgrajeni še s posameznimi konkretnimi ukrepi, ki se bodo izvajali v letošnjem letu, deloma pa so tudi že izvedeni po posameznih sektorjih. Tako ta celovit program ukrepov za preprečevanje korupcije zajema tako spremembe zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, spremembe drugih področnih zakonov, se pravi zakona o ukrepih za krepitev stabilnosti bank, javno naročniške zakonodaje, ki je večkrat predmet kritike, vpeljave zakonodajne sledi. Zelo pomemben del tega paketa je tudi sprememba zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki je bila že sprejeta.

Če dovolite, da se uvodoma dotaknem specifično dveh področij, ki bosta danes verjetno predmet največjih razprav, in sicer najprej spremembe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Kot je bilo že omenjeno, Vlada se je zavezala pripraviti spremembe omenjenega zakona. Spremembe omenjenega zakona so uvrščene v delovni program dela, normativni program dela Vlada za letošnje leto in jih bo vsekakor v naslednjih tednih Vlada predložila Državnemu zboru v obravnavo. Vlada podpira systemske spremembe omenjenega zakona in namerava z novim predlogom odpraviti nekatere pomanjkljivosti sedanjega sistema, nadgraditi posamezne postopke, zagotoviti enako in pa pravno utemeljeno obravnavo zavezancev in krepiti transparentnost pri nadzoru nad premoženjskim stanjem zavezancev. Vlada tudi podpira sprejetje zakona v delu, kjer bi se še dodatno in podrobneje uredil izbirni postopek članov senata KPK, kot tudi njihove pravice in dolžnosti med opravljanjem funkcije in pa po prenehanju funkcije. Zelo pomemben del systemskega boja proti korupciji po našem mnenju predstavlja tudi že sprejeti Zakon o Slovenskem državnem holdingu. Kot veste, v preteklem mesecu je bil sprejet nov zakon, ki

ima uveljavljeno popolnoma novo poglavje o krepitvi integritete in odgovornosti ter omejevanju tveganj za korupcijo pri upravljanju naložb, ki bodo v lasti SDH oziroma naložb Republike Slovenije, ki jih bo upravljal SDH.

Novi zakon tako vključuje zelo stroge in odločne ukrepe za transparentnost, zahteva vnaprejšnje in pisno razkritje potencialnega ali obstoječega nasprotja interesov in pa predpisuje ustrezne sankcije za kršitev s področja izogibanja nasprotju interesov in pa osebnega ali poslovnega klientalizma. Vlada meni, da z že sprejetimi ukrepi na področju preprečevanja sistemske korupcije, predvsem pa z vsem tistim, kar je v celovitem programu ukrepov za preprečevanje korupcije, ki se izvaja, dosledno naslavljamo ... / znak za konec razprave/ ... sistemske korupcije v Sloveniji in pa preprečujemo nastanek tveganj za korupcijo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranka in gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, državni sekretar s sodelavcem, poslanke in poslanci!

V Slovenski demokratski stranki se zavedamo, da se po vseh kazalnikih stopnja korupcije v Sloveniji povečuje, kar izhaja tudi iz evropskega protikorupcijskega poročila, ki ga je objavila Evropska komisija dne 3. 2. 2014, ki obsega pregled stanja na področju korupcije in njenega omejevanja v državah članicah EU. V delu poročila, ki se nanaša na analizo javnega mnenja, sodi Slovenija po mnenju prebivalcev v skupino držav, v katerih je korupcija eden najresnejših problemov. Evropska komisija je v analitičnem delu, ki se nanaša na Republiko Slovenijo izpostavila probleme pomanjkanja integritete, uveljavljanja odgovornosti in nizke politične ter pravne kulture nosilcev javnih funkcij, počasnost delovanja pravosodnega sistema, področje javnega naročanja, nasprotje interesov in klientelizem pri poslovanju z državo ter državnimi podjetji, nesorazmerno močne politične vplive in pomanjkanje transparentnosti ter nadzor pri delovanju podjetij v državni lasti, pomanjkljiv pravni okvir nadzora nad premoženjskim stanjem funkcionarjev in poslovnih oseb ter nadzornikov v državnih podjetjih ter nezadostne kadrovske in finančne kapacitete nekaterih nadzornih organov, vključno s Komisijo za preprečevanje korupcije, na kar je komisija opozorila tudi v poročilu o delu Komisije za preprečevanje korupcije v letu 2013. Dejstvo je torej, da se stopnja korupcije v Sloveniji povečuje, kljub temu da imamo ustanovljen samostojen organ, to je Komisijo za preprečevanje korupcije, ki naj bi se zlasti pod nekdanjim vodstvom, torej pod vodstvom mag. Gorana Klemenčiča, Roka Praprotnika in dr.

Liljane Selinšek uspešno borila proti korupciji. Zaposlitev enega od zdaj že bivših članov senata Komisije za preprečevanje korupcije – Roka Praprotnika na delovno mesto direktorja Centra za skladnost poslovanja v Novi Ljubljanski banki, delniški družbi, pa žal še dodatno meče slabo luč na državni organ, katerega glavna naloga bi morala biti boj s korupcijo in zagotavljanje integritete pri delu državnih organov. Takšne poteze, kot je zaposlitev člana KPK Roka Praprotnika pri preiskovancu Komisije za preprečevanje korupcije, komisijo še dodatno diskreditira in jemlje verodostojnost za vse primere, ki jih je komisija obravnavala, tudi za tiste, kjer je KPK nesporno odločala nevtralnno in je pripomogla k odkrivanju korupcije. Primer zaposlitve zdaj že bivšega člana senata KPK v Novi Ljubljanski banki, ki je v državni lasti in se sanira z denarjem nas, davkoplačevalcev, je nedvomno delo podoben primeru tožilca Boštjana Penka, ki se je kot tožilec na sestankih srečeval z obdolženim Ivanom Zidarjem, proti kateremu je tekel kazenski postopek, nato pa izstopil iz tožilskih vrst ter kot odvetnik postal zagovornik tega istega Ivana Zidarja v odvetniški družbi, ne boste verjeli, Nine Zidar Klemenčič, žene zdaj že bivšega predsednika Komisije za preprečevanje korupcije.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke menimo, da gre pri zaposlitvi Roka Praprotnika v Novi Ljubljanski banki za resen sum koruptivnega ravnanja uprave Nove Ljubljanske banke, ki je na eni strani napovedala da bo do konca leta odpustila preko 700 zaposlenih, zaprla 22 poslovalnic, ukinila kar nekaj bankomatov, na drugi strani pa je zaposlila Roka Praprotnika, novinarja in politologa na delovno mesto, ki po veljavnih standardih zahteva določena znanja in sposobnosti s področja bančništva. Pri tem v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke menimo, da ne gre za vmešavanje politike v korporativno upravljanje banke, kar bi radi nekateri prikazali, temveč za opozarjanje na nedopustna ravnanja, ki vsebujejo elemente sistemske korupcije. Gre torej za resen sum, da je vodstvo Nove Ljubljanske banke razpis objavilo in izbralo Roka Praprotnika izključno in samo zato, da bi omenjenemu zagotovilo dobro plačano delovno mesto kot povračilo za postopke neukrepanja zoper Novo Ljubljansko banko s strani Komisije za preprečevanje korupcije v času, ko je Rok Praprotnik opravljal naloge namestnika predsednika te komisije, ali kot povračilo za kakšno drugo preteklo delo na komisiji. Dejstvo torej ostaja, da Rok Praprotnik nima ustreznih izkušenj s področja bančništva, niti jih ni imel, ko je kot podpredsednik KPK sodeloval pri pripravi pomanjkljive ocene stanja v slovenskem bančnem sistemu z vidika sistemske korupcije. Naj spomnim, da je bila po poročanju medijev za zasedbo delovnega mesta direktorja Centra za skladnost poslovanja Nove Ljubljanske banke zahtevana izobrazba

ekonomske ali druge družboslovne smeri ter le pet let delovnih izkušenj, od tega najmanj dve leti na vodstvenih položajih. Glede na to, da se za primerljive položaje v tujih bankah in drugih domačih bankah zahtevajo bistveno strožji kriteriji, predvsem pa izkušnje na področju bančništva, je mogoče zaključiti, da je šlo pri zaposlitvi Roka Praprotnika za namensko prirejen razpis, v kolikor so se pogoji za delovno mesto pri tem razpisu omilili. Odkritje pravih razlogov za zaposlitev Roka Praprotnika v Novi Ljubljanski banki po mnenju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke ni pomembno samo z vidika primernosti in zakonitosti zaposlitev v državni banki, temveč sta odkritje pravih razlogov in razprava o teh razlogih pomembna tudi za pojasnitev okoliščin namena delovanja Komisije za preprečevanje korupcije od njene ustanovitve dalje in imenovanje članov te komisije po političnih kriterijih z vnaprej določenimi političnimi cilji. Ker je o nadzoru KPK nad bančnim sistemom z vidika sistemske korupcije v uvodu podrobno spregovoril že poslanski kolega dr. Vinko Gorenak, naj ponovno opozorim le na to, da iz ocene stanja v slovenskem bančnem sistemu z vidika sistemske korupcije, ki jo je Komisija za preprečevanje korupcije sprejela v letu 2013, razvidno, da gre le za pavšalno navedene nepravilnosti in da KPK ni razkrila oziroma niti ni ugotavljala konkretnih oseb, ki so v to vpletene, niti na strani bank, niti na strani prejemnikov kreditov.

Ocena oziroma poročilo je bilo očitno namerno preveč splošno in premalo konkretno, da bi se lahko na njegovi podlagi razkrili odgovorni za sistemsko korupcijo ali sprejeli kakršnikoli primerni ukrepi za preprečevanje nadaljnje sistemske korupcije v bančnem sistemu.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke obžalujemo, da koalicijske poslanke in poslanci na matičnem odboru, to je na Odboru za notranjo politiko, javno upravo in lokalno samoupravo niste podprli predlaganega sklepa oziroma priporočil. S sprejetjem predlaganih poročil bi namreč omogočili širšo razpravo o sistemski korupciji in omogočili tudi sprejetje ustreznih zakonskih predlogov ter s tem potrdili, da imamo vsi skupaj resen namen, da se borimo proti sistemski korupciji ne le z besedami, temveč tudi z dejanji. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov in mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovane poslanke in poslanci, spoštovana gospoda državna sekretarja!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov menimo, da je zahteva za izredno sejo Državnega zbora na temo zaposlovanja v

pravnih osebah, ki so v večinski državni lasti, ter v zvezi z naraščajočo sistemsko korupcijo samo še eden od napadov na Komisijo za preprečevanje korupcije, ki se z različno pogostostjo in intenzivnostjo vlečejo že več let. Nazadnje je bilo to opravljeno na 58. izredni seji Državnega zbora, torej je razumljivo, da zahteve predlagatelji niso hoteli povezovati s Komisijo za preprečevanje korupcije tako očitno. Zato se tokrat nezadovoljstvo z delom komisije skriva pod naslovom, ki je v resnici povezan s korporativnim upravljanjem v gospodarskih družbah v večinski državni lasti, in s tem že v začetku trči v vprašanje pristojnosti Državnega zbora. Da je vloga politike in dopustnost njenega vmešavanja v kadrovsko politično v posameznih gospodarskih subjektih temeljno vprašanje, ki se je z razpravo in dogajanjem na seji matičnega delovnega telesa in po njej razgalilo tudi v medijih, je več kot očitno. Vsebina zahteve, predlog sklepa in priloženo gradivo to nazorno dokazujejo.

Kadrovsko politiko predlagatelji povezujejo s sistemsko korupcijo. Spopadanje s sistemsko korupcijo je eno ključnih vprašanj, ki je prioriteta v novi koalicijski pogodbi, k čemur smo zavezani tudi Socialni demokrati. Zaznavanje korupcije v slovenski javnosti, ko so v različnih, tudi mednarodnih anketah posamezniki ocenjevali njeno pojavnost, je po splošni oceni vsepričujoča v vseh segmentih naše družbe. Res pa je, da se posamezniki izogibajo navedbam lastnih konkretnih izkušenj z njo, zato se upravičeno zastavlja vprašanje učinkovitosti zakonskih rešitev in načrtovanih ukrepov, če se družba ne bo jasno postavila v bran etičnim in moralnim normam, ki koruptivno ravnanje štejejo za nesprejemljivo.

Vlada je sprejela program ukrepov za preprečevanje korupcije in o tem smo v Državnem zboru že razpravljali. Tudi v normativnem programu Vlade je postavljen rok, do katerega bo sprejeta novela Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije. Je pa prav razprava pokazala, da so pogledi na ureditev poglobitnih vprašanj, zlasti pristojnosti Komisije za preprečevanje korupcije, zelo različni. Pri tem je simptomatično, da se ob vsesplošni oceni, da je Komisija za preprečevanje korupcije brez zobi tigar, predlogi ne gibljejo v isto smer, saj so se v največji opozicijski stranki in tudi v prejšnji koalicijski bolj nagibali k temu, da bi se dejavnost Komisije za preprečevanje korupcije omejila zgolj na preventivno funkcijo. Treba bo najti v strokovni in politični javnosti konsenz o tem, kako pripraviti napovedano novelo, da bo jamčila pravno varnost in bo v svojih določbah tako jasna, da ne bo plen različnih interpretacij. Pri tem zagotovo osnovo predstavlja predlog, ki ga je pripravila Komisija za preprečevanje korupcije sama oziroma njeni sedaj že bivši vodilni funkcionarji, pomembno osnovo pa prav tako predstavlja ustavnopravna analiza instituta za ustavno pravo, ki so jo po naročilu predsednika države pripravili Ciril Ribičič, Rajko

Pirnat in Janez Čebulj. Osrednja vprašanja zadevajo definicijo korupcije, ker je definicija v veljavnem zakonu širša od tiste v kazenskem zakoniku, predvsem pa pristojnosti in pravna sredstva. Ob tem se je pokazalo kot pomembno tudi vprašanje imenovanje vodilnih funkcionarjev, in sicer predsednika in njegovih namestnikov ter izbirnega postopka. Nastop predsednika nadzornega sveta Nove Ljubljanske Banke, ki je na seji matičnega delovnega telesa pojasnil, kakšne so pristojnosti nadzornega sveta, se je končal z najavo odstopa, pa čeprav nadzorni svet ni odgovoren za kadrovske odločitve vodstva NLB. Vendar je pred tem pojasnil, da je od uprave dobil na svojo izrecno zahtevo pojasnila v zvezi z zatrjevanimi nepravilnostmi pri imenovanju Roka Praprotnika na mesto direktorja Centra za skladnost poslovanja v NLB, katerega namen je dodatno uveljaviti čistost in skladnost z vsemi predpisi in dobro poslovno prakso. Iz njegovega nastopa izhaja, da je bil postopek izveden po predpisih, in sicer se na interni razpis ni nihče prijavil, na zunanji razpis je bilo 13 prijavljenih, po izbiri ni bilo pritožb. Dr. France Arhar pa je v nadaljevanju opozoril na razkorak med predpisi, ki jih v tem primeru ni, zato nič ne preprečuje kandidiranja. Po drugi strani pa je vprašanje, ali je to tudi primerno oziroma etično. Zato je odločitev prepuščena posamezniku, ki se znajde v takšnem položaju. Obstajajo pa dobre prakse in razmišljati bi bilo treba, ali bi ob spremembi predpisa omejili svobodo zaposlitve zaradi posameznikove informacijske prednosti. Predsednik Komisije za preprečevanje korupcije je na kritike, da je ocena stanja v slovenskem bančništvu pavšalna, opozoril na 20. člen Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, da se mora komisija izogniti navajanju podatkov, ki bi omogočali identifikacijo pravnih oseb in posameznikov. Za nadzor nad delom Komisije za preprečevanje korupcije pa je pristojen Državni zbor. O tem namreč govori predlagana 5. točka sklepa. V zvezi s 6. točko predlaganega sklepa pa je pojasnil, da je komisija začela postopek v zvezi s prijavi o imenovanju Roka Praprotnika za direktorja centra in ker je postopek v teku, konkretnih podatkov o tem ne more dati.

Matično delovno telo predlaganega sklepa ni sprejelo, zato nas čaka samo nekajurna razprava. Naj pojasnim, zakaj sklep ni dobil podpore Socialnih demokratov. Treba se je vrniti na začetek, to je na mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki je zapisala, da se predlagana vsebina sklepa ne sklada z naslovom sklepa. Prav tako je posebej opozorjeno na pomanjkljivosti posameznih točk sklepa, ki segajo od neprimernosti umestitve povzemanja vsebine razprave kot posebne točke sklepa do opozoril na odstopanje od poslovniške opredelitve vsebine sklepa neprimernega poseganja v avtonomnost Banke Slovenije in poseganja v temeljna načela pogodbene svobode, do zahteve po nadzoru

nad delom Roka Praprotnika, za kar je po 13. členu zakona pristojen Državni zbor.

Naj sklenem. Čeprav je zahteva za današnjo sejo na videz na ravni splošnega, ni mogoče prezreti, da je v jedru posamezen primer, ki pa v predlaganem sklepu kaže na notranje neskladje, ker po opravljeni razpravi o imenovanju Roka Praprotnika na mesto direktorja Centra za skladnost poslovanja v Novi Ljubljanski banki, d. d., prehaja na 5. in 6. točko sklepa, ki pa k takemu podrobnejšemu nadzoru šele poziva. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Državljske list in, mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PD DL): Hvala za besedo. En lep dober dan predstavnikoma Vlade in vsem prisotnim poslankam in poslancem.

Pri zahtevi za sklic te izredne seje ni mogoče spregledati lahkotnosti predlagateljev, ko je treba nekoga očrniti ali obsoditi brez tehtnih dokazov oziroma argumentov. Kot nimajo predlagatelji, tudi ostali danes nimamo podatkov o pogojih za zasedbo delovnega mesta v NLB, nimamo o nalogah Centra za skladnost, nimamo sistemizacije delovnih mest, niti notranjih kadrovskih pravilnikov. Ob pomanjkanju relevantnih podatkov pa ne moremo sprejeti dobrih rešitev. Sprašujemo se tudi, ali nemara ne bi bilo bolj pametno, da bi predlagatelji do 17. 4. 2014, ko stopi v veljavo novela Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, in da takrat zahtevajo podatke, ki jih potrebujejo. Če ugotovijo razloge za sum storitve kaznivega dejanja, o tem obvestijo pristojno tožilstvo, ali če jim podatki zbudijo sum o možnosti koruptivnih dejanj, o tem obvestijo Komisijo za preprečevanje korupcije. Žalostno je namreč, da se v Državnem zboru na pobudo nekaterih vedno znova ukvarjamo s posamičnimi primeri, tudi osebnimi zamerami, da se ukvarjamo z bivšimi podporniki, s tem, kakšen vtis nekdo zbuja v javnosti, s tem, kaj nekdo na glas razmišlja. V Državljski listi se odločamo na podlagi dejstev, ki jih podajo pristojne institucije, in ne podlagi zbirke govoric navijaških prispevkov ali časopisnih člankov. Zavzemamo se za transparentnost in za to, da za vsakim dejanjem stojijo preverljiva dejstva. Če je šlo pri zaposlitvi bivšega funkcionarja kaj narobe, naj se to razišče na pristojnih organih. NLB ima nadzorni svet, ki razpolaga z ustreznimi informacijami in je v skladu z 281. členom Zakona o gospodarskih družbah pristojen, da nadzoruje vodenje poslov družbe, pregleduje in preverja knjige in dokumentacijo družbe. Od uprave zahteva kakršnekoli informacije potrebne za izvajanje nadzora. V državi imamo policijo in tožilstvo, ki imata vsa potrebna pooblastila in pristojnosti, da v primeru obstoja razlogov za sum storitve uradno pregonljivega kaznivega

dejanja tudi ustrezno ukrepata. Verjamemo, da bodo ustrezni organi in institucije opravili svoje delo. To, da so pri tem vse bolj uspešni, dokazujejo tudi številke. Iz poročila o delu policije v prvih devetih mesecih leta 2013 izhaja, da se je obseg obravnave in s kazensko ovadbo zaključene gospodarske kriminalitete v prvih devetih mesecih leta 2013, v primerjavi z enakim obdobjem leta 2012, povečal za 59 %. Če se osredotočim na korupcijo, je policija v letu 2013 obravnavala in s kazensko ovadbo zaključila 62 kaznivih dejanj tipične korupcijske kriminalitete, kar je za 7% več kot v letu 2012.

Je pa že samo dejstvo, da v Državnem zboru poteka razprava o tem, ali je prav, da je naša največja banka zaposlila določenega uslužbenca, ali ne, bilo na nek način tudi povod za odstop prvega nadzornika te banke gospoda Arharja. V Državljski listi njegov odstop razumemo tudi kot opomin politiki za prihodnje, da svoje pristojnosti držimo na varnih vajetih in da se ne vmešavamo tam, kjer politiki ni mesto. Prav bi bilo, da za politiko ne bi bilo mesta v državnih podjetjih. Vendar smo, žal, neformalno nacionalni interes uzakonili že 20 let nazaj in nekateri se perversnega užitka rovarjenja po gospodarstvu kar ne morejo odvaditi. Ne glede na to, katera politična stranka ali opcija je v preteklosti opevala nacionalni interes in kdorkoli je že v preteklosti podpisoval peticije o tem, da je domače lastništvo najbolj zveličavno. Prišel je čas streznitve, krčmar je izstavil račun nacionalnega interesa. Obupal je prejšnji senat KPK nad tem, da rečemo Stop korupciji, obupal je gospod Arhar nad vmešavanjem politike v državno lastništvo in nad greznico tega lastništva.

V Državljski listi se pa borimo naprej, dokler bomo seveda to možnost imeli. Pospešena privatizacija in umik politike iz gospodarstva in korporativnega upravljanja, strateške naložbe države v roke tistim, ki to znajo, je tisto, kar je predpogoj oziroma prvi korak za izhod Slovenije iz krize. In za to slednje bomo v naši sredini vedno dali svoj glas. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, gospa Jasmina Opec.

JASMINA OPEC (PS SLS): Hvala lepa za besedo. Lepo pozdravljeni vsi skupaj!

Vse pogosteje postaja dokapitalizacija bank osrednja tema ne samo parlamentarnih dvoran, temveč tudi osrednja tema pogovorov v naših vaseh, parkih, trgih, gostilnah – banke, ta luknja brez dna, ki jo bomo morali krpati ne samo mi, temveč tudi naši otroci in vnuki. Krpanje 3 milijarde evrov velike luknje Nove Ljubljanske banke se je sedanja uprava lotila na svoj način. Zaprla je 22 poslovalnic predvsem na podeželju, med drugim na Gradu, v Turnišču, Izlakah, Šmartnem ob Paki, Vuzenici, Krmelju,

Kostanjevici, Škocjanu, Novi vasi, Dolenjskih Toplicah. Na cesto je poslala 141 delavcev, tiste, nič krive, ki so na bančnih okencih opravljali svoje delo. Do konca leta 2015 naj bi brez zaposlitve ostalo 700 ljudi. Medtem pa so tisti, ki so podeljevali kredite brez kritja, na dobro ime oziroma na dober priimek, ostali zaposleni in za to svojo marljivost še danes prejemajo bogato plačilo. Temu lahko dodamo še 680 tisoč evrov težko svetovalno pogodbo, ki jo je vodstvo Nove Ljubljanske banke sklenilo s kadrovske agencije Korn Ferry International, ki bi mu naj pomagala poiskati kompetentne kadre. Če nekoliko ponazorimo ta znesek. Iz tega denarja bi približno pet mesecev dobivalo plače vseh 141 delavcev.

Del take politike zaposlovanja oziroma odpuščenja zaposlenih s strani vodstva Nove Ljubljanske banke je zaposlitev Roka Praprotnika v Novi Ljubljanski banki. Verjetno se z zaposlitvijo točno določene osebe v katerikoli družbi v večinski državni lasti Državni zbor nikoli ne bi ukvarjal, če ne bi ta ista oseba bila član zloglasne trojice, ki je reševala Slovenijo pred korupcijo in opozarjala na transparentnost na vsakem koraku. Te iste trojice, ki naj bi se z vso silo borila proti korporativnemu upravljanju državnih družb na način, ki omogoča odtekanje denarja državljanov na skrite bančne račune posameznikov. Ravno v takšnih sistemih naj bi KPK iskala odgovorne in ljudem dajala zadoščenje za vse hudo, kar so morali in kar morajo trpeti zaradi napak nekoga tretjega. Počela naj bi ravno to: v sadovnjaku naše države odstranjevala gnila jabolka, ne pa se tem jabolkom približevala. Dejstvo, kot je ta, da je bivši senat KPK zavlačeval z izdajo poročila o sistemski korupciji v Novi Ljubljanski banki vse do svojega odhoda, pa dejstvo, da niso v vseh teh letih spregovorili o objektivni ali subjektivni odgovornosti za nastanek bančne luknje Novi Ljubljanski banki, in dejstvo, da se je kot član senata KPK Rok Praprotnik prijavil za zaposlitev v Novi Ljubljanski banki v času, ko je bila le-ta predmet preiskovanja KPK, bodo verjetno vedno znova odpirala vprašanja o možnosti vsaj posrednega vplivanja na delovanje in odločanje bivšega senata KPK. Zaposlitev Roka Praprotnika kot taka res ni problem Državnega zbora. Problem je sporočilo, ki je s to zaposlitvijo nastalo. Gre za zelo slab signal, da se ne spleča preganjati sistemske korupcije, temveč da je bolje postati del sistema, ki je predmet preiskovanja zaradi sistemske korupcije. In s tem signalom se Državni zbor mora ukvarjati. Ne lastnina, ljudje so tisti, ki dajejo sporočila, ki ustvarjajo vtis, ki izvršujejo dejanja in povzročajo posledice in ki morajo za posledice svojih dejanj tudi odgovarjati. Odgovornost se prične pri nadzornih svetih družb v večinskih državni lasti, kamor bi se morali imenovati ljudje, ne po lojalnosti tej ali oni politični opciji, temveč po strokovnosti in neodvisnosti. Samo tak nadzorni svet bi izbral kompetentno vodstvo, ki bi organiziralo svoje delovne procese, ne v korist

ozke skupine ljudi, temveč v korist vseh zaposlenih in v korist vseh državljanov. Samo ob takem strokovnem in neodvisnem kadru, ki bi odgovarjal za rezultate svojega dela oziroma nedela, bi se zmanjšala možnost sklepanja prijateljskih svetovalnih pogodb in sistem vračanja takih ali drugačnih uslug. Zagotovo se gre strinjati s strokovnjaki, ki pravijo, da je naš sistem korporativnega upravljanja postavljen na glavo. Za slabe rezultate odgovarjajo ljudje na najnižji ravni – tisti za bančnimi okenci. Tisti, ki so odgovorni za napake, ostajajo ali napredujejo. Dobri kljub morebitnim dobrim rezultatom dela odhajajo, če niso po volji določeni skupini ljudi. Denar se deli v ozkem krogu ljudi daleč od oči javnosti, vodstva sklepajo svetovalne pogodbe, o katerih po njihovem javnost nima pravice vedeti. Od lastnikov, to je državljanov in državljanov, se pričakuje, da bomo mirni in pridno kot mravljice odpirali svoje denarnice, ko bi se fantje domislili, da potrebujejo nov paket našega denarja za 70 tisoč evrov vreden audi ali za milijonsko odpravnino. In na koncu krivi ostanejo nedolžni in nedolžni postanejo krivi. V tej državi lahko vzpostavimo tisoč institucij, sprejmemo sto zakonov s področja boja proti korupciji, prodamo vse premoženje, ki ga imamo, pa ne bo nič boljše, nič bolj transparentno, če se ne bo vzpostavil jasen sistem odgovornosti na dejanski ravni, ki bo sam po sebi izločil vse tiste, ki so naklepno ali malomarno s storitvijo ali opustitvijo dolžnega ravnanja povzročili stanje, v katerem smo se znašli. Na koncu štejejo le dejanja. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa. Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije in gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica, spoštovani državni sekretar s sodelavcem, spoštovane kolegice in kolegi!

Trenutno sestavo državnega zbora zaznamujejo dvojna merila. Izrazito dvojna merila, in to tako na strani koalicije kot tudi na strani opozicije. Določena ravnanja so sprejemljiva, kadar jih počnejo sami, ko pa to počne druga stran, pa se začne strašanski vik in krik, obsojanje, sklicevanje izrednih sej Državnega zbora in podoben teater. Kar bi se nam v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije mogoče celo zdelo smešno, če ne bi takšno ravnanje imelo resne posledice, ne samo finančne, saj vsako zasedanje Državnega zbora stane davkoplačevalce precej denarja, temveč tudi psihične, saj se v javnosti ustvarja vtis, da je vse, kar se dogaja v državnih podjetjih, posledica korupcije, zato nas niti ne čudi tako slabo mnenje, ki ga imajo državljanji glede korupcije v Republiki Sloveniji.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije ne trdimo, da zaposlitev

gosпода Praprotnika na NLB ni sporna ali da je bil sam postopek izbire izpeljan tako, kot bi moral biti. Prav tako pa ne trdimo, da je ta zaposlitev netransparentna, koruptivna ali kaj podobnega. Priznati moramo, da enostavno ne poznamo vseh dejstev, da bi si lahko ustvarili mnenje. Lahko bi si sicer ustvarili sodbo na osnovi pisanja slovenskih medijev, vendar vsak, ki je vsaj malo realen, ve, da papir prenese vse. Tudi laži in podtikanja. Ali je temu tako tudi v tem primeru, ne vemo. To vesta samo glavna akterja te zgodbe, gospod Medja in gospod Praprotnik. Nas pa vedno znova preseneti vehementno obtoževanje ali, recimo temu raje, preusmerjanje pozornosti s svojih dejanj s strani predlagateljev današnje izredne seje. Vsi ljudje pač nimamo spomina kot zlata ribica, zato se še predobro spominjamo preuranjenega in dejansko spornega imenovanja dveh načelnikov upravnih enot na zalogo, ki je bilo speljano pod taktirko prejšnje vlade, ki jo je vodila stranka predlagatelja današnje seje. Pa na sporne in nenavadne zaposlitve za nedoločen čas v okviru Ministrstva za notranje zadeve prav tako v času ministrovanja prejšnje vlade. Lahko bi še naštevali in naštevali, vendar se ne bomo spuščali na tak nivo. Dejstvo je, da se grehi netransparentnega in koruptivnega zaposlovanja pojavljajo tudi na strani predlagatelja današnje seje. Zato bi se bilo pametno držati reka, da naj meče kamenje tisti, ki je brez greha. Upal bi si trditi, da današnji predlagatelji to zagotovo niso.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije nas moti še eno dejstvo, in sicer, da NLB ni del javnega sektorja, ne glede na to, da gre za banko v državni lasti. Če bi šlo za del javnega sektorja, potem bi lahko sodili o tem, ali so bila kršena določila o zaposlovanju javnih uslužbencev. V državnih podjetjih pa tega žal ne moremo. Državna podjetja se namreč močno razlikujejo od javnega sektorja. Razlika je že v tem, da imajo zaposleni v državnih podjetjih več pravic, višje plače, delodajalec ima možnost nagrajevanja uspešnih delavcev, imajo pravico do visokih regresov, odpravnin, plačanih izobraževanj, vseh bonitet, ki jih v javnem sektorju že vrsto let ni. Javnim uslužbencem se višina regresa vsako leto zmanjšuje z zakonskimi določbami, zaposlenim v javnih podjetjih pač ne. Zato je vsaj z vidika zaposlenih v državnih podjetjih treba dobro premisliti, ali si resnično želimo, da bi se Državni zbor vtikal v delo, poslovanje in zaposlovanje v državnih podjetjih. Konec koncev bi se s posegom Državnega zbora v zaposlitve lahko razveljavila tudi kakšna sporna zaposlitev vidnih članov največje opozicije stranke v mnogih državnih podjetjih.

Poslanska skupina Demokratična stranka upokojencev Slovenije že na matičnem delovnem ni podprla sklepa, ki ga je predlagal sklicatelj izredne seje. Če bi danes glasovali o tem sklepu, ga prav tako ne bi podprli. Tudi današnji sklic nujne seje ocenjujemo za neprimeren, saj je sama vsebina popolnoma

zgrešena. Strinjamo pa se, da se je dejansko treba temeljito lotiti sistemske in nesistemske korupcije. Vendar z dolgovezni razpravami ne bomo rešili ničesar. Treba je ukrepati odločno, hitro in brez velikih besed. Za to pa imamo v naši državi pristojne službe, ki se ukvarjajo s kriminalom in korupcijo in definitivno ne potrebujejo, da Državni zbor pritiska nanje s temi brezplodnimi razpravami, kakršni bomo še enkrat več priča danes. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije in gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Najlepša hvala, spoštovana podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavcem, drage kolegice in kolegi!

Kmalu bo Slovenija praznovala 10. obletnico vstopa v Evropsko unijo. Upam, da bomo ta jubilej dostojno proslavili. Zato moj uvod morda nekoliko bolj evropski. Evropska komisija je v začetku letošnjega februarja predstavila prvo poročilo o boju proti korupciji v Evropski uniji, v katerem ugotavlja, da korupcija vpliva na vse državljane držav Evropske unije in evropskemu gospodarstvu letno povzroči za približno 120 milijard evrov škode. Fantastična številka. V poročilu je Evropska komisija poudarila, da obstajajo razlike v vrsti in stopnji korupcije ter tudi glede učinkovitosti ukrepov za boj proti njej po posameznih državah članicah. Končni zaključek pa je, da države članice še niso storile dovolj za boj proti korupciji in da je treba v vseh državah članicah boju proti korupciji nameniti več pozornosti. V prvem poročilu je Evropska komisija v posebnem poglavju o boju proti korupciji v Sloveniji opozorila na opazen upad politične volje za boj proti korupciji. Opazen upad politične volje za boj proti korupciji v Sloveniji. Tak zaključek komisije zaskrbljuje zlasti ob dejstvu, da je po raziskavi Evrobarometra kar 91 % naših državljanov prepričanih, da je korupcija v Sloveniji splošno razširjena. Komisija je med ostalimi predlogi priporočila Sloveniji, naj okrepi protikorupcijske mehanizme v povezavi s podjetji v državni lasti ali pod državnim nadzorom ter v postopkih za oddajo javnih naročil in privatizacijskih postopkih ter naj stori več za učinkovit nadzor financiranja. Več kot 30 % podjetij v Sloveniji je namreč v državni lasti ali pod državnim nadzorom. Evropska komisija je tudi opozorila na številna vprašanja v zvezi z zaposlovanjem in nasprotji interesov v podjetjih v državni lasti ali pod državnim nadzorom. Predloge Evropske komisije bo treba upoštevati in zbrati potrebno politično voljo za boj proti korupciji. Pomemben korak v tej smeri je bil storjen z nedavnim sprejetjem novele Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki uvaja aplikacijo Supervizor tudi za podjetja v večinski državni lasti. Sedaj delujoča aplikacija Supervizor pri

KPK je namreč prinesla mnogo več transparentnosti zlasti na področju finančnega poslovanja javnih institucij, ki upravljajo z davkoplačevalskim denarjem. Ta aplikacija Supervizor pa je pravzaprav ena zelo redkih, če ne edina pohvala, ki si jo zasluži KPK. Krog oseb, ki bodo izpostavljena nadzoru javnosti nad finančnim poslovanjem, se s sprejeto novelo zakona širi še na subjekte s prevladujočim vplivom države oziroma lokalnih skupnosti. Na ta način se bodo v bodoče zagotovo zmanjšala korupcijska tveganja v teh organizacijah. Še pomembneje je, da se vzpostavlja nadzor javnosti nad slabimi krediti, ki so se prenesli na slabo banko. In ob slednjem naj poudarimo, da je zelo pomembno sprejetje dodatne novele Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki je sedaj v parlamentarni proceduri in bo, vsaj upamo tako, omogočila vpogled v vse slabe kredite bank v večinski državni lasti, tudi tistih, ki niso bili preneseni na Družbo za upravljanje terjatev bank. Krščanski demokrati Nove Slovenije pa bi radi ob razpravi o povečanju razsežnosti sistemske korupcije in boju proti njej opozorili na posebne pojave oblike sistemske korupcije, ko posameznik ali posamezna skupina posameznikov za namene osebnega okoriščanja zlorablja svoj položaj na videz povsem znotraj formalnih okvirjev. Gre za različne pojave oblike, od klasičnega neracionalnega trošenja sredstev, tudi kot preplačevanje posameznih storitev, do odpiranja nepotrebnih delovnih mest in nepotrebnih organizacijskih enot, uporabo zastarele informacijske tehnologije, nedomišljenih in nedokončanih projektov in podobno. V vseh takih primerih se prikazuje, da je bilo trošenje denarja, zaposlitve ali celo izvajanje posamičnih projektov pravilno in zakonito, saj je bilo vse izvedeno po črki zakona, v ozadju pa se skriva oziroma bolje rečeno prikrivajo nezakoniti nameni okoriščanja. Prav te oblike korupcije so v našem sistemu najbolj razširjene. So težko prepoznavne, saj so na navzven praktično vedno predstavljene kot povsem zakonita dejanja. Pa so taka le na videz, po svoji formi, po vsebini pa so nemoralna, nezakonita, pogosto celo kazniva dejanja. Vse torej pod krinko formalne besedne razlage predpisa, ki pa je najpogosteje popolnoma drugačna od samega njenega namena. Take zlorabe predpisov bi morali prepoznati in sankcionirati nadzorni organi, posamični nadzorni sveti, agencije, inšpekcijske službe, ne nazadnje Komisija za preprečevanje korupcije, zlasti pa pravosodje. Ti nadzorni organi pa tudi sami v resnici poslujejo na birokratski način, preverjajo zgolj neke formalne okvirje, ne ozirajoč se na namene, ki so skriti za njimi. Odločitev raje ne sprejemajo, posledično pa tudi ne prevzemajo nobene odgovornosti za svoje delo oziroma nedelo. Imajo pa službe in plače. Ja, imajo službe in plače. In to dobre plače na zagotovljenih delovnih mestih.

Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi! Takih nadzornih organov ne potrebujemo in jih raje preprosto ukinito. In to čim prej. Od njih ni prave koristi ali pa, druga možnost, da od njih zahtevamo, da svoje delo opravijo dosledno, kot jim to nalagajo predpisi v skladu z namenom, za katerega obstajajo.

S tem pravnim formalizmom so močno okuženi tudi organi pravosodja. Na tem mestu bi radi opozorili tudi na pomembno ugotovitev sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice Boštjana M. Zupančiča, s katero se krščanski demokrati globoko strinjamo. V enem izmed svojih intervjujev je opozoril, da se slovensko pravosodje sooča s, citiram, "...boleznijo vzhodnoevropskih pravnih sistemov. Gre za neverjeten mehaničen pravni formalizem, kjer sodniki ne odločajo po zdravi pameti v kontekstu vsakega primera posebej, ampak mehanično vlečejo sklepe iz neke fiktivne enačbe. Skratka, sodnik mora imeti predvsem zdravo pamet in seveda pravno znanje. Nekdo, ki odloča mehanično, pa je slabši kot računalnik." Konec citata.

Prav ta mehanični pravni formalizem je najpogosteje po svoji dejanski vsebini kritje za sistemsko korupcijo. Hude posledice za našo družbo, kar prav tako sodi v okvir sistemske korupcije, je tudi zaposlovanje po kriteriju zvez in poznanstev, namesto po kriteriju strokovnosti in sposobnosti. Tako kadrovanje je pripeljalo do situacije, da številna, tudi ključna delovna mesta zasedajo nestrokovni in nekompetentni posamezniki. S takim načinom kadrovanja smo ustvarili razbohoten sistem neučinkovite javne uprave, ki služi samemu sebi, namesto da bi bil funkcionalen in učinkovit servis državljanom. Nepotizem in klientelizem je pogosto razlog za slabe rezultate v poslovanju v podjetjih in bankah v večinski državni lasti. Račune za vse subvencije in dokapitalizacije, ki so pogosto posledica napačnega kadrovanja, pa smo izstavili davkoplačevalcem. Vendar smo že prišli do točke, ko bo takim praksam treba narediti konec.

Zato smo krščanski demokrati Nove Slovenije prepričani, da je razprava o vprašanih sistemski korupcije, njenem prepoznavanju in priznavanju njenega obstoja ter njenih razsežnostih potrebna, da se končno vzpostavijo potrebni preventivni, pa tudi represivni ukrepi za učinkovit boj proti takim oblikam korupcije. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Pozitivne Slovenije in gospod Jerko Čehovin.

JERKO ČEHOVIN (PS PS): Hvala, podpredsednica. Lep pozdrav državnemu sekretarju, spoštovani!

Poslanska skupina SDS je zaradi zaposlitve nekdanjega namestnika predsednika Komisije za preprečevanje korupcije Roka

Praprotnika v Novi Ljubljanski banki zahtevala sklic te izredne seje Državnega zbora. Na njej naj bi poleg navedene zaposlitve obravnavali politiko zaposlovanja v pravnih osebah, ki so v večinski državni lasti ter problem sistemske korupcije. Naj rečem, da velik del zahteve za sklic izredne seje Državnega zbora pravzaprav vsebuje razloge, ki so brez povezave s točko dnevnega reda, na primer imenovanje članov KPK od ustanovitve dalje, ali je Rok Praprotnik izpolnjeval formalne pogoje za imenovanje namestnika predsednika KPK, delovanje KPK v času mandata Roka Praprotnika in še bi lahko našteval.

V predstavitvi stališča Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bi rad opozoril tudi na mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki pravi, da večji del sklepa, ki ga je predlagala SDS v sprejetje Državnemu zboru, ni v pristojnosti Državnega zbora. Tako je z vidika pristojnosti, ki jih ima parlament kot ena od treh vej oblasti, vprašljiva vsebina prve točke sklepa. Predlagatelj namreč želi na seji Državnega zbora opraviti razpravo v zvezi z imenovanjem Roka Praprotnika, nekdanjega namestnika predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, na mesto direktorja Centra za skladnost poslovanja v NLB, d. d., ki je v večinski državni lasti. Na tem mestu bi želel opozoriti, da za zaposlitev v gospodarskih družbah, v katerih ima večinski delež država, kot je tudi NLB, ne velja Zakon o javnih uslužbencih, saj te družbe niso del javnega sektorja, ampak so osebe iz zasebnega prava. Državni zbor nima pristojnosti odločati o takšnih zaposlitvah, ampak so za to pristojni nadzorni sveti posameznih družb, ki jih na zagovor lahko pokliče Vlada.

Nič manj ni vprašljiva vsebina 2. točke sklepa. Predlagatelji želijo, da bi Državni zbor Banki Slovenije predlagal preverjanje postopka zaposlovanja Roka Praprotnika v NLB, čeprav iz Zakona o Banki Slovenije izhaja institucionalna neodvisnost naše centralne banke. Centralna banka kot institucija ni dolžna upoštevati navodil ne vlade, ne parlamenta ali druge vladne organizacije. Banka Slovenije ne sme zahtevati navodil od drugih državnih organov, niti se ne sme nanje obračati po navodila ali usmeritve. Tako sam Zakon o Banki Slovenije, ki torej ne dopušča poseganja Državnega zbora v njeno delo.

3. in 4. točka sklepa sta prav tako sporni z vidika načela delitve oblasti. Pri tem načelu lahko vsaka veja oblasti ravna v skladu s svojo pristojnostjo. V pristojnost druge veje oblasti pa ne more in ne sme posegati.

Vse prej kot državotvorno je Vladi predlagati pripravo posameznih zakonov, ob tem ko je glavna pristojnost samega Državnega zbora prav sprejemanje zakonov. Predlagatelji tretje točke sklepa od Vlade zahtevajo, da kot večinski lastnik NLB, d. d., izvede ukrepe, ki bodo odpravili korupcijska tveganja in primere korupcije pri zaposlovanju v NLB, d. d., čeprav

po veljavni zakonodaji Vlada izvršuje zgolj naloge in pristojnosti skupščine Soda, neposrednih pristojnosti za izvajanje ukrepov v NLB, d. d., pa nima.

V 4. točki sklepa gredo predlagatelji še dlje, saj od Vlade zahtevajo, da krši ustavo Republike Slovenije, s tem ko bi Državnemu zboru v sprejetje predlagala zakonske rešitve, s katerimi bi se omejilo zaposlovanje funkcionarjev komisije pri delodajalcih, ki so bili pred tem preiskovanci komisije, in določi strožje in določnejše pogoje za imenovanje na položaj funkcionarja Komisije za preprečevanje korupcije. Tovrstno omejevanje zaposlovanja predstavlja namreč poseg v svobodo dela, ki ga varuje 49. člen Ustave. Ne gre spregledati tudi tega, da je zakonodajalec že sprejemal podobne rešitve za tožilce in sodnike, pa je tako ureditev za neustavno razglasilo tudi Ustavno sodišče. Seveda je jasno, da v Pozitivni Sloveniji takšnega napeljevanja h kršitvi ustave ne moremo podpirati.

V 5. točki sklepa SDS od Komisije za preprečevanje korupcije zahteva, da naredi revizijo dela Roka Praprotnika v delu, ki se nanaša na NLB, d. d., in uvede postopek ugotavljanja korupcije, kršitve postopkov o nasprotju interesov, kršitve etike in integritete ter oceni korupcijska tveganja pri delu Roka Praprotnika v zvezi s postopki, kjer je bila NLB, d. d., preiskovanec. Predlagatelji ponovno od državnega organa zahtevajo nekaj, kar ni v njihovi pristojnosti. Nadzora nad delom člana komisije namreč ne more opraviti komisija sama, pa čeprav v drugi sestavi, ampak je za to pristojen le Državni zbor.

Vse to in še več nas je v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije privedlo do zaključka, da predlaganega sklepa ne sprejmemo, v razpravi pa bomo sodelovali zgolj v tistem delu, ki se navezuje na pristojnosti Državnega zbora kot zakonodajalca.

Na koncu pa eno, ne samo retorično vprašanje: ali bo Državni zbor obravnaval sleherno zaposlitev v državni upravi ali v podjetjih v večinski državni lasti?

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev o predlogu sklepa. Prvi ima besedo gospod Jože Tanko kot predlagatelj. Pripravijo naj se gospod Brane Golubović, mag. Matej Tonin, dr. Vinko Gorenak, gospod Mirko Brulc, gospod Branko Ficko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Najprej v uvodu odgovor na te dileme, ali je Državni zbor pristojen za obravnavo tega ali ne. V skladu s Poslovnikom Državnega zbora je Državni zbor pristojen za sprejemanje stanja na posameznih področjih, za pripravo odločitev o politiki na teh področjih, za oblikovanje stališč do posameznih vprašanj ter za obravnavo

predlogov zakonov in drugih aktov Državnega zbora.

V tem primeru govorimo tudi o politiki ravnanja. Sprejeli smo Zakon o integriteti, sprejemali smo Zakon o izvrševanju proračuna, državni proračun, v njem zapisali zelo obsežen paket zadolževanja in poroštev, in to namenili za nek program, za pokrivanje bančne luknje tako ali drugače. Se pravi, Državni zbor je za nekatere stvari pristojen. Mimogrede bi vas spomnil, da je Državni zbor bil pristojen tudi za sprejetje sklepa o dokapitalizaciji Adrie Airways; to je bila sforsirana seja Državnega zbora, treh odborov. In pri istih pravilih so bili odbori Državnega zbora pristojni za to, da se je potem realizirala dokapitalizacija Adrie Airways. To je bil pač mandat nekoliko nazaj. Tudi za kakšno drugo razpravo, o potrebnih vlaganjih države, državnega proračuna, državnih sredstev, javnih sredstev, recimo, v Cimos, je bila verjetno tudi neka razprava v Državnem zboru. Toliko o tej pristojnosti.

Mislím, da Državni zbor ni pristojen za obravnavo posameznih področij samo takrat, ko se od njega pričakuje politično pokritje za neko akcijo Vlade ali pa za neko akcijo, recimo, Banke Slovenije in tako naprej. Če je Državni zbor generalno pristojen tudi za izvajanje ali pa za obravnavo politik, potem v tem primeru tudi lahko govorimo o politiki kadrovanja, o politiki izvajanja Zakona o integriteti in tako naprej, pa tudi nazaj. To se pravi, da to samoomejevanje Državnega zbora, ki se izpelje tudi preko mnenj Vlade ali Zakonodajno-pravne službe je pravzaprav neprimerno in je vnaprejšnje izključevanje, da se na nekaterih področjih, za katere menimo, da se politike ali pa katera druga ravnanja ne odvijajo dobro ali v skladu s pravnimi akti, Državni zbor izloči in o tem ne opravi razprava. Mislím, da je tak pristop pravzaprav vseh tistih, ki ste na to opozorili, po mojem mnenju hudo neprimeren. Navsezadnje pravzaprav vse, kar se dogaja v javnem mnenju, je usmerjeno na Državni zbor, na poslance, in zahtevajo od nas ljudje tudi določene aktivnosti in ravnanja. Državni zbor je tisti, ki postavlja izvršno oblast, ki postavlja vlado, ki izvršuje posamezne politike na teh področjih. In rad bi vas samo spomnil, da odnos koalicije ali pa odnos vlade do posameznih problemov, ki jih obravnavamo, kaže na to, kako bomo usmerili naše ravnanje. Mi smo v letošnjem letu imeli obravnavo nekaterih interpelacij ministrov, ki izvršujejo oblast. Očitali smo jim konkretna dejanja, podprta z dokumenti. Je šlo za ministra Viranta, dvakrat, za ministra Omerzela, za ministra Pikala. Ko govorite o tem, kakšen je odnos do teh ravnanj, potem je treba najprej povedati, kako ste ravnali, ko smo o tem odločali. Če je koalicijska večina v tem državnem zboru imenovana ali pa izvoljena zato, da pokrije taka ravnanja, pri katerih so otekali v posameznih primerih zneski tudi več kot milijon evrov, potem je s to državo nekaj narobe. Potem ne potrebujemo nobenega

Zakona o integriteti, ne potrebujemo nobenega represivnega organa v tej državi, ne nacionalnega preiskovalnega urada, ne take komisije, ne davčnega urada ne nikogar, ne sodišč, kajti če s takimi političnimi odločitvami pokrijete dejanja, ki so dokazano problem, z dokumenti podprt problem, potem je praktično v tej državi hudo narobe. Zelo nerad, ampak bi ob tem opozoril na dva dokumenta, dva akta, ki jih je podpisal prvi predsednik Komisije za preprečevanje korupcije gospod Drago Kos in se nanašata več ali manj oba ta dva akta na sedanji oziroma na senat, ki je odstopil, na Klemenčičevo komisijo. Tukaj se v enem izmed teh dokumentov Drago Kos sprašuje, kako je možno, da člani senata Komisije za preprečevanje korupcije, ki so delili tako hude moralne nauke levo in desno, predvsem desno, pozabijo prijaviti premoženje svojih družinskih članov oziroma firme družinskih članov, s katerimi ne bi smela država poslovati. Kako je to mogoče? Predsednik Komisije za preprečevanje korupcije gospod Klemenčič ni prijavil svoji komisiji firme svoje žene. Pa recimo minister gospod Omerzel je tudi zatajil, da je sklepal pogodbe s firmo, čeprav je obljubil, da jih ne bo. In jih tudi ne bi smel. Tako je bilo tudi mnenje Komisije za preprečevanje korupcije. Tukaj imam pred seboj še drug dokument, ki ga je napisal Drago Kos in se nanaša na ugotovitve ali pa na njegovo analizo postopka nadzora nad premoženjskim stanjem predsednikov strank. To nje njegovo mnenje napisano na, ne vem, petnajstih, šestnajstih straneh. In v tem mnenju ugotavlja, da je komisija prekoračila pooblastila, obravnavala obdobje, ki ni bilo predmet preiskave, ni bilo z zakoni pokrito, ni pozvala v nasprotju z ustavno ureditvijo stranke na pogovor in na arbitražni postopek. Torej neka komisija, ki jo imamo v tej državi zato, da bo skrbela za neko področje, dela sama procesne in vsebinske napake. Sedaj pa sprašujem vse tiste, ki ste bili seznanjeni s tem, da gospod Klemenčič ni prijavil svoji komisiji, ki jo vodi, premoženje ali pa firme svoje žene, kakšno je bilo ravnanje koalicijskih poslancev. Edini, ki smo opozorili na ta problem, smo bili poslanci Slovenske demokratske stranke. Edini. Kdo se je zganil? Predsednik republike? Koalicijski poslanci? Vlada? Nihče se ni zganil. In jaz ocenjujem, da je to zelo velik in hud problem. Tukaj imamo iz leta 2010 Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. Ta zakon ima več določb, ki se nanašajo na nek način na sprejemanje daril in drugih zadev. Velja tudi za člane senata za preprečevanje korupcije. Zdej pa sprašujem, glede na to, kar je povedal kolega Gorenak v svojem uvodu, ali je šlo v tem primeru za sprejem darila. Gospod Medja, tako je povedal gospod Gorenak v uvodu, je najprej ponudil mesto te službe na Novi Ljubljanski banki gospodu Klemenčiču. Najbrž se je gospod Klemenčič dlje časa odločal o tem, ali bo sprejel ali ne. Odločil se je najbrž, da ne. Potem je ponudil naslednjemu, gospodu Praprotniku. Ta

je očitno sprejel. In zdaj se tukaj postavlja vprašanje, glede na to, da se poročilo oziroma zaključki Korn Ferryja niso objavili toliko časa, ko je to obravnavala Komisija za preprečevanje korupcije, ali je šlo tukaj za neko trgovino, za nek dogovor, za neko obljubo in sprejem darila. Ali pa je prišlo celo do darila. Jaz mislim, da je to temeljno vprašanje v tem delu. Tukaj gre za povsem neko drugo ravnanje in dejanje kot v recimo primeru Patrie, ko govorimo o neznanem kraju, neznanem načinu in tako in tako naprej. V tem primeru je očitno prišlo do tega zavlačevanja samo zato, ker se je pričakovalo ali ponudilo nekemu dobro ali pa bogato plačano službo. Tako kot se je to zgodilo v nekaterih drugih primerih. Imamo primere gospoda Ropa, ko je za nagrado, ko je takrat oklevetal tedanjega predsednika vlade gospoda Janšo, dobil službo v imenu Republike Slovenije na Evropski investicijski banki, predlagatelj vlada Boruta Pahorja. Imamo gospoda Cvikla, ki je dobil iz istih razlogov službo na Evropskem računskem sodišču. In v primeru gospoda Praprotnika imamo primer novega Eurojackpota, kar zadeva zaposlovanje. Eurojackpot, da se nekemu, ki se je izredno potrudil, da bi ustvaril vtis, kako del slovenske politike posluje na tak način, domnevno koruptiven način in je dobil potem za nagrado, ko je predčasno odstopil, neko bogato službo v okviru sistema Nove Ljubljanske banke, ki ga državljanji preko zadolževanja in preko davčnih obremenitev globoko pokrivamo. Nihče izmed tistih, ki so sodelovali pri ustvarjanju te bančne luknje, ni bil niti poimenovan, ta ista Komisija za preprečevanje korupcije je naredila domnevno neko forenzično analizo stanja v bančnem sistemu, pompozno objavila neko, ne objavila, pokazala neko poročilo, ki ga je naredila, ampak od tega poročila niti enega imena ni sporočila ne slovenski javnosti, ne preiskovalni komisiji, ne nikomur. V tem primeru analize bančnega sistema in pa analize Korn Ferryja ne moremo govoriti, da je šlo za – komisijo za preprečevanje korupcije, ampak je šlo za komisijo za prikrivanje korupcije. Ni hujše korupcije v tej državi, kot se je zgodila v teh primerih. Enormni zneski so odšli iz sistema in zgodilo se ni nikomur nič. Kar zadeva definicijo korupcije oziroma sistemske korupcije, si jo najbolje tisti, ki boste razpravljali pri tej točki dnevnega reda preberete v letnem poročilu Komisije za preprečevanje korupcije za leto 2010. Poročilo je pripravil senat Klemenčičeve komisije. In tam so zelo natančno napisali, kaj je sistemska oziroma organizacijska oziroma institucionalna korupcija. To je po njihovi definiciji vsako doseganje ali ustvarjanje normativnih institucionalnih statusnih ali postopkovnih pogojev oziroma okoliščin zaradi omogočanja pridobivanja koristi uradnim in drugim fizičnim in pravnim osebam. Sedaj pa sprašujem, pri obravnavi poročila Korn Ferryja, ali je v tem postopku prišlo do takega ravnanja. Najbrž, skoraj zagotovo je prišlo do takega ravnanja.

Kar zadeva tehnologije dela je ravnanje gospoda Medje, ki se je takrat, ko so prišli do te kadrovske komisije Korn Ferryja, kot predsednik nadzornega sveta izločil iz odločanja. In ta Korn Ferry ga je potem predlagal za najprimernejšega kandidata za vodenje največje slovenske banke. A predhodno je opravil vrsto razgovorov z njimi. Povedano je bilo, da so se računi plačevali pred podpisom pogodbe, da specifikacije na računih ni bilo. To je najbrž morala zaznati tudi Klemenčičeva protikorupcijska komisija. Triumvirat Klemenčič, Praprotnik, Selinšek je to moral zaznati, je to moral opaziti, da določenih podatkov in da računi niso narejeni tako, kot bi morali biti, kot je običaj v poslovnem svetu, in da so bili računi izdani tudi za obdobje, ki ni bilo pokrito s pogodbo. Ampak takrat, ko je bilo treba nekaj odločiti, se hip pred tem gospod Medja izloči in potem postane predsednik uprave. Popolnoma identična zgodba se je dogodila z gospodom Klemenčičem. Tik pred tem, ko je bilo treba izdati poročilo o nadzoru Korn Ferryja, se je pač izločil iz obravnave senata KPK. Naj mi nekdo reče, da tu ne gre za ustvarjanje pogojev, tako kot je opredeljeno v njihovem letnem poročilu, pogojev za sistemsko korupcijo. Ne razumem tudi vseh tistih, ki opozarjate ali kažete s prstom na SDS. Imeli ste veliko priložnosti, tudi pri obravnavi premoženjskega stanja ste na osnovi nekega domnevnega poročila sprejeli določene sklepe in ravnanja, ne da bi bilo v tistem poročilu na kakršen koli način z eno tabelco obrazloženo ali izpeljano, da tiste številke stojijo, ki so tam zapisane ali ne. Z niti eno analizo ni to narejeno. In ste sprejemali zaključke.

Nedavno smo obravnavali interpelacijo proti gospodu Virantu in njegovimi avionskimi kartami. Tam so bili priloženi računi, tam so bili dokumentirani dogovori, ki so bili vedno prej zanikani, in bila je predložena, gospod Vogrin je pridobil in priložil v svojo interpelacijo, tudi še ena pogodba s firmo Propiar, v kateri deluje žena gospoda Praprotnika. Kako naj Komisija za preprečevanje korupcije, ki je na tak ali drugačen način vpletena v poslovanje z eno od političnih strank, ugotavlja in resno obravnava problem predsednika te iste stranke, če je na drugi strani bilo realizirano svetovanje in izvedeno plačilo? O teh primerih govorimo. In govorimo tudi o tem, da imamo v Sloveniji primere dvojne obravnave politikov, imamo dvojne obravnave menedžerjev in tako naprej. Veste, če govorimo o največji slovenski banki, ki potrebuje največ javnega denarja za stabilizacijo poslovanja, potem govorimo o največjem problemu Slovenije. Ni večjega posamičnega problema v tej državi. In če ugotovimo, da poslovanje te družbe na vrhu ne poteka skladno z regulativo, smo pač tisti, ki smo podpisali to zahtevo za izredno sejo, na to dolžni opozoriti. In odgovorna politika bi morala tudi odgovorno ravnati.

Mi smo za sejo Državnega zbora predlagali tudi nekatere sklepe oziroma sklep v

šestih točkah. Jaz mislim, da ne bi bilo slabo, če vam te sklepe tudi preberem. V prvem sklepu verjetno na osnovi gradiva, ki smo ga dali, ni neutemeljeno pričakovanje, da se je Državni zbor seznanil z omenjenim problemom. V drugem sklepu predlagamo Banki Slovenije, da v okviru svojih zakonsko določenih pooblastil preveri postopke zaposlovanja Roka Praprotnika na mesto direktorja Centra za skladnost poslovanja v Novi Ljubljanski banki, ki je v večinski državni lasti, ter v skladu z ugotovitvami ustrezno ukrepa. Če je Državni zbor v tem primeru prekoračil svoja pooblastila, potem je nekaj v tej državi hudo narobe. V tretji točki smo predlagali, da Državni zbor predlaga Vladi Republike Slovenije, da pripravi in v sprejetje Državnemu zboru predlaga zakonske rešitve, ki bodo omejile oziroma odpravile sistemsko korupcijo v javnem in zasebnem sektorju ter kot večinski lastnik Nove Ljubljanske banke izvede ukrepe, ki bodo odpravili korupcijska tveganja in primere korupcije pri zaposlovanju Nove Ljubljanske banke. Ne vem, kaj bi bilo s tem predlogom sklepa narobe. Četrtrič. Državni zbor predlaga Vladi Republike Slovenije, da prouči veljavno zakonodajo s področja delovanja Komisije za preprečevanje korupcije in predlaga takšne zakonske rešitve, s katerimi bi se omejilo zaposlovanje funkcionarjev komisije pri delodajalcih, ki so bili pred tem preiskovanci komisije, in določi strožje in določnejše pogoje za imenovanje na položaj funkcionarja Komisije za preprečevanje korupcije. V čem je tukaj problem? V čem je problem tega sklepa? V ničemer ni problem tega sklepa, ampak problem je politična volja, da se to ne naredi. Peta točka, Državni zbor Republike Slovenije zahteva od Komisije za preprečevanje korupcije, da naredi revizijo dela Roka Praprotnika v delu, ki se nanaša na Novo Ljubljansko banko, d. d., in uvede postopek ugotavljanja korupcije, kršitve postopkov v nasprotju interesov, kršitve etike in integritete ter oceni korupcijska tveganja pri delu Roka Praprotnika v zvezi s postopki, kjer je bila Nova Ljubljanska banka preiskovanec. Mislim, da je to čisto normalen predlog za odločanje. In šestič, Državni zbor Republike Slovenije zahteva od Komisije za preprečevanje korupcije, da uvede postopek ugotavljanja kršitve postopkov v nasprotju interesov, kršitve etike in integritete ter oceni korupcijska tveganja pri zaposlitvi Roka Praprotnika. Mislim, da so vse te točke tega sklepa povsem v skladu s pričakovanjem tudi slovenske javnosti, tudi v skladu s pristojnostmi Državnega zbora v celoti. Obnašati se, da ne moremo nič narediti, istočasno pa tukaj glasujemo o vsem tistem, kar ti sistemi potrebujejo za svoje funkcioniranje, je v nasprotju s celovitostjo obravnave posameznih segmentov. Veste, kar zadeva korporacijsko upravljanje, ni dolžnost Državnega zbora samo da zagotovi tri ali štiri milijarde evrov za to, da bo nekaj mesecev ali pa kakšno leto ta banka lahko naprej funkcionirala, dolžnost ali pa odgovornost je verjetno tudi, da preveri, kaj se s tem

denarjem dogaja. Mi nismo samo tisti in ne smemo biti samo tisti, ki bomo zagotavljali vire za nemoteno trošenje po dolgem in po čez, se bo zgodila nova potreba po novih virih in bomo spet prišli v Državni zbor po nov denar. In potem se tukaj naša pristojnost konča. Banka lahko korporacijsko funkcionira, in katera koli druga družba, če se financira sama, da ustvarja presežke. Tisti trenutek, ko pa nekdo pride po denar, ko zahteva sklep Državnega zbora, pa je najbrž dolžnost Državnega zbora, da preverja, kako se ravna s tem denarjem, ki ga bomo tako ali drugače morali zagotoviti iz javnih sredstev.

Gospod Mavko je prej v uvodu povedal, da Vlada predlaga pri Slovenskem državnem holdingu določene dopolnitve rešitev. Samo zdaj vprašanje, kaj se bo s tem dogodilo. Na eni strani imamo krovni Zakon o integriteti, ki ima ene rešitve, na drugi strani imamo Zakon o slovenskem državnem holdingu, ki naj bi imel nek druge rešitve. Zdaj pa sprašujem, ali nam je cilj, da imamo poenoteno delovanje tega sistema integritete in javnega sektorja, ali bomo sistem postavili tako, da bo ponovno neučinkovit, da bodo za en del veljale ene določbe, celo za isti del dvojne določbe in tako naprej. Kakšen bo to nek sistematičen nadzor nad poslovanjem gospodarskega sistema in družb v državni lasti? Nikakršen! Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Prišlo je ponovno do nekaj sprememb v vrstnem redu razpravljavcev, zato je prvi besedo gospod Franc Pukšič, za njim dr. Vinko Gorenak.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kolegice in kolegi!

V Državnem zboru, o čem smemo in o čem ne smemo govoriti, vendarle je Državni izbor tisti, v katerem se mora odkrito in jasno spregovoriti, sploh če gre za korupcijo, če gre za prikrivanje, sploh če je mreža, politična mreža tako povezana, da to dejansko škodi tako inštitucijam države in v končni fazi oziroma v prvi fazi pravzaprav ljudem. Ko smo govorili tudi o interpelacijah, o kakršnih smo govorili v zadnjem času, Pikalo, Omerzel, Viran To so bile interpelacije s podatki, s številkami. Če se spomnim prejšnjega tedna, so celo na eni televiziji ministra Pikala tako razdelali, da še dihati ni mogel, kaj šele, da bi kaj odgovarjal. Torej o takšnih interpelacijah, ko smo govorili pravzaprav o sistemski korupciji, ki je nastajala znotraj strank, znotraj pozicij, ki so jih posamezniki imeli v nekem določenem trenutku in so jih potem prebukirali, izkoristili. Danes so se pozicije zamenjale in izkazalo se je, da je šlo v tem primeru za vse drugo, samo za tisto ne, čemur je bil denar namenjen. Navsezadnje gromozanski denarji okoli šolstva, nekega programa, ki se je pripravljal in tako dalje. Kaj vse se je tukaj okoli tega vrtelo, kaj vse se je vrtelo in kako se je javnost zavajala, kasneje se

je s papirji dokazalo. In primer Virant, ki bi ga naj ponovno obravnavala KPK, seveda ne pričakujem nobenih spektakularnih rešitev, ker je ta sistem političnega mreženja očitno pri tistih, če so na pravi strani dovolj veliki, dovolj močan, da se pač nič ne zgodi.

To, kar so nekateri danes že govorili, kaj bi moral pravzaprav nadzorni svet narediti, Vlada preko nadzornega sveta in tako dalje, če bi ta sistem upravljanja seveda veljal, ne pa sistem koruptivnosti, ki se pri nas dogaja. V tem trenutku bi moral nadzorni svet gospoda Medjo absolutno odstaviti in novi član uprave bi moral gospodu Praprotniku absolutno prekiniti pogodbo, dokler se stvari ne bi razčistile. Ne pa tako kot sedaj, da predsednik nadzornega sveta odstopi. Pravzaprav o ničemer ne bi smeli v Državnem zboru govoriti. Davkoplačevcem pa jemljejo, jemljemo denar iz žepov, ne evro po evro, ampak z lopatami dejansko jih ubijamo.

In da sem mogoče malo bolj konkreten, kako ta zadeva izgleda. Če se spomnite novinarja Roka Praprotnika, obdobje 2005–2009, pred začetkom predsedovanja Slovenije Evropski uniji, takrat je zelo javno demontiral slovensko varnostno-obveščevalno službo in s tem vlado. Objavljal je tajne podatke iz agencije in nekaterih drugih služb ter okrog nje. Ni seveda pisal takrat o korupciji, ki se je dogajala znotraj obveščevalno-varnostne službe, spomnimo se, kaj vse je potem Računsko sodišče ugotovilo, ampak njegov namen je bil takrat rušiti aktualno vlado. Torej po volitvah v letu 2009, ko se je ta mandat končal, je bil imenovan v senat KPK. Politika ga je nastavila za nagrado rušenja vlade v tistem času, ko smo se pripravljali za predsedovanje Evropski uniji. Na podlagi tega je pokazal, da je tako rekoč zvest in zaupanja vreden, zato je sedaj poslan očitno na novo delovno mesto.

Citiral bom en Praprotnikov članek z 12. julija 2007, pod naslovom Nosilni stebri v krizi. Citiram: "Sova je kot glavna varnostno-obveščevalna služba tretji stebler sistema nacionalne varnosti. Več mesecev trajajoča afera, ki je bila posledica nespretnega in brutalnega posega premierjevega kabineta v Sovo, je službo pahnila v krizo, kakršne še ni doživela. Uslužbenci menijo, da je Sova klinično mrtva, vodstvo jim sicer pošilja bodreča in roteča pisma, da je vse v najlepšem redu in naj normalno delajo naprej. Vendar ugotavljajo, da je to skoraj nemogoče, ker je Sova v očeh sodelavcev in virov izgubila zaupanje." Konec citata. Torej to je napisal gospod Praprotnik. Jaz vam pa lahko povem, da kot član in podpredsednik Komisije za nadzor nad obveščevalno-varnostnimi službami lahko rečem, da je Sova vsa ta leta še kako živa in živahna ptica. Torej prav nič, po mojem, ni spremenila letenja. Seveda pa je avtor tega članka postal član senata leta 2010.

Še ne dolgo od tega nazaj oziroma v poročilu, ki smo ga lahko prebrali s strani KPK, torej tisto debelo knjigo, ko piše o sistemski

korupciji pa okrog bančništva, tudi ko smo imeli gospoda Klemenčiča na Preiskovalni komisiji o bankah, smo ga vprašali o njegovem takratnem pisanju v tej knjigi. Zopet bom citiral gospoda Klemenčiča, torej bivšega šefa KPK, pred parlamentarno komisijo januarja letos 2014 je rekel takole: "Včasih so se krediti obravnavali tudi na rednih sestankih ob vampih na Tržaški cesti v Ljubljani." Danes pa jaz vas sprašujem, draga koalicija, kje ste se dogovarjali o zaposlitvi Praprotnika v Novi Ljubljanski banki. Tudi na Tržaški ob vampih, ste imeli zraven špricer, viljamovko ali še kaj?

Vidite, vse to je jasen pokazatelj, da se dela popolnoma drugače, kot bi se moralo. Govori se eno, ko si v funkciji, tako kot je prej kolega Tanko prebral, kaj je to sistemska korupcija, ki jo je napisal Klemenčič in njegovi, ki so z njim. Danes to isto delajo, ampak glejte, to nič ne velja, ker pač ne gre za njih. Pri njih to ne velja. To velja za vse tiste, ki niso na pravi politični strani. Tisti, ki niso v političnem omrežju, za tiste vse to velja.

Še en takšen primer, kaj se dela. Dr. Podbregarja dobro poznamo. On je tretji član uprave Aerodroma Ljubljana. Pred nedavnim je minister Jakič, torej lansko leto, v svojem kabinetu zaposlil svetovalca, po podatkih, ki jih jaz imam, bodo povedali, če so točni ali ne, za nekaj več kot 6 tisoč evrov, svetovalca ki se spozna na te zadeve, je bil na takšnem mestu, ampak je bil upokojen, bil je prej tudi svetovalec še kje drugje, ampak istočasno pa je brezposeln, kolikor jaz vem, po podatkih, ki jih imam, Alojz Šteiner, ki je bil generalmajor Slovenske vojske in je bil takrat šef, načelnik Generalštaba Slovenske vojske, ko je bila ministrica dr. Jelušičeva. Danes je dr. Jelušičeva tudi članica koalicije, SD je članica koalicije. In zadnjič na eni preiskovalni komisije je dr. Jelušičeva govorila o laboratorijih. Zdaj jaz njo sprašujem, v katerem laboratoriju so to kadrovske kuhinje kuhali in zakaj potem to dopušča. To torej niso samo elementi korupcije, to so dejstva. Kako pričakovati, da bodo organi pregona, nacionalni preiskovalni urad, tožilstvo, sodstvo enostavno stopili takšnim primerom na prste. Poglejte, če bi se strinjali tukaj v Državnem zboru, bi lahko sprejeli zakonodajo, ki bi organom naložila, da bi za vse takšne zadeve morali svojo nalogo opraviti, ne kako, ampak da bi jo morali v določenem časovnem obdobju, to pomeni najmanj v pol leta, če pa so zapletenejše zadeve, v letu dni. Glede na podatke, ki jih imamo, koliko imamo pravosodnih organov na število prebivalcev, koliko denarja porabimo in kakšna je naša pravna varnost, sinoči so to predočili ministru Pličaniču, bi to, če bi imeli namen delovati proti korupciji, to tudi naredili in izkoristili. Ampak to se ne zgodi, zato, ker lahko trčimo ob svoje, teh pa, bog ne daj, da bi se jih kdo dotikal. Za moje pojme je popolnoma nepojmljivo, da pred dvema letoma KPK ugotovi sistemsko korupcijo,

pa na osnovi tistih določenih zadev niso vložene niti ovadbe. Celo več. Preiskovalna komisija je podala ovadbe za nekatere posameznike, kjer je ugotovila sistem korupcije, pa se ne premakne niti na tožilstvo, kaj šele, da bi kakšna takšna zadeva privandrala na mize. To pomeni, da očitno še obstajajo svete krave. Ampak če so to "naši", "moji", v "moji" mreži, potem so lahko, če pa so izven tega in tisti, ki nam to oporekajo, jim bomo pa že priškrnili prste tako ali drugače. Gospod Podbregar je postal tretji član uprave, torej dobro plačana služba. Zakaj? Ja, očitno je bila to nagrada tudi za to, ker je bil nekaj časa predsednik LDS in tako dalje. Če se spomnite, zoper gospoda Podbregarja so bile vložene kazenske ovadbe zaradi suma kaznivega dejanja, povezanega s črnim fondom Sove – Praprotnik takrat ni o teh zadevah pisal, ampak je demontiral takratno vlado, kot sem rekel – in tajno financiranje nekega zasebnega podjetja Webs, kolikor se spomnim. Sprašujem pa se, kje so ostale, v katerem predalu so te ovadbe ostale, ali je torej političen vpliv tako močan na policijo in tožilstvo, da se to ne premakne. Mimogrede pa še, kakšni visoko etični pravnik kakšno zadevo spregovorijo in potem je to vse pokrito. Torej, sprašujem se, zakaj se take stvari spravljajo v tako v tožilske kot sodne predale in čakajo, očitno, na rok, ki se mu reče zastaranje. Se še spomnite, ko je bilo govora tudi o enem od sodnikov, kako je kupoval neko zemljišče od – zdaj, ne vem točno, ali je bilo od Jureta Jankoviča, skratka, nekaj s tem povezano, in tako dalje. To je bilo v prejšnjem mandatu na preiskovalni komisiji, kako je bilo vse legalno, da je nekdo dajal 100, 200, 300, tisoč evrov ali celo 80, 90 % dobička za sponzorstvo in tako dalje. Sprašujem se, ali so še mali bogovi. In odgovor na to vprašanje je, da mali bogovi so še.

Govoriti o korupciji je sicer dovoljeno, vendar samo če ne trčiš na "naše" ljudi. Teorija zarote je, teorije zarote ni – v teh konkretnih zadevah, o katerih govorim, ni nobene teorije zarote, ampak so to dejstva. To so dejstva, to so napisane zadeve. In zgodi se – nič. In potem ljudje rečejo, "vi tam v Državnem zboru niste tega in tega naredili, to in to se ni zgodilo ...". Kako, kaj pa lahko – razen tega, da na te nepravilnosti in na te svinjarije opozarjamo? Nekajkrat sem že rekel, poglejte islandski model, kaj so naredili in kako so problem rešili. Tudi v drugih državah, pa, če hočete, v Srbiji učinkovito rešujejo nekatere umazane posle, ki jih pri nas ne rešujemo. Jaz pravim, hvala bogu, da še imamo Vrhovno sodišče in Ustavno sodišče, ker se mi zdi, da sta to še dva organa, pri katerih je vendarle še nekaj pameti, ker tukaj v Državnem zboru nič ne pomeni, če govoriš o torej nekih zadevah, da bi kdo to upošteval. Tukaj velja samo argument moči, koalicija bo to naredila, ne glede na to, kakšne bodo posledice za državljane in državljane. Namesto da bi se ukvarjali, kaj boste naredili, da se sprostijo blokada evropskih sredstev, kaj boste naredili, da se pripravi razvojni program za naslednjo perspektivo, let

2014 je, lahko bi že začeli črpati in tako dalje. Vse skupaj tone, mi pa se ukvarjamo s takšnimi zadevami. Če bi bili normalna država, bi danes vlada morala zahtevati, ker lahko preko skupščine, če nadzorni svet ni odreagirala, odreagira preko skupščine z novim nadzornim svetom in tako dalje in prepreči ta dogajanja. Pa se žal ne zgodi nič. Dokler bo tako, nam ni upanja.

Dejstvo je, da bi morali sprejeti zakonodajo, kjer se ob takšnih primerih premoženje vseh, tako nadzornikov kot uprav, brez možnosti, da preneseš na sorodnike, levo, desno, gor in dol, zamrzne, dokler se ne dokaže, da ni bilo elementov kraje, korupcije in tako dalje. Do tega časa, dokler ne bi sodišča svoje oddelala, bi moralo to ostati zamrznjeno. Nič več ni slišati in nikogar to več ne zanima, kako povrniti denar, ki se je odpeljal v davčne oaze, razen če kdo na takšne stvari opozori, potem pa smo krivi vtikanja, ne vem kam vse, česa vse ne bi smeli narediti. Ko pa so tako eklatantni primeri, kot sem jih omenil in o katerih smo govorili na zadnjih interpelacijah, ko so papirji dokazali, ko je KPK jasno celo povedala, nismo dobili vsega, čeprav je minister trdil, da je vse dal, so rekli, da ne, tega niso dobili, torej je lagal slovenski javnosti. Ne gre za interpelacijo kot takšno, ampak gre za sistemsko korupcijo, ki je v sistem vgrajena, moji smejo, drugi pa ne. Zato škoda, in to je tudi odnos vladajoče koalicije, aroganca na to, kaj ste naredili, kako ste se odzvali na sklepe in seveda sklepov niste potrdili. Vse to bo narod plačal. Tisti, ki so danes brez služb, tisti ki bodo dodatno brez služb, podjetja, ki se zapirajo zaradi takšne politike, klijantalizma in korupcije.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa, gospod Pukšič.

Na vrsti je dr. Gorenak.
Izvolite.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Gospod Pukšič, da ne bo bojzani, ovadbe so že zavržene, o katerih ste govorili, tako da je že poskrbljeno za "naše" – vezano na Sovo, o čemer ste govorili.

Ampak moja tema je naslednja, jaz bi se rad malo odzval na nekatere reči. Tako gospod Čehovin kot gospa Hočevarjeva in gospod Hršak so nam govorili, da so to teme, o katerih ne smemo govoriti v Državnem zboru. Ampak, dragi moji, pogledajte, da gremo izven tega in povežemo stvar na sistemsko korupcijo, o kateri vam dopovedujemo v opoziciji več ali manj vsi zdaj moji predgovorniki. Pogledajte, lansko leto – kdo je že v Abanki šef uprave? Gospod Lenič. Ga poznate. Čigav je že bil? Na levi je sedel. 23 % si je lani plačal povišek. Kdo pa mu je dostavil tistih nekaj kamionov denarja, če rečemo pod narekovaji, v obliki dokapitalizacije? Gospod Čufer je to naredil, ker ste sprejeli sklep o dokapitalizaciji teh bank, ki so naredile minus. Kdo pa je tam oseba, ki

kontrolira poslovanje Abanke, vodja kontrolinga? Ne boste verjeli – gospoda Čuferja žena. Ali vidite, kako je to zaokrožen krog? Potem je to lepo zaokroženo. Sklep sprejme politična levica tukaj, vlada se odloči z njim vred na čelu, da bo poslala toliko in toliko denarja v Abanko, on si plačo poviša, zgubo mu je pa pomagala narediti njegova žena, ker je vodja kontrolinga. In zdaj vi men trobite, spoštovani gospodje, ki ste nastopali v imenu koalicijskih strank, da mi o tem ne smemo razpravljati. Da, bomo razpravljali! Toliko časa, dokler bo tovrstna korupcija obstajala! Pa vi govorite, kar hočete, trobite kar hočete. Vidim pa, da vas je že sram, ker tukaj obstaja samo še nekaj ljudi, ki tukaj sedijo, ki vas določijo za dežurne, potem je pa konec. Z moje nasprotne strani pa poslušam takšno jamranje, da ne vem, ali bi poklical rešilca ali kaj bi. Ampak pustimo to zadevo.

Poglejte, ko govorimo o sistemski korupciji, je situacija relativno jasna. Jaz sem vas zdaj na primeru te ljubljanske Abanke povedal situacijo. Ja, kako si lahko nekdo plačo poviša za 23 %, ker je ustvaril izgubo, in potem mu država to izgubo pokrije? Pokrijejo jih pa tisti, ki imajo 400 evrov penzije pa plače ali pa so nezaposleni. In vi upate trobiti, da o tem ne smemo razpravljati v Državnem zboru. Ne, ni res. Seveda ni res, še posebej ne tisti del, o katerem je govoril gospod Čehovin, ki pravi, kako je banka neodvisna. Seveda je neodvisna pri ustvarjanju izgube, naj jo pa še pokrije neodvisno – brez državljanov. Ne morete govoriti o tem, kako je banka vezana samo na ne vem kaj. Potem naj ne hodi po denar v Državni zbor, ko je naredila izgubo. Gospa Hočevarjeva, seveda je lepo vse in prav, korupcijski organi delajo. Tista vaša pogodba z Roka Praprotnika ženo ni kaznivo dejanje, je pa – veste kaj? Sum sistemске korupcije. Vidite, to pa je, pa je nihče ne preiskuje, ker to ne sodi pod policijo, ne sodi na tožilstvo, ker ni kaznivo dejanje. Tisti, ki bi jo pa morali obravnavati, to pa je KPK, so pa vpleteni, pa je ne obravnavajo. Vi jim pa pri tem pomagata in potem govorite o neodvisnem sodstvu, policiji in njihovih uspehih. Ni res! To pogodbo bi morali obravnavati Klemenčič, Praprotnik, Selinškova, pa je niso. Ker je šlo za njegovo ženo. Potem je pa Rok Praprotnik v sodelovanju z gospodom Klemenčičom opral vašega šefa. Tako kot je KPK opral gospoda Medjo. Popolnoma isti sistem. Dogovoril se je, da bo ta agencija Korn Ferry svetovala, potem je rekel, "jaz se izločam, grem na sosednji stol, bom počakal, ko se bodo oni o tem pogovarjali". In Komisija za preprečevanje korupcije reče, da je kriv nadzorni svet, tisti prejšnji pred gospodom Arharjem, ni pa nič kriv bivši predsednik uprave Medja. Seveda ni kriv. Ki se je baje izločil, menda je čakal pred vrati, ko so oni glasovali. In potem za nagrado ga vzame v službo. Ta isti gospod Praprotnik, tukaj tehta 600 gramov. Teh 600 gramov so teksti gospoda Praprotnika iz leta 2007 na temo, kako ste se Janša in Sanader dogovarjala za

incidente v Piranskem zalivu. 600 gramov je napisal člankov, ni pa napisal nič gramov člankov na temo, da je bil gospod Rop obsojen, ker se je zlagal, ker se nista dogovarjala. Tega pa ni napisal. Ni pa mogel, ker je že nagrado pokasiral za te članke. Namreč postal je šef KPK. Vidite, tako gre zadeva. Ampak na tej točki situacije še ne moremo čisto zaustaviti. Gospod Hršak pa tukaj govori o tem, kako veliko bo koštala ta seja Državnega zbora. Potem naj tukaj sedi, ker bo plačo dobil. In govori še o nekaterih drugih zadevah, o imenovanju, ki jih je opravil gospod Černač ali kdo že, mislim, da, šefov upravnih enot. Tiste, ki so bili pa kasneje imenovani po popolnoma strankarski liniji Državlanske liste v Mariboru, je pa vse v redu. Vse je v redu. Vi lahko farbate ... veste koga. Koga drugega. Kar se tiče opozicije, z menoj vred, pač ne morete farbanja početi na to temo. Tisto bistvo mojega sporočila, ki je bil v uvodnem nastopu, je popolnoma jasno. Komisija za preprečevanje korupcije je oprala krivde gospoda Medja, ker je on tisti, ki se je očitno dogovarja za sodelovanje te agencije, ker je bil pri njih na obisku, ali pa naj dokaže, da se je pogovarjal z njimi o marjeticah v Šmarjeških Toplicah ali kaj jaz vem kaj, ne vem, kaj bi se hodil v tujino o tem pogovarjati. In ga je komisija oprala krivde. Za nagrado je hotel vzeti v službo gospoda Klemenčiča. Potem pa je pač Roka Praprotnika. To je velik problem te države. Ampak ta problem ne obstaja samo na tem primeru in krivico bi delali samo neki osebi, ki se piše Rok Praprotnik, ampak je to sistemski problem te države. Sistemski problem te države, ki se pojavlja na vseh političnih nivojih, kjer lahko leva politična opcija posega. Na vseh nivojih. In v takem primeru je seveda potem izjemno lahko vladati. Ni nobenih demonstracij, ko poviša vse davke, ki v tej državi obstajajo. Ni demonstracij. Vsi te hvalijo v "cajtengah" in tako dalje in tako dalje in tako dalje, ker vsi za to tudi poskrbijo, da je potem vse v redu. Obratno pa je malo težje, obratno pa lahko na tej strani – take primere imamo – pišeš sto prošenj, ker nisi več poslanec, pa ne boš dobil službe, to ja pa tudi res. Tako, da veste, dokler te pojave ... temu se reče sistemska korupcija. In to je tisti problem, o katerem sem govoril, in to je tista težava, o kateri sem govoril. In dokler ne bomo teh pojavov izkoreninili in odpravili – postopkov in načinov je pa več, tudi prodaja premoženja, državnega premoženja, ena od njih – do takrat ne bomo prišli na zeleno vejo. In do takrat bomo imeli pač za ministre tiste, ki jih gospod Medja noče za člane uprave. Potem pač postanejo ministri. Saj to je v skladu tudi z višino plače menda ali kako že. Mislim, da je do take rešitve tudi prišlo.

In kar se tiče ministra, ki ga seveda tukaj ni, ker je poslal državne sekretarja, po mojih informacijah, veste, kako ste nas nabijali leta 2009. Zakaj je gospod Kramar odnesel milijon nagrade in ste kazali na premierja Janšo takrat, postavljali poslanska vprašanja in se lepi delali

pred ljudstvom. Kdo je pa podpisal tisto pogodbo? Član LDS, kako se je že pisal, ne vem več. Kdo pa je formulo sestavljal za milijon nagrade, gospod Čufer, je soavtor nagrad, soavtor tiste znamenite formule, ki je prinesla na koncu milijon evrov. In potem za nagrado pa postaneš minister. Na tak način boste to državo pa res zafurali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Mirko Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa za besedo. Kaj je pravzaprav namen te izredne seje? Ali je razprava o vsem mogočem, igra za javnost, govorimo o patrii, kar komu pade na pamet se danes tukaj o tem pogovarjamo, imamo debatni klub, narod bo plačal tudi 25 minut samogovora. Vse to stane, učinek pa ne vem, kakšen bo. Jaz vem, da je treba marsikaj urediti v tej državi, vendar z zakonodajo, zakoni, ne pa s takim sanjarjenjem in razpravljanjem o vsem počez. Najprej sem mislil, da je problem Rok Praprotnik, in je problem, ki ga mora nadzorni svet NLB rešiti ne Državni zbor, to ni naša naloga, nadzorni svet, potem je vlada in ukrepanje. Jaz mislim, da se bo tukaj kaj zgodilo. Družbe, v katerih ima država večinski delež – vemo, kako poteka reševanje problemov, kakšno vlogo imajo nadzorni sveti. Zakaj bi vas jaz to danes tu učil, čeprav zdaj ste prišli v Državni zbor, prej so tam sedeli štirje, nobenega finančnika in nekega velikega zanimanja, tudi z vaše strani, ki ste vložili zahtevo po razpravi, o teh vsebinah pravzaprav ni. Res je, da smo vsi jezni na banke. Če začnemo pri evropskih, na finančne in druge ministre, jaz tudi nobenega zadovoljstva ne gojim do direktorja NLB, pa niti do NKB, mariborske banke, če rečem tako, saj je bil prej na pošti pa brezplačnik in marsikaj. Lahko bi si zdaj tukaj ta imena delili, malo vi nam, malo mi vam, mislim, da malo več mi vam, ampak od tega ne bo nič. Glejte, jaz sem se potrudil in sem direktorju NLB pisal pismo z ozirom na to, da ukinja nekatere bankomate v zelo zelo oddaljenih krajih. Omenil sem Ribnico na Pohorju in še kaj. Niti odgovora mi ni dal in tudi ga ne bo dal, ker to, kar sem zadnjič poslušal, intervjuju z njim na televiziji, odgovarja vehementno, obvlada vse, vse je v redu in tako dalje. Ampak nadzornike moramo vprašati po zdravju in oni morajo zadeve urediti, da ne bomo mi zapirali tega bančnega prostora, prihajali pa bodo tujci z bankami, z bankomati in še marsičem v naš teritorij. In ko mi nekdo govori, konkretno Medja po televiziji, kako oni skrbijo za komitente, za davkoplačevalce, za to, da jim strežejo in tako dalje, obenem pa vemo, kje se ukinja ekspoziture, je to en velik blef. Ampak to govorjenje danes ne vodi nikamor. Jaz sem mu pisal in ga bom spomnil, da še čakam na odgovor, in mu ne bom dal miru, dokler mi ne bo povedal, zakaj gre v tako akcijo, ko pa ti ljudje, ki danes nimajo dostopa do bankomata in morajo,

ne vem, 19, 15, 20 kilometrov daleč do neke usluge, oni so s svojim žepom omogočili, da ima on nenazadnje tudi tak osebni dohodek in da se dela frajerja na celi črti. Ampak to je problem pravzaprav vseh. Če gledamo, kaj so finančni strokovnjaki v Evropi v stanju narediti, in ko govorijo, Španija je zunaj krize, hvala bogu, Grčija je zunaj krize, tam pa milijoni nezaposlenih. Zunaj krize so banke, ne pa prebivalci te Evropske unije. In mene to ne zanima dosti, če so samo banke, ko bodo ljudje zunaj krize, ko bo manjše število nezaposlenih, ko bomo živeli skromno, ampak normalno, takrat bom rekel, da smo zunaj krize.

Prepričan sem, da mogoče čez 2 ure ne bo tukaj več skorajda nobenega notri, ker je taka razprava, tudi moja sedaj nima neke vrednosti za reševanje problemov, ki v tej družbi čakajo, da pridejo na vrsto, in bomo pač preživeli še ta en dan in jutri začeli z novimi vsebinami, ki jih je pa treba reševati. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Branko Ficko. Ga trenutno ni v dvorani. Gospod Zvonko Černač, potem Vogrin in potem Katarina Hočevar.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa. Lep pozdrav vsem!

Zunaj krize ne bomo tudi, če bomo tiščali glavo v pesek in govorili o tem, da je razprava v Državnem zboru nepomembna in nepotrebna. Istočasno pa tisti, ki imate možnost odločanja tam, kjer je temu mesto, zavračali predloge rešitev. Danes naj bi govorili o vzrokih za pojav sistemske korupcije pri nas, o korupcijskih tveganjih, o tem, zakaj kljub silnemu govorjenju in silnim naporom, za katere slišimo, da jih vlaga ta oblast v preprečitev teh ravnanj, se ta pojav razrašča. In če bi imeli odgovorno oblast, bi danes tukaj sedela predsednica Vlade, vsaj od začetka, bi bila tukaj polna dvorana tistih, ki odločate v tej državi, in bi iz vaših ust poslušali besede o tem, kako je treba na primeru Roka Praprotnika enkrat začeti delati v tej državi na tem področju red. To bi bile besede odgovorne oblasti, pa jih seveda nismo slišali, ker teh ljudi tukaj ni bilo. Tudi zdaj jih lahko preštejemo na prste obeh rok, pa tudi zaradi tega, ker te volje ni. Mi smo že večkrat ugotavljali, te volje pri tej oblasti ni. Ta oblast želi še naprej, ker smo v tem času, farbatli ljudstvo s tem, da se bori proti korupciji, s tem, da ji gre za socialno državo, s tem, da ji gre za penzije, za pokojnine, za malega človeka, istočasno pa mu preko petja revolucionarnih pesmi vsaj enkrat na leto v Stožicah jemlje iz obeh žepov še tisto, kar mu je ostalo. In tisti, ki so najbolj odgovorni, sedijo v prvi vrsti. Ti so tisti, ki so okupatorji tega naroda v Sloveniji, ki mu jemljete iz žepov še tisto malo, kar mu je ostalo. Zaradi tega vas danes tukaj ni v dvorani in zaradi tega danes ni bilo v dvorani predsednice Vlade, ker se bojite ljudstvu v obraz povedati, kaj počnete v ozadju.

Nerazumno je, da izmed šestih predlogov sklepov ni bil sprejet niti eden. Vsaj ta, ki govori o tem, da Državni zbor predlaga Vladi, da preuči veljavno zakonodajo s področja delovanja Komisije za preprečevanje korupcije, in predlaga takšne zakonske rešitve, s katerimi bi se omejilo zaposlovanje funkcionarjev komisije pri delodajalcih, ki so bili pred tem preiskovanci komisije, in določi strožje in določnejše pogoje za imenovanje na položaj funkcionarja Komisije za preprečevanje korupcije, bi lahko bil sprejet in šel v obravnavo. Še posebej zaradi tega, ker je bilo veliko besed slišati o tem, da ta izbira, ki smo jo bili deležni pred časom, pa ni bila najbolj primerna. Ali pa še bolj pomemben sklep, ki govori o tem, da Državni zbor predlaga Vladi, da pripravi in v sprejem Državnemu zboru predlaga zakonske rešitve, ki bodo omejile oziroma odpravile sistemsko korupcijo v javnem in zasebnem sektorju, ter kot večinski lastnik Nove Ljubljanske banke izvede ukrepe, ki bodo odpravili korupcijska tveganja in primere korupcije pri zaposlovanju v tej banki. To ste zavrnil. Se pravi, ne želite niti Vladi, če sama tega ne stori, predlagati naj nekaj naredi na tem področju, da ne bo v tem Državnem zboru dovoljeno razpravljati o silnih milijardah, ki ste jih namenili ne samo največji državni banki, tudi privatnim bankam, pač pa tudi o ukrepih, ki bodo odpravili nadaljnje ne samo korupcijska tveganja, ampak nadaljnje kraje, ki se dogajajo še vedno v teh institucijah.

Danes je bilo rečeno, da v okviru te razprave presegamo pristojnosti, ki jih imamo v zvezi z bančnim sistemom, da s tem posegamo v avtonomijo neodvisne institucije. Zanimivo. Ali takrat, ko ste milijarde namenili NLB in ostalim bankam pa niste posegali v avtonomijo te neodvisne institucije? Zakaj se takrat niste sklicevali na to avtonomijo in rekli: "Oprostite, pomagajte si sami, gospe in gospodje, kot veste in znate." Tistim, ki ste jim posodili stotine milijonov, stopite na prste, iztirjajte od njih denar in si pomagajte. Državni zbor in to ljudstvo se ne namerava vmešavati v vaše neustrezne poslovne odločitve. Zakaj tega takrat nismo slišali, ko je bilo treba iz žepov ljudi dati na stotine milijarde evrov denarja tistim, ki z njim očitno ne znajo odgovorno upravljati in gospodariti in si še vedno izplačujejo bajne plače vsak mesec, kljub temu, da z njim ne znajo dobro in odgovorno upravljati? Kajti, če nekdo najame neko kadrovsko agencijo za storitve zato, da je izbrala predsednika nadzornega sveta za predsednika uprave in dva člana, ki nista bila zaposlena, od tega enega baje s srednješolsko izobrazbo, in za to plača 680 tisoč evrov – oprostite, kaj potrebujemo te ljudi v teh bankah, če so uprava, in če morajo kadrovsko agencijo vprašati za to, da postavi predsednika nadzornega sveta za predsednika uprave?! Ali je kdo za to do sedaj odgovarjal? Ali je bil kdo povprašan po tem, zakaj denar po nepotrebem meče iz naših žepov v smeti? Ko smo ministra za finance spraševali, ali je

okusno, da v času, ko desetine milijonov evrov ljudje plačujejo za plačevanje kreditov bančno-kapitalskim tajkunom, da se gredo zaposleni v Novi LB tako imenovani timbilding nekje na obali na dveh jadrnicah, kjer je vse plačano na stroške banke, nismo dobili odgovora. Minister je rekel, da zato nismo pristojni in on kot minister za finance ne bo dal odgovora na to vprašanje, koliko je to stalo, kdo je to odobril in zakaj se to počne. Ali se mora res prenesti ta razprava iz tega omizja navzven, da se bo dobilo odgovore na taka vprašanja. Ali je res že prišel tisti trenutek, ko bo to treba storiti, da se bomo zavedeli resnosti situacije. Ali je ta tolerančni prag slovenskega naroda, ki je zelo visok, res še tako visoko, da to ni več dosegljivo. Kajti pot, po kateri greste, in odnos, ki ga kažete do upravljanja te države, prazna dvorana danes in to, da ni bila prisotna predsednica Vlada in da ni odločno povedala, da se bo s tem ravnanjem postavila po robu, govori o tem, da se žal ta prag približuje. Ampak kdo bo na koncu prevzel odgovornost za tisto, kar bo sledilo. Korupcijska komisija? Kajti to ni Komisija za preprečevanje korupcije, način njenega dela v zadnjih 10 letih upoštevaj statistiko, ki je jasna in transparentna govori o tem, da se je v zadnjih 10 letih po indeksu koruptivnosti Slovenija prebila na nečastno mesto med tistimi državami, ki so najbolj izpostavljene korupcijskim tveganjem. Torej je en del razlogov tudi v neustreznem delovanju te komisije. Kajti če bi bilo delovanje ustrezno, pri bogu svetemu, v 10 letih bi se morali pokazati kakšni rezultati. Ne pa, da smo vedno bolj bordo ali pa črno obarvani, namesto da bi bili vedno bolj svetlo, kot so države severno od nas, ki nimajo takih organov, imajo pa učinkovit pregon, tožilce in sodnike, ki vedo, kaj jim je posel, in ki to opravljajo bistveno bolj učinkovito kot pri nas in za bistveno manj denarja glede na število rešenih stvari kot pri nas. Se pravi, da nekaj ni v redu. Se pravi, da ta komisija je bila neke vrste politični organ, neka, v narekovaju, partijska komisija, ki je poskrbela vsake toliko časa, da se je kakega politika lustriralo, poskušalo spraviti s političnega prizorišča. Najmanj pa, kar je seveda, malo blatilo, umazalo, če je že kje kandidiral za kakšnega župana, da ni imel največ možnosti, da bi uspel. In seveda pred dobrim letom dni finale odstranitev druge Janševe vlade. To je bil vrhunec, naloga opravljena do konca in zdaj sledijo nagrade. Ena je bila že podeljena, visoko delovno mesto 1. aprila. Ni prvoaprilska šala, s 1. aprilom je gospod Rok Praprotnik nastopil mesto nekega direktorja, kjer je verjetno prej neka oseba te posle opravljala, ob tem, da je malo pred tem pa to isto banko preiskoval in se, kot smo slišali, pri finalu tega preiskovanja izločil. Ali je imel ustrezne reference, ustreznega znanja? Gotovo je prišel čisto na podlagi ustreznih referenc, na podlagi ustreznih znanj, bil je javni razpis in verjamem, da, če bi bilo tisoč prijavljenih kandidatov, bi bil on najbolj primeren in tudi kot tak izbran. Nobenega drugega motiva

tukaj ni bilo. Saj ljudje niso neumni, ne morete ljudem govoriti, da bodo ne videli, ampak slišali travo rasti. Saj vidijo, kaj se dogaja. In namesto, da bi oblast te stvari resno obravnavala in začela ta realna tveganja, ki govorijo o tem, da je to tkivo v tej naši državi tako bolno, da rakavi del že bistveno presega zdravi del, in da postaja opozarjanje na odklone, na sistemsko korupcijo motrnjo, ki jo je treba odpraviti ne pa obratno. Mi smo tako daleč prišli, da tisti, ki govorimo o tem, da je treba nekaj na tem področju narediti, smo moteči, ker izkrivljamo neko povprečno sliko, ki se je v zadnjih letih ali pa v zadnjem desetletju ustvarila v tej državi. In seveda zato, da na virtualen način ustvarjate podobo tega boja proti korupciji, rabite tak organ, kot smo mu bili priča v tem primeru. Ni bil pa v preteklosti popolnoma nič manj političen, kot je zdaj, ko ga je prevzela Pozitivna Slovenija. Samo, da je zdaj ta slika jasna, zdaj se ve, da je to komisija Pozitivne Slovenije, prej pa se to ni vedelo navzven. Je bila pa ista komisija, gospod Dušan Kumar je bil predsednik tega izbirnega senata, tam so bili isti ljudje približno kot zdaj, ki so imenovali gospoda Štefaneca, samo da ti kadri so bili malo bolj skriti pa malo manj politično izpostavljeni. Bil je sicer za predsednika imenovan namestnik Kresalove, ministrice za notranje zadeve, se pravi politično zelo visok človek v hierarhiji politične oblasti, in za drugega človeka gospod Rok Praprotnik, ki je zdaj dobil to nagrado v obliki direktorskega mesta na Novi Ljubljanski banki, za katerega je bilo pa takrat ugotovljeno, da niti pogojev za imenovanje ni izpolnjeval. Ni imel deset let delovnih izkušenj. In nihče v tej državi, od trenutka, ko je bilo to izpostavljeno, tega ni ugotovil, pa imamo upravno, delovno in ne vem kakšne vse mogoče inšpekcije. Očitno so vsi ta primer nekako odrinili, tako da ga ni bilo več videti na mizi in se rajši ukvarjali s tistimi primeri, kjer se je dalo koga na takšen ali drugačen način oblatiti zato, da bi se resnični problemi zakrili. Kajti, iz teh potrdil, ki jih imamo tukaj v gradivu, izhaja, da je gospod Praprotnik diplomiral oktobra 2000. In, ko je bil imenovan za namestnika predsednika KPK, se še ni izteklo teh deset let. Te manjkajoče mesece delovnih izkušenj je pa dobil na podlagi potrdila dela kadrovske službe, ki ga je takrat podpisal, ne boste verjeli, gospod Jurij Giacomelli, ki je zdaj tudi zaposlen v Novi Ljubljanski banki, in to na tistem delu, kjer nove kadre imenujejo, za ta, mislim, da je generalni sekretar, skrbi za te izbirne postopke, za kadrovske komisije in tako naprej. Se pravi, ta gospod Jurij Giacomelli, ki je zdaj poskrbel verjetno za formalni del postopkov imenovanja v Novo Ljubljansko banko, je bil takrat predsednik uprave Dela, 2010, avgusta, in je napisal pač, da je gospod Praprotnik od leta 1995 do septembra 2001 opravljal pogodbeno dela in naloge novinarja in da se je za to zahtevala sedma stopnja univerzitetne izobrazbe. In čeprav je takrat ni imel, ker je opravljal ta zahtevna dela, je s tem dobil izkušnje.

Potem je pa služba Dela teden dni za tem, kasneje pa izdala ustrezno pojasnilo, v katerem govori, da je ta delo opravila na podlagi naročila avtorskega dela. A preko avtorskega dela se opravljajo stvari, ki se opravljajo v okviru rednega delovnega razmerje? Ali nismo nekje brali, da so neki inšpektorji pred časom nekje ugotovili, da ker je nekdo delal nekaj po avtorski pogodbi, pa bi moral biti zaposlen, je to narobe? Ampak je šlo za navadne smrtnike, za tiste, ki se jih lahko obravnava in procesira. Tukaj očitno pa ni šlo za navadnega smrtnika. In ne samo, da ni bil noben prekršek glede tega sprožen, noben postopek, ampak se je celo skozi to potrdilo ustrezne izkušnje, ki so manjkale za to, da je bil kandidat za drugega človeka KPK takrat ustrezen. To kolobarjenje v Novi Ljubljanski banki seveda ni nekaj novega, mi smo bili temu priča že v preteklosti, ko se je na mesto predsednika uprave imenovalo človeka, ki bi se moral usesti na poslanski stol tukaj v Državnem zboru. Bili smo potem kasneje priča tudi viceguvernerju nekdanjemu, gospodu Samu Vnučiču, ki je bil zadolžen za kontrolo, za to, da ne bi banke delale tega, kar so počele, za to, da se ne bi ti nekontrolirani krediti tistim, ki jih niso mogli vračati, dajali, pa je prišel potem na visoko mesto v Novo Ljubljansko banko. Še več, gospod Božo Jašević, tudi v Banki Slovenije zadolžen za kontrolo nad tem, kaj banke počnejo, je postal celo predsednik Uprave Nove Ljubljanske banke. Pred časom smo slišali, da so hodili razno razni ljudje spraševati glede kredita Stožice, kdaj bo odobrenih teh 100 milijonov, ki so pristali zdaj med slabimi krediti in jih bodo ljudje odplačevali. To je povedal javno. Da ne govorim o gospodu Jankoviču, ki se je večkrat javno pohvalil, da je on lobiral za ta kredit na banki, pri vodilnih. Ali se je kaj, kakšen postopek proti komu od teh sprožil, ali je kdo odgovarjal za teh 100 milijonov? Ne gre za deset ali pa 100 evrov, 100 milijonov evrov gre samo v temu primeru za kredit, za katerega se je vedelo v trenutku, ko je bil odobren, da ne bo nikoli vrnjen. In 100 milijonov evrov bodo morali vrniti ljudje, davkoplačevalci, na podlagi odločitev Pozitivne Slovenije, Socialnih demokratov, Desusa in Virantove liste oziroma Državljsanske liste. In nihče za nič ne odgovarja. In nihče od teh, ki so preko tega dobili premoženje, nima zamrznjenega niti centa tega premoženja. Verjetno bo nekdo sčasoma, ko se bo to pozabilo, predlagan za kakšno nagrado v okviru mesta ali pa celo države, s kakšnim redom zaslug za to, ker je ta kredit odobril. Tako to gre v tej državi, zaradi tega, ker se zapira razpravo o pomembnih stvareh, in zaradi tega, ker se sedanja oblast do teh vprašanj obnaša neodgovorno.

Včeraj smo bili s poslansko skupino na obisku v eni izmed regij, v Savinjsko-Šaleški regiji, in eden izmed domačinov, ki je že nekaj let v pokoju, me je vprašal: "Povejte, zakaj imam jaz z 41 leti delovne dobe, celo življenje sem pošteno delal, nekaj čez 600 evrov pokojnine. In

zakaj ima moj kolega tamle čez severno mejo v Avstriji za enako delo še enkrat večjo pokojnino, kot jo imam jaz? Zakaj?" Verjetno tudi zaradi tega, ker o milijardah ljudstvo ne sme ničesar vedeti, kaj šele, da bi mu kdo polagal za te milijarde račune. Mislim, da smo, žal, tudi danes, oziroma ste, zamudili eno izmed možnosti, da bi temu upokojujencu in številnim drugim ne samo sedanjim, tudi prihodnjim, pogledali v oči in sprejeli ukrepe, ki bi omogočili, da vsaj v bodoče poskrbimo, da temu ne bo tako, kot je bilo rečeno iz ust tega človeka. Ker pa je tako, kot je, mislim, da se bo tako upokojenec iz Ljubnega ob Savinji kot številni sedanji in bodoči upokojujenci še nekaj časa spraševali, zakaj imajo pol nižjo pokojnino za enako delo kot njihovi kolegi v sosednji Avstriji. Verjetno zaradi tega, ker jim pred očmi kradejo tisti, ki sedijo v prvih vrstah na revolucionarnih prireditvah, kot je bila tista pred letom dni v Stožicah.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Vogrin.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Gospa predsedujoča, kolegice in kolegi!

Če malce pobliže pogledamo življenjepise posameznih ljudi, politikov, novinarjev, bančnikov, članov političnih strank, lahko ugotovimo ne le, da se politično prostituirajo, temveč da se ukvarjajo tudi s političnim zvodništvom. Za osebne koristi in koristi svojih ter pridobitev privilegijev nagovarjajo in vlečejo v politični bordel tudi druge. Najpogostejša metoda je metoda medijskega linča po preizkušenem vnaprej pripravljenem scenariju, ki je bil v Sloveniji do sedaj v 90 % uspešen. Nagrade za politično prostitucijo so zelo vabljive. Pojavljajo se v različnih oblikah, na primer v obliki dobro plačanega delovnega mesta za prostituiranca, njegovega družinskega člana ali sorodnika. Nadalje, kot bogata donacija politični stranki in od tam povečini vsaj delno v žep prostituiranca. Nadalje, kot stalno naročilo kakšnega državnega organa podjetju, ki je naklonjeno prostituirancu ali povezano z njim. Seveda so ponujene nagrade za politično prostitucijo tudi neposredno v denarju, toda redkeje kot ljudje to mislijo. Na tak način se iz državnih in paradržavnih podjetij pretopi za približno 5 % sredstev od letnega prometa posameznih državnih podjetij, bank in ostalih subjektov. Naročila od teh podjetij dobivajo praviloma le prostituiranci, povezana podjetja, posredno ali neposredno, večinoma dobro prikrito. Povezave so povečini tako zakrite, da jih je težko odkriti, še težje pa identificirati oziroma definirati. V tej zgodbi sodelujejo tudi nekateri novinarji, ki so izdatno nagajeni za medijsko pompozno poročanje o nekaterih zadevah, še pogosteje pa za zamolčanje in pometanje pod preprogo. Zato lahko spremljamo primere, ko dobesedno enako zadevo dveh različnih oseb mediji obravnavajo

povsem različno. Če je v zgodbo vključen prostitutiranec, se seveda konča hitro tudi zato, da ne bo začel razkrivati političnih zvodnikov in drugih političnih prostitutirancih v obravnavni zadevi. Seveda ne gre jemati vseh medijev enako, so seveda tudi izjeme oziroma razporeditev je približno po Gaussovi krivulji. Ta mreža je najmočnejša neformalna organizacija v Sloveniji, ki deluje po načelih mafijskih klanov. Seje strah, negotovost, dela ljudi pritlehne, ubogljive in jim na vsak način poskuša vzeti dostojanstvo in samospoštovanje. Pri tem je bila doslej zelo uspešna. Opazujte okolico, kjer živite in delate, zagotovo boste odkrili vzročne, politične povezave. Ta zvodniško-prostituticijska mreža se najbolj boji, lahko bi rekli kot hudič križa, neodvisnih posameznikov, najbolj gospodarstvenikov, zato je izdelan podroben načrt odstranjevanja gospodarstvenikov iz politike. Kaj sem zdaj prebral, pravzaprav bom povedal. To si nisem naredil za ta primer, to je stran 96, 97, ki sem ga napisal pred enim letom, 9. aprila 2013 je izšla ta knjiga Zakaj je Slovenija bankrotirala. Glejte, kako natančno sem identificiral problem Slovenije. Ne na primeru Roka Praprotnika. Tukaj so generalno opisani, v tej knjigi, takšni primeri. Veste po letu dni ugotavljam ne samo, da bi lahko še samo napisal Rok Praprotnik ali ta ali oni. To je Slovenijo pripeljalo, dame in gospodje, do bankrota. In jaz sprašujem vas, meni je jasno, ali se vam zdi, da je dovolj, da poslanke in poslanci sedimo tukaj in gledamo ne tako, kot je rekel gospod Janko Veber, zdajšnji predsednik Državnega zbora, ko je sedel v opozicijski klopi, da "gledamo krajo stoletja". To je, dame in gospodje, kraja tisočletja, kar se dogaja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Na vrsti je mag. Katarina Hočevar potem Branko Grims, Srečko Meh in Stanko Stepišnik.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. En lep pozdrav še enkrat!

Jaz bom poskušala o tej današnji temi nekaj povedati argumentirano oziroma svoje videnje tega problema in se bom posebej potrudila, da ne bom delovala kot trobilo. Ampak uvodoma bi pa kljub vsemu, ker je bila izpostavljena pogodba družbe oziroma podjetja Propiar s poslansko skupino Državljske liste, pa mogoče to predstavila na en drug vidik. Poglejte, žena Gorana Klemenčiča, gospa Nina Zidar, za njo vsi vemo, da je žena gospoda Gorana Klemenčiča, pa je bila odvetnica predsednika vaše stranke. Pa tega nismo nikoli ne problematizirali ali pa na veliko govorili, ali ima zaradi tega gospod Janša kakšne protekcije ali pa je morebiti obratno. Za gospoda Roka Praprotnika vam povem, da res nisem vedela, ali ima ženo, ali je ločen, ali je samski, ali je trikrat

poročen. In gre za podjetje, ki ima 10 zaposlenih, mislim da, okrog 10, Poslanska skupina Državljske liste je to pogodbo podpisala, mislim da, z Nino Tomažin. In s kom je gospod Praprotnik poročen, oprostite, tega pa res poslanci Državljske liste, ki smo, res je, imeli izobraževanje s to agencijo, jaz osebno pa sem prepričana, da tudi drugi tega nismo vedeli. In nenazadnje, če gre za podjetje, ki ima preko 10 zaposlenih in ima enkrat na leto, enkrat ali dvakrat je bila ta pogodba za nekaj tisoč evrov, zdaj težko pristanemo na kakšne sprege in povezave, da je to rešilo ali da je to ključna pogodba za obstoj tega podjetja, katerega solastnica ali zaposlena ali kaj jaz vem, naj bi bila žena ali karkoli že, nekaj od Roka Praprotnika. Tako da to je to, kar jaz v tej zadevi vem, in se mi zdi pač pošteno, da tudi povem, ker je ta zadeva bila večkrat izpostavljena.

Zdaj pa k temi o kadrovanju v državnih podjetjih; poglejte, tisto, kar je problem, je to, da je leta 2001 kar 57 od 90 poslancev Državnega zbora Pivovarni Laško pomagalo zmagati v pivovarski vojni. In da toliko desetletij kasneje tudi naše banke potrebujejo milijarde davkoplačevalskega denarja. To je problem, tudi v stališču poslanske skupine sem želela poudariti zgolj to, da ta seja pa tudi še katera druga ne bi bila potrebna, če ne bi desetletja nazaj zmagal nacionalni interes. In nisem se sicer v tistih letih, nisem se več igrala v peskovniku, kot kdo rad poudari, ampak vem pa nekaj, da takrat se je v bistvu začelo to, da je zmagal tako imenovani nacionalni interes in takrat so se tudi začele tako imenovane tajkunske zgodbe in prevzemi. In Janez Drnovšek iz Zagorja, če berem to, kar drži za nazaj, ko prebiram časopise iz tistega obdobja, je bil edini politik, ki je takrat na to opozarjal, da ne gremo po pravi poti. In, če takrat on ni mogel zadeve obrniti drugače, potem si seveda ne delam utvar, da bom 15 let kasneje tudi poslanka iz Zagorja pa samo Katarino Hočevar prepričala, katero koli politično elito, da se moramo umakniti čim prej iz lastništva bank. In, poglejte tudi v prejšnji vladi, se spomnite, ko smo sestavljali koalicijsko pogodbo, ena druga stranka je zahtevala, da smo notri zapisali, da mora biti v NLB 25 % lastništvo v državni lasti, ne zaradi Državljske liste, pa je potem tudi takrat naš takratni minister Šušteršič opozoril, da bi morali mogoče tujemu vlagatelju ponuditi večji delež. Ampak dlje kot do pogajanj oziroma usklajevanj nismo prišli. In zdaj, ko smo končno sanirali banke, je seveda moje stališče in tudi stališče naše stranke čim prej odprodati, ker SKB pa še koga drugega ni bilo treba dokapitalizirati z davkoplačevalskim denarjem. Ampak, samo sedem poslancev imamo, tri ministre in to je tista cena državnega lastništva, to kar že, ne vem, mislim da, stotič ponavljam v Državnem zboru, dokler bo država lastnik, potem se bo seveda tudi vmešaval v kadrovanje in potem bodo ali na levi ali na desni pa tudi na sredini vedno tovrstni problemi in pa seveda tudi mogoče upravičene ali pa neupravičene obtožbe

z vseh strani. Tako da, to je tisto, kar bi moralo, kar Slovenija v temu obdobju krvavo potrebuje, pospešeno privatizacijo, in pa seveda ustrezno upravljanje tistega, kar bo ostalo kot strateška naložba. Ampak še sto prvič ponovim, to je pa cena nacionalnega interesa, ki se je začela tudi v tem Državnem zboru, to je bila zmaga pivovarske vojne, če tako imenujemo, in takrat se je vse skupaj začelo. In poglejte, danes smo tam, kjer smo, upam, da zmaga zdrava pamet in da vsaj na tem področju naredimo kakšne premike na bolje. Pa ali bo Rok Praprotnik v NLB zaposlen ali pa tudi če ne, to ni bistveno. Bolj je važno, da našim otrokom in vnukom ne bo treba več dokapitalizirati državnih bank. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Tanko kot predlagatelj.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Poglejte, vi ste eno leto pa še nekaj časa tudi v tej koaliciji in ta koalicija je sprejela odločitev, da bo dokapitalizirala tudi dve privatni banki, Factor banko in Probanko, z gotovino in z milijardnim poroštvom, milijardo 30 evrov je bilo veliko poroštev. Kakšen je pa tu, v tem primeru nacionalni interes? Če ste se odločili, da boste neko čisto zasebno zgodbo sfinancirali in namenili njej milijardo evrov in še nekaj gor? Ne govoriti pri teh stvarih na počez in delati odklonov, ki ne stojijo.

Kar zadeva pa zgodbo glede pivovarske vojne. To je pač en detajl v neki fazi, vendar nadaljevanje procesa nacionalnega interesa je bil že narejen takoj po letu 1991, ko ni bila izvedena lustracija. Tam je šlo za ta nacionalni interes in za tiste, ki so imeli, obdržali pozicije in delali na teh področjih naprej. Vmes so se delale samo transformacije, fazna preoblikovanja zato, da je prišlo potem do tajkunskih lastništev. Tudi tedanja, mislim, da je bila agencija pod vodstvom Romane Logar, je opozorila na številne kršitve v procesih, tam leta 1992, 1993. Ampak kaj je bil epilog tega in tiste Drnovškove vlade? Ukinitiv agencije, razdelitev na dva dela in postopki so tekli naprej na isti način z vsemi kriminalnimi oškodovanji in tako naprej. Takrat je bilo ugotovljenih samo v nekaj postopkih nadzora približno milijardo mark oškodovanja javnega državnega premoženja. Ampak tisti, ki so to ugotavljali, so bili pač penalizirani, suspendirani, ukinjena je bila institucija in ostali so brezposelne osebe. Tako je to teklo. In te naivne interpretacije naše zgodovine so malo za lase privlečene.

Kar zadeva bančni sistem in to, kar se dogaja z upravljanjem z državnim premoženjem, smo prišli v situacijo, ko sedanji nadzorniki v bistvu ne znajo izbrati več direktorja. Ne znajo izbrati več direktorja. Imenujemo v nadzorne svete najeminentnejše osebe oziroma jih politika imenuje, tisti pa najamejo agencijo za to, da bodo pripeljali nekoga na neko vodilno mesto v

eni državni firmi ali pa eni banki. To je noro postalo! In tisti, ki je prvi sprožil postopek v Novi Ljubljanski banki, da je treba najeti neko kadrovsko agencijo, je bil menda, tako piše v Dnevniku iz 2. aprila, prav gospod Medja. On je bil tisti, ki je očitno naredil vse te dogovore, tik pred tem, ko je bilo treba odločiti, se je umaknil iz tega postopka odločanja in za čuda ta bogato plačana agencija iz tujine, ga je predlagala za direktorja. In na koncu je bil izbran za direktorja največje slovenske banke. Nekaj podobnega se je najbrž dogajalo tudi v kakšnem drugem primeru, zelo analogno. Recimo tudi, da se je preprečilo ugotavljanje o škodljivosti te pogodbe, je, tako je bilo prej povedano v uvodu gospoda Gorenaka, se je gospod Medja najprej pozanimal, če bi gospod Klemenčič postal član centra za nadzor nad naložbami. Kaj je storil gospod Klemenčič? Prvič, postopek se ni zaključil v roku, kot je bil obljubljen, to je bil najbrž prvi ukrep. Drugič, ni pa nikogar obvestil o koloziji interesov in na nespodobni ponudbi za nekoga, ki je preiskoval dejanje v tem konkretnem primeru. To je problem. Ali je prijavil lobiranje? Je prijavil ponudbo? Je sprožil kakršenkoli postopek? Nič se ni zgodilo. Nič. Ko je dobil gospod Praprotnik ponudbo, je teden dni prej izstopil iz tega paketa nadzora in ugotovili niso na koncu nič, kot da je bilo vse v najlepšem redu. To je ustvarjanje pogojev za neko dejanje. In mislim, da v tem primeru je šlo za tako ravnanje.

Ko smo zahtevali poslanci poročanje o sodelovanju, glede na to, da je bila v poročilu 2010 pomembna tema odvisnost nekaterih družb od vlade, ki je v določenem obdobju vodila neko poslovanje oziroma upravljanje z državo, smo zahtevali, da se to isto zadevo dopolni tudi s KPK, da oni poročajo, kako njihove družinske firme sodelujejo z javnim sektorjem. Ali mislite, da so hoteli o tem poročati? Niso. Ali so hoteli dopolniti poročilo s tem? Niso. Če imamo mi tako Komisijo za preprečevanje, ki ignorira vse te ključne stvari, potem je najbrž v tej državi velik problem. Na eni strani razkrijejo vsak sestanek s komerkoli, tudi če greš na kavo in dobiš na koncu lahko nekaj 100 evrov ali pa tisoč evrov kazni od te iste komisije, ko se pa oni sestanejo v primerih dogovarjanja za ne vem, v tem primeru je prišlo očitno do prekinitve nadzora in ugotavljanja odgovornosti, se ne zgodi pa nič. Ko želimo, da to obravnava Državni zbor oziroma Mandatno-voliina komisija, ki je za to pristojna, se ne zgodi nič. Predsednica ne skliče seje, ne pozove nikogar k dopolnitvi sklepov, ne izvaja nadzora nad premoženjskim stanjem. In koalicija ji tu, v tem primeru na polno asistira. Mi moramo, če hočemo na tem področju narediti korake naprej, delati na teh področjih. Če so ugotovljene kršitve, je tudi treba sprejeti določene sankcije.

Nekaj bi še rad opozoril. Jaz mislim, da ta naveza Giacomelli–Praprotnik ni ravno slučajna. Gospod Giacomelli je tedaj Praprotniku podpisal neko in priznal nek status, čeprav ga ni

izpolnjeval. Bil je direktor Dela in zanimivo je to, da se je ta Komisija za preprečevanje korupcije spotaknila ob mnoge poslance v Državnem zboru, ki niso izpolnjevali pogojev ali pa je bilo karkoli narobe pri nekih pogojih, ki so jih neke napisali, recimo izobrazbenih pogojev, nekaj primerov je tukaj takih. Ni se pa ta komisija spustila v analizo tistega, kar se je zgodilo gospodu Praprotniku, pa je na nek prirejen način prišel do izpolnjevanja pogojev. Ni se ugotovilo, ni se ugotavljalo na tem nič. Zdaj ta gospod Giacomelli je postal sekretar največje banke v Sloveniji in po nekem preobratu je spet prišel do nekega tovrstnega sodelovanja ali pa napotkov, do zaposlitve gospoda Praprotnika v nekem bančnem delu. Mislim, da te stvari potekajo na tak zelo nepregleden način in predvsem na dogovoren način. In po tistem, kar si je ta komisija zapisala v svoje poročilo leta 2010, kako so definirali to sistemsko korupcijo, so zapisali naslednje. "Pri sistemski korupciji, kot bomo videli v nadaljevanju, omejevanje za Republiko Slovenijo je ključno, je potrebno dodatno opredeliti, da gre za stanje, ko posamezniki ali interesne skupine, bodisi z vidika interesov organiziranega kriminala, kapitala, interesnih skupin, organizacij oblasti, ustvarijo okolje, v katerem načrtno in sistematično izkoriščajo institucionalne, organizacijske, kadrovske in druge mehanizme moči za uresničevanje koruptivnih, nezakonitih, neetičnih kriminalnih in drugih podobnih namenov in ciljev. Za pripravljano fazo tega stanja so značilni bolj ali manj izrazito zanemarjanje ali zmanjševanje pomembnosti pravnih in etičnih norm, pojavljanja in razvoj manjših interesnih skupin – klik, ki se hočejo okoristiti na račun drugih, nameščanje zastopnikov klik na javne funkcije, nezakonite in neetične zahteve uradnim osebam pri opravljanju njihovih javnih nalog, spodkopavanjem medsebojnih odnosov, ustvarjanja okolja strahu, sumničenja in negotovosti." Praktično v tem primeru gre v bistvu za nek dogovor med tistimi, ki bi morali nekaj preiskati in ugotoviti, in tistimi, ki so bili preiskovanci, pa so pač uporabili to možnost, da so nekemu pač nekaj ponudili, nekaj velikega, krepkega in se potem ta ugotovitev ni izvršila tako, kot naj bi se, in kot bi bilo za pričakovati. Istočasno pa te iste osebe, te iste osebe, ki ste jim dali mandat, da preiskujejo neetična ravnanja v javnem sektorju, v gospodarstvu, pri funkcionarjih, ravnaajo povsem drugače, ko gre za katerokoli drugo osebo, ki ni na njihovem spisku priljubljenosti. Povsem drugače. Marginalne stvari, če so sploh marginalne, opredelijo kot velik problem in osebo diskreditirajo do kraja. Ta komisija za preprečevanje korupcije, v kateri je bil tudi gospod Praprotnik, je bila v stanju ovaditi državljane Republike Slovenije zato, ker naj bi kleветali Komisijo za preprečevanje korupcije. Ali naj zdaj tisti, ki so se v postopkih preiskave in so bili oklevetani s strani Komisije za preprečevanje

korupcije, tudi poslužijo postopkov ovadb in tožb proti članom senata tedanjega KPK. Je to raven komuniciranja in nekega resnega nadzora? Mislim, da je treba pri teh stvareh, ko govorimo o primerih teh zaposlitev v največji banki, še posebej ker je šlo za enormne vsote javnega denarja, da je treba tudi tu imeti neke velike standarde. Tu ne govorimo zdaj o firmi, ki lahko živi sama od svojega dela in rezultatov dela, ampak govorimo o firmi oziroma družbi, ki potrebuje ogromno vložka državljanov, da lahko sploh opravlja naloge, za katere je namenjena, po drugi strani pa funkcionarji te banke, tega sistema trošijo praktično za plače in ostale bonitete in stvari enormne zneske in niti vprašati jih ne bi smeli – to je hudo, kar na nek način želi koalicija doseči pri tej razpravi.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Mag. Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

Zgodba o bivših funkcionarjih KPK je točno ista zgodba, kot jo preberemo v Orwelovi Živalski farmi: vse živali so enakopravne, samo prašiči so bolj enakopravni od ostalih. In potem se zgodi to, da imamo banko, ki jo saniramo s krvavo prisluženim denarjem davkoplačevalcev, s tistim, zaradi katerih ta koalicija vsak dan dviguje nove in nove davke pa trošarine in uničuje slovensko gospodarstvo zato, da denar preliva zlasti v največjo banko, to je Ljubljansko banko. In glej čudo, nekdo, ki je opravil zanje eno umazano delo nekje, iznenada tam dobi eno veliko funkcijo. Ali ni zanimivo? Nekdo, ki ni imel nikoli izkušenj v bančnem sistemu, nekdo, ki ni po izobrazbi finančnik, nekdo, ki nima nobene specializacije iz bančništva, iznenada postane eden od vodilnih v z denarjem davkoplačevalcev sanirani banki. Kako se temu reče v demokratični Evropi? Ja, korupcija vendar. To se pravi, mi imamo namesto Komisije za preganjanje korupcije Komisijo za uresničevanje sistemske korupcije, zaradi ravnanja tistih, ki se nanjo ves čas sklicujete in ki ji pravzaprav tudi dolgujete svojo oblast. Res smo daleč prišli v tej državi! To pa res, to bi tudi morali pravzaprav mi obvestiti Bruselj, da bo vedel kakšne institucije v tej ljubi Sloveniji obstajajo. Zato, da se potem stvari imenuje s pravim imenom. Saj potem tudi vse dogajanje minulih dveh let postane čisto enostavno in prozorno, potem se vidi v pravi luči. Če nimaš več komisije za preganjanje korupcije, ampak komisijo za uresničevanje sistemske korupcije s pomočjo aktualne politične večine oziroma tistih na oblasti. Ker to pa je korupcija, gospe in gospodje, po vseh normah, ki jih pozna Evropa, je zlorabljeni politično oblast, če imaš, recimo, neke v neki banki večino, možnost odločanja zato, da tam zaposluješ tisti svoj kader, ki je zate opravil določeno nalogo, je čisto navadna korupcija, pa nič drugega. To se pravi, jaz zdaj pričakujem, da bo gospod Rok

Praprotnik sebe takoj ovadil in seveda sprejel tudi ustrezne konsekvence in da bo ovadil še mimogrede gospoda Medjo in še vse vas, ki ste pri tem štango držali. To bi bilo edino pošteno. Potem, zelo zanimiva je ta argumentacija, češ, tisti, ki so izbirali te ljudi in te člane, ko gre sedaj za novo sestavo KPK, oni pa niso postavljeni politično. Pa sedaj mene res zanima, ali bomo v tej državi do konca imeli vsi vse za norca ali kaj. Če je nekdo minister, je nastavljen politično. Če je nekdo predsednik države, je politik, je izvoljen politično. Če je nekdo poslanec, je politik, je izvoljen politično. Vse to je politika in nič drugega kot politika. In je popolnoma ista figa, ali nekoga postavi predsednik države, ali ga Vlada, ali Državni zbor. Razlika je samo v tem, če ga postavi celoten Državni zbor, se tam soočijo mnenja tistih, ki so na oblasti, in tisti, ki so v poziciji. Ti se pravi, celotnega spektra, ki je v tistem trenutku v politiki prisoten v času od zadnjih volitev. Če nekoga imenuje Vlada, je prisoten pri takem imenovanju, ki je politično in nič drugega kot politično, samo tisti del oblasti, ki je pač tisti trenutek v izvršilni veji oblasti, medtem ko je opozicija iz tega izločena. In če nekoga imenuje predsednik države, je seveda to točno tista politična opcija, iz katere predsednik izhaja. S tistim trenutkom, ko je postal predsednik, seveda ni zavrgel ne svojega prepričanja, ne svoje zgodovine, ne svoje osebnosti, ampak je ostal točno to, kar je. In je politik. In vsako imenovanje, ki ga opravi, je politično. Vse ostalo je pa čisto navadno sprenevedanje. In zato smo danes tukaj poslušali tako zbirko neumnosti že na to temo, da ni bilo večje. Vsi, ki so tam zraven sodelovali v tem izboru, in vsi, ki so imenovali te ljudi, konkretno gospoda Praprotnika in gospoda Klemenčiča, nekoč bivši predsednik Türk, so politiki in nič drugega kot politiki. Imenovanje je bilo politično. Kdo so bili ti ljudje? Tisti, ki so pač nekoč služili politiki ali odslužili politiki in so sami kot politiki morali odstopiti zaradi kakšne korupcijske afere, potem so jih pa razglasili za edine zveličavne, da sodijo o koruptivnosti vseh drugih. Fantastično, a ne?! In potem se ti zgodi tole, kar se je z gospodom Rokom Praprotnikom, da imaš nekoga, ki je bil postavljen politično, ki mimogrede tudi med svojimi kolegi ni bil ravno znan po kakšni kvaliteti svojih proizvodov takrat, ko je še delal v novinarstvu, vsaj po tem, kar smo lahko brali v časopisih takrat, ko je šlo za njegovo imenovanje, ampak potem pa je bil iznenada on edini, ki je lahko sodil in izbiral o vseh drugih, in je govoril o tem, kdo je koruptiven in kdo ne, ključna osebnost, drugi človek komisije. Ko pa konča svojo kariero, iznenada – pogled kaj se zgodi – imamo banko, v katero so se milijoni, stotine milijonov, v resnici milijarde evrov zlele denarja davkoplačevalcev, in točno ta človek, ki naj bi bil simbol, zgled s svojim lastnim ravnanjem in osebnostjo boja proti korupciji, je koruptivno postavljen v to banko. Pa dobro jutro, Slovenija! Če je kaj tukaj, tudi v tistem zagovoru, ki je bil malo prej s strani

ene od članic koalicije, ki seveda nima za to nobenega argumenta, saj vsi veste, da to je tisto, čemur se včasih reče velika svinjarija, včasih se temu reče korupcija, vsak bo pa temu rekel čisto navaden kriminal. In je to težko zagovarjati. Jaz verjamem, da imate danes težavo. Saj zato velikanske večine sploh ni danes v dvorani. Ker jih je sram. Zato jih ni. Vsaka čast tistim, ki ste. Ni pametno, da ste, ampak vsaka čast, ker imate vsaj pogum. Oni pa še hrbtenice in poguma nimajo, ki so že ven ušli iz koalicije, ker vedo, da je to nemogoče zagovarjati, kar ta koalicija počenja, da postavlja tiste, ki opravijo zanje kakšno umazano delo, na izjemno dobre plačane funkcije v bančni sistem, ki se sanira z denarjem davkoplačevalcev. Kar je seveda korupcija po vseh normah, ki jih pozna EU, in točno tisto, kar naj bi vsi preganjali. Veste, vse to je pravzaprav, če končam, samo še en dokaz za tisto, da v tej državi pod trenutno koalicijo tranzicijskih levičarjev ne velja enako za vse, ne ustava ne zakon. Velja, razen enega, velja pa Murphyjev zakon Karkoli vam že govorijo, vedno govorijo o denarju.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa. Na vrsti je gospod Srečko Meh, potem Eva Irgl, Rihard Braniselj in Ivan Grill.

SREČKO MEH (PS SD): Hvala lepa. Gospe in gospodje ... / zvok mobilnega telefona/ Eden tuli.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Gospod Meh, to je najbrž, preverite, če je vaš telefon, ker imate...

SREČKO MEH (PS SD): Ja, jaz sem.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: To je vaš telefon, ja. Izvolite naprej.

SREČKO MEH (PS SD): Se opravičujem.

Tema je danes pravzaprav izjemno pomembna. Pomembna ne zaradi tega, kdo je v dvorani ali kdo gre zdaj ven, ali ima pogum ali nima, ampak je pomembna zaradi tega, ker se stvari, ki jih danes nekateri ne vsi govorite, ne bi smeli slišati tukaj v Državnem zboru, ampak čisto kje drugje, na drugem mestu, ne na sodišču, nekje, kjer bi lahko govorili tako, kot da govorimo, recimo, v gostilni, pa so tam razprave pogosto pogosto zelo kultivirane. Zato vsem tistim, ki jih danes tukaj ni, kapo dol. Ni jim potrebno poslušati vsega tega. Jaz pa mislim, da vam je vseeno nekaterim potrebno tu in tam kaj povedati. Torej, če bi poslušali dr. Arharja, tisto, kar je on povedal na odboru, pa kar sem prebral, je pravzaprav dr. Arhar povedal, da je s korporativnim upravljanjem nekaj narobe, da se je politika spuščala na tisto področje s tem vprašanjem, ki ga danes postavljate vi gospodje iz SDS. S tem vprašanjem se je politika postavila na tisto področje, kamor se ne bi smela. Namreč v poseganje v opravljanje. Dr. Arhar je še nekaj povedal. Povedal je, da je bil

zaradi takega načina upravljanja rezultat v državnih bankah slab, v primerjavi z drugimi. Kriva pa je bila politika, ki se je vseskozi vtikala v to, kar imenujemo korporativno opravljanje. Politika tega ne bi smela. Današnja razprava ima isti odtis, kot jih imajo vse ostale razprave, podoben odtis. Odtis SDS, da bo nenehno sprožal izredne seje in na teh sejah govoril o vsem, obtoževal neargumentirano in govoril o vsem in o čemerkoli. Zato bom jaz pravzaprav rekel takole. Danes je nekdo govoril o komisiji za nadzor varnostno-obveščevalnih služb. Govoril je o tem, kako je tam bila sistemska korupcija – da, gospe in gospodje, v nekem časovnem obdobju so v službi, ki se s te ukvarja, zaposlili sedem članov SDS. To lahko dokažem. In zato se meni zdi, da je pravzaprav, ko govorimo o sistemske korupciji, je pravzaprav problem v tem, da bi morali biti zelo argumentirani, da bi morali pomesti pred svojim pragom in da bi morali, recimo, vprašati, kateri minister je imel v predalu leto ali dve povpraševanje po Patriji, kaj se je takrat zgodilo, kaj smo naredili, gospe in gospodje. Veste, še takole bom vprašal, kdaj je bil Medja imenovan. Ali lahko poveste, kdaj je bil Medja imenovan. Leta 2012, leta 2012, ko ste, gospe in gospodje, imeli prav vse možnosti, da lahko takrat preprečite to imenovanje, pa tega seveda niste naredili. Ste pa seveda naredili tole, da ste leta 2012 na redni skupščini 14. 12. 2012, na skupščini delničarjev imenovali takrat tudi nov nadzorni odbor – lahko preberem, ker to vse piše – in takrat seveda je tudi ta nadzorni odbor imenoval Medjo. In danes ga obtožujete pravzaprav vi, gospe in gospodje, ki ste ga tudi imenovali skozi skupščino in vse tisto, kar skupščina predstavlja. Vam bom pa prebral to, kar piše pravzaprav v časopisih, če vas seveda zanima. Recimo leta 2005. Kolikšen del gospodarskega omrežja je nova vladajoča koalicija že spleta. Zasedla, prvič, je vse nadzorne funkcije v kapitalski in odškodninski družbi, drugič, zasedla je nadzorne funkcije v NKBM, Zavarovalnici Triglav, štirih infrastrukturnih podjetjih, v Telekomu, Pošti Slovenije, DARS, ELES, Kad in Sod je nova koalicija postavila svoje uprave. Kdo govori o sistemske korupciji? Jaz seveda mislim, da je to sistemska korupcija in da bi o tej sistemske korupciji morali govoriti in poslušati nekaj spremeniti pri nas vseh, pri nikomur posebej ne bi smeli izločevati. In takrat je Matjaž Janša, recimo, v. d. direktorja Direktorata za elektronske komunikacije postal predsednik Nadzornega sveta Pošte Slovenije ... Ali naj še to berem naprej? Tukaj je napisano, dokumentiran, objavljeno, povedano in lahko govorim tudi o vseh ostalih članih SDS in drugih, ki so opravljali vse te funkcije, recimo, o Tomažu Toplaku, če hočete, če vas to zanima, o, recimo, Andrijani Starina Kosem, Milanu Podpečanu. Še kdo? Prav tako bi lahko govorili še, recimo, o Milanu Čadežu, lahko govorimo o Antonu Štihcu, županu Pesnice Venčeslavu Senekoviču, v Pošti Slovenije Matej Perger, v

Zavarovalnici Triglav, recimo. Zdaj pa pogledjmo še v letu 2012. Prav zanimivo bo leto 2012, in sicer kako kadruje Janševa vlada? Podjetje, ki gospodari s Triglavskim narodnim parkom – nov nadzorni svet, Ogrinova in Janša prihajata iz SDS, potem Anton Urh, Cuznar. Agencija Mura, vam preberem, kako je v Agenciji Mura bilo, kaj ste tam naredili, recimo, kako je Saša Lavrič prevzel kakšno nalogo. Vam povem, kaj vse je delal Božo Predalič, kje vse je bil nadzornik. Recimo, da imenovanje Andreja Ksilaka, Igorja Camplina, na primer Telekomove nadzornike, ki so bili zamenjani tudi iz kabineta, tako piše tukaj, ministra Zvonka Černača, tik pred zdajci, da so na AUKN poslali elektronsko sporočilo z navodilom, kaj naj AUKN naredi, ki so ga napisali v kabinetu ministra Černača, poslal pa Černačev državni sekretar Igor Šalamon. Kako je bil odpoklic, imenovanje novih članov nadzornega sveta, kako je bilo takrat? Kaj mislite, kdo pa je to napisal? "To je komunistično kadrovanje, ni razlike, le da tega sedaj mnogi ne morejo naglas priznati, ker smo pač v Evropski uniji." Dr. Peter Kraljič, ko je bil odstavljen skupaj s celim nadzornim svetom iz nadzornega sveta SID banke. In zdaj vi obtožujete na drugi strani, kaj so drugi delali, kaj vse je narobe. Pa je najbrž res narobe. Ampak, če hočemo mi vse to preprečiti, gospe in gospodje, potem ne obtožujmo, ne govorimo neresnic, ampak poskušajmo omogočiti, da bodo lahko nadzorni organi delali, da se ne bomo zagovarjali na to, da je nekdo pač našega predsednika obtožil in teh dokazov ni bilo. Ni vic samo v tem, problem je v tem, da je treba nekako pogledati tudi pri sebi in zelo odgovorno govoriti o tem, kar je v bistvu dr. Arhar želel povedati. Želel je povedati, da je na tem področju problem – problem predvsem v državnih podjetjih in da smo problem mi, politiki, tisti, ki ste imenovali, tisti, ki so imenovali, tisti morda, ki smo posredno tudi imenovali, v tem je osnovni problem. In tako dolgo, dokler tega osnovnega problema ne bomo rešili ... Lahko še berem, ker še piše, piše še čisto za vsakega, kje je bil, v kateri banki, kako je bil imenovan, kaj je bilo, o Haucu, če hočete, o NKB banki, koliko milijonov je kdo dobil, kam so šli ti milijoni – vse to so mediji tudi napisali in to zelo radi uporabljate. Problem je to, da se potem nekdo sprašuje, ali lahko vprašamo, kako je v Ljubljanski banki. Lahko, gospe in gospodje, vendar ne na ta način, da govorimo o politiki zaposlovanja v upravah, kjer je večinska državna lastnina, govorimo pa o Roku Praprotniku. Rok Praprotnik ni problem, je oseba, ki je morda naredila napako ali pa ne. Problem je to, ko govorimo o sistemske korupciji, govorimo o določeni osebi in to izkoriščamo za javno propagando in za nastopanje pred javnostjo.

Še glede vprašanja Ivana Vogrina, njegove samoreklame. Kadar nekdo v Državnem zboru govori o tem, da je to kraja tisočletja in je sam zadolžil svoje podjetje in naše banke najmanj za 2 milijona evrov, ki jih ne more

poravnati, kar na nas, če to izračunamo, znese 2 tisoč milijard, če bi to vsak državljan naredil. Zato se mi zdi, da bi morale lahko bilo. Morale v tem smislu, da ne obtožujemo, ne govorimo kar tako in da smo približno relativno normalni. Kadar mi nekdo danes v Državnem zboru govori o tem, da sem na neki proslavi, kjer so simboli iz nekih drugih časov, potem sem ponosen, da sem na tisti proslavi. Oprostite, gospe in gospodje, na domobranski me pa ne bo. Zato, ker sem ponosen na to, da se je moj oče boril za to našo državo danes. In veliko pretrpel zaradi tega. In da se je boril s tistimi, katerim so odpirali ali ste, so sedeli tam v prvih vrstah in prvih klopeh. Zato pravim, da je treba govoriti argumentirano in govoriti tako, kot je pravzaprav v tem hramu na nek način tudi treba. Naj pa še enkrat rečem, da ne govoriti o pogumu. Pogum so izkazali tisti, ki so padali, ki so bili v borbi, v kakršnikoli so že bili. Dr. Kraljič, ki je napisal, kar sem vam prej prebral, o tem, v kakšnem sistemu smo. In je tudi povedal, da so bili sami specialisti za korporativno upravljanje. To je bil pogum, ki ga je povedal tudi dr. Arhar, zato ker nam je v bistvu povedal resnico, pa je nismo želeli slišati. In če bodo nadzorniki odstopali zaradi našega vpliva, potem to ne bo dobro.

Predlagam, da umirimo svoje razprave, da poskušamo s temi razpravami priti do nekega zaključka. Ta zaključek pa ni obsodba Roka Praprotnika, ni njegova obsodba, je obsodba nas, našega ravnanja. Gre za predloge, na kakšen način bomo nekaj naredili, da se to ne bo več zgodilo. In če tega ne bomo naredili, potem bomo še vedno brali, na kakšen način smo, ste ali so kadrovali, in na kakšen način smo prišli do tega, da smo danes v slabi koži oziroma v slabši koži, kot bi si zaslužili. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Najprej replika, dr. Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Seveda sem se prepoznal v vaši razpravi, ne bom pa razpravljajal o partizanih in domobrancih, te igre se vi pojdite na svoji lastni parceli, tu ni treba govoriti o teh zadevah. Vi ste rekli, da so te razprave za v gostilno. Gospod Meh, če je milijarda in pol, ki je šla v Ljubljansko banko in ki jo bodo plačali vsi državljani, za debato za v gostilno, potem se motite. To je razprava za parlament. In tudi dokler bo opozicija tu, bo to razprava parlamentu, to morate vedeti, in dokler imamo tak poslovnik. "Kapo dol tistim, ki jih tukaj ni." Krasno. / oglašanje iz dvorane/ Ja, replike na repliko menda ni razen, če ste poslovnik spremenil. Ko smo mi nazadnje razpravljali o davku na nepremičnine in ste vi nas imenovali mafija, ste se potem v Demokraciji zlagali, da tega ni v magnetogramu. Seveda ni, ker je sejo vodila podpredsednica in to ni bilo. Torej tako, kot ste se tam lagali, ste lagali tudi v nadaljevanju, ko

ste naštevali nadzorne svete od leta 2006 ali leta 2004 do leta 2008. Ja, vsaka vlada verjetno imenuje nadzorne svete, in to, kar ste vi naštevali, je povsem normalno. Kaj pa je narobe v teh nadzornih svetih? Problem je samo v tem, da smo vas mi od 2004 do 2008 povabili, da vi smete in lahko sodelujete v nadzornih svetih s predstavnikom opozicije, ker smo želeli imeti vašo kontrolo. In kolikor vem, ste v nekaterih primerih tudi imenovali svoje ljudi v nadzorne svete. V obdobju vaše vladavine se to seveda ni zgodilo, ampak ste imenovali svoje ljudi, kar je vaša pravica. Vsaka vlada imenuje v nadzorne svete in tako je bilo tudi v času naše vlade. In ne vem, kaj vidite tukaj narobe. Matjaž Janša in ne vem, kaj ste vse naštevali. Ja, ali ne kadruje vsaka vlada svoje, kako pa zgleda drugače? Mi smo vendarle vas torej povabili zraven, vi pa ste nas odklonili, to je bistvena razlika.

In še o argumentirani razpravi, da izkoristim te 3 minute. V tem poročilu Komisije za preprečevanje korupcije piše, da je gospod Medja hodil na tisto agencijo Korn Ferry. On. To tukaj notri piše, to ni neargumentirana razprava, samo preberite kaj. Drugo, v tem poročilu piše, da so se šli korupcijo. V tem poročilu piše, da so neupravičeno plačevali račune. In v tem poročilu piše, da ni gospod Medja nič kriv, ker je podpisal gospod Klemenčič po tem, ko mu je on ponudil službo. To so dejstva, zapisana v poročilu Komisije za preprečevanje korupcije, in jih ne potvarjajte. Tako kot ste v Demokraciji potvarjal in se zlagali, da niste rekli opoziciji mafija. In še enkrat, nadzorne svete imenuje vlade, tako vaše kot naše in nima smisla naštevati, kar ste naštevali, potem pa še – jaz ne vem, ali spomin zgubljate ali kaj – še kar gospoda Urha pripisali k opoziciji, k nam. On je, koliko jaz vem, še vedno v Desusu ni prestopil k nam. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Gospod Meh, ne morem vam dati možnost za repliko, ker je imel dr. Gorenak repliko. Replike na repliko ni. Poglejte, jaz vam po poslovniku moram dati besedo, kadar zahtevate postopkovno, glede na vašo reakcijo, da ste repliko v sekundi spremenili v postopkovni predlog, predvidevam, da ga boste zlorabili, ampak imate priložnost. Izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): V Državnem zboru sem relativno malo časa, tako da se učim, kako naj poslovnik izkoristim v postopkovne predloge. Tako da jaz preprosto protestiram proti temu, kar je dr. Gorenak govoril, in prosim, da ga opomnite. Ker o milijardi in pol danes ni bilo nič govora. Govorili smo o Roku Praprotniku, govorili smo o tem, da je on tisti krivec danes pri celi tej zadevi. In jaz o tem nisem nič govoril. In še enkrat kadar nekdo govori o mafiji, potem mora to biti argumentirano. Jaz še enkrat prosim, da tega v zapisniku ni. V zapisniku pa je, da je vodja poslanske skupine, Jože Tanko

dvakrat govoril, da ravna mafija tako, kot smo mi pozicija ravnali. Zato prosim, da gospod Gorenak ne govori resnice, ni tega v zapisniku. Če pa jaz govorim s kolegom tukaj v klopi in on to posluša, to je pa njegov problem.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Ta zgodba je iz nekega drugega časa, očitno. Upam, da jo boste enkrat razčistili, na tej seji očitno ne.

Gospod Tanko kot predlagatelj.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

No, takrat, ko ni argumentov za kakšno razpravo, gospod Gorenak je pokazal poročilo, iz katerega je navedbe tudi povzel, se pač opravijo takšna klevetanja in širitve na tisto, kar niti ni potrebno in ni sestavni del točke dnevnega reda.

Kar zadeva odstop gospoda Arharja, imam tukaj pred seboj zapis v včerajšnjem Reporterju, ki pravi, da je gospod Arhar poskušal doseči zamenjavo oziroma odstavev gospoda Medje, vendar mu to v nadzornem svetu ni uspelo. In to je bil eden od problemov, zakaj se je zato odločil, sicer šele sedaj. Je pa tudi problem, da ga je hotel odstaviti prav zaradi sodelovanja gospoda Medje z agencijo Korn Ferry. Torej te zadeve stojijo. Mene moti, da gospod Meh te zadeve interpretira na takšen način. Gospod Arhar je pa tudi bil zelo razočaran, ker mu je Komisija za preprečevanje korupcije, kljub temu, da mu je obljubila poročilo do konca lanskega leta, dala poročilo s povratnico šele tik pred imenovanjem gospoda Praprotnika na funkcijo. Torej, šlo je za neko nekorektno aktivnost Komisije za preprečevanje korupcije, ki svoje obljube do predsednika nadzornega sveta naše največje banke ni izpolnila, potem pa ga je postavila pred neko dejstvo. In logično, da normalen človek potegne tudi kakšno normalno potezo.

Zdaj, kar zadeva pa to kadrovanje. Vlada, kot pravite, ima odgovornost. To, da se imenujejo osebe v nadzorne svete pač po modelu, ki ga v tej državi imamo, ni po mojem problem. Problem je v tem, da se ne ukrepa proti osebam, ki so zaupanje, na osnovi katerega so bili imenovani v nadzorne svete ali v uprave, ne ukrepa. To, kar si je najbrž privoščil gospod Medja, ima vse znake koruptivnega ravnanja. Če bi tam bil kakšen izpostavljen človek Slovenske demokratske stranke, bi bila razprava v temu Državnemu zboru povsem drugačna, najbrž tudi ravnanje pri nas bi bilo drugačno, ker bi ta oseba najbrž šla, če bi to ugotovili na takšen način, kot je v temu primeru. Če pa gre za neke konstruirane diskusije in montirane zadeve, tam pa najbrž ne bomo ravnali tako, kot ste pričakovali v nekem obdobju nekega poročila KPK. Bodite prepričani.

Ampak vrnem se nazaj glede odnosa do problemov v tej družbi – je odraz predvsem to, kako ravnate ob interpelacijah, pri katerih na dokumentiran način postavimo tezo, dokument,

celo pogodbo o tem, da se je to in to zgodilo, slabo ravnanje z zlorabo, pa tega ne priznate, da se je to zgodilo, recimo, govorim za primer gospoda Pikala. Še naprej se dogajajo dodatne zgodbe oziroma dodatni problemi s tem denarjem za ta projekt. Pa ne reagirate. Kako boste potem podprli kakšno ravnanje v teh primerih, o katerih govorimo danes? Vi ste zacementirali neko čudno ravnanje v tej državi v temu obdobju. Očitno je, da so stvari, borba proti korupciji in vse ostalo, samo, bi rekel, del piarja, navidezna borba, dejstva, takrat ko se pojavijo, jih pa pokrijete z glasovalnim inštrumentarijem. To je pač dejstvo in pričakovati kakšne bistvene spremembe na temu področju v tej sestavi koalicije najbrž ni. In tisto, kar govorite o tem, da boste sprejemali novelo Zakona o zaplembi premoženja nezakonitega izvora, da boste zaostriili v Slovenskem državnem holdingu konflikt interesov s posebnimi določbami, da boste nekaj na bančnem področju naredili – tisto je vse, bi rekel, neko razpravljanje v prazno, ki ne bo imelo nobenega učinka. Samo to, da se neka zadeva premakne za nekaj mesecev naprej. To je ključen problem tega. Namesto nekega odločnega ravnanja in ukrepov, se ukvarjate z nekim mazanjem oči. To pač je to, čemur smo priča ta trenutek. Zagotovo je to ravnanje, ki se je zgodilo v Novi Ljubljanski banki, v povezavi s senatom za preprečevanje korupcije problem integritete, je problem pravil v tej državi in očitno je to v marsičem povezano tudi s tem, kako se bodo zacementirale neke stvari naprej. To je podobna zgodba, kot takrat, ko je gospod Penko iz tožilca gospoda Zidarja postal čez noč zagovornik gospoda Zidarja. Popolnoma identična zgodba, pa pogledajte kakšno je bilo vaše ravnanje takrat. Tudi takrat je bila na to temo izredna seja. Z vsem dosjajem preiskovalnim je postal njegov zagovornik. V tem primeru z vsem dosjajem preiskave tega primera je nekdo postal branitelj na drugi strani v stranki, ki bi morala doživeti neko sankcijo, je postal zagovornik interesov nasprotnne stranke. To je neobičajno, če drugega ne, nenormalno je to in meji na neke odločitve, ki so močno povezane z zdravo pametjo.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Izvolite mag. Majda Potrata, postopkovno.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Gospa podpredsednica, po poslovniku je pravica in dolžnost tistega, ki vodi sejo, da opozarja govorce na to, naj se v svojih razpravah držijo točke dnevnega reda, in vi niste opozorili gospoda Tanko, da nimamo na današnji seji interpelacije zoper ministra Pikala, to smo že davno tega opravili, nimamo tega gradiva in vi tega niste opazili in ga niste opozorili. Prosim, da ravnate v skladu s poslovníkom in skrbite za to, da bomo razpravljali o rečeh, ki jih imamo na dnevnem redu.

Sicer pa je bilo poskrbljeno za anonimko, ki jo imajo menda v delu organi pregona, in če je res vse tisto, o čemer je tolikokrat že po izglasovani ali po opravljenem glasovanju o interpelaciji še vedno mogoče slišati v zvezi s tem, bodo organi pregona opravili tisto, kar je opraviti treba. Mislim, da imamo v tem državnem zboru veliko izvedencev za anonimke in za ovadbe in za pridobivanje informacij, ker tu imamo celo vrsto ljudi, ki zatrjujejo, da po njihovih informacijah je to tako in tako, pa se ne ve, kako do teh informacij prihajajo. Jaz verjamem, da nekateri imajo svoje vire informacij, bi se pa človek vprašal, kako do njih prihajajo. Vaša naloga je pa, še enkrat pravim, v skladu s poslovnikom, da vodite sejo tako, da omejujete razpravo na točko dnevnega reda. Če vi puščate, da se govori o vsem mogočem, dajte, ampak jaz kot poslanka, vas opozarjam na to, da vam Poslovnik tega ne nalaga. Bom zadovoljna, če boste v prihodnje ravnali drugače. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa za vaše opozorilo, gospa Majda Potrata. Me pa seveda čudi, da se niste k temu postopkovnemu predlogu prijavili že prej, ko so o mnogočem govorili tudi drugi kolegi poslanci.

Gospa Eva Irgl, izvolite.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

V Slovenski demokratični stranki smo zahtevali izredno sejo Državnega zbora v zvezi s sistemsko korupcijo in v zvezi z izrazito sporno, po naše pa celo koruptivno, zaposlitvijo gospoda Roka Praprotnika, nekdanjega namestnika predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, nekdanjega novinarja Dnevnika na Novo Ljubljansko banko.

Želela bi opozoriti na dve ključni zadevi, zakaj je ta zaposlitev sporna in koruptivna. Gospod Rok Praprotnik je dobil ponudbo iz Nove Ljubljanske banke na povabilo gospoda Janka Medje, in to meseca januarja. Se pravi takrat, ko je bil sam še zelo globoko v sedlu kot namestnik predsednika Komisije za preprečevanje korupcije. Tisto, kar je bistveno, pa je to, da bi Komisija za preprečevanje korupcije takrat morala preiskovati sporno podeljevanje kreditov, tudi Novi Ljubljanski banki, in seveda bančno luknjo, ki je nastala v državi. Pa se kljub prijavi, ki so se zgodile na Komisijo za preprečevanje korupcije, ni zgodilo praktično nič. Prišlo je samo do nekaterih pogovorov, ampak do nekaterih sklepov v zvezi z bančno luknjo, v zvezi s spornim dajanjem kreditov pa ni prišlo.

In seveda, eden od razlogov, da ni prišlo do zaključkov preiskovanja teh spornih kreditov, tudi v povezavi z Novo Ljubljansko banko, je nedvomno tudi kupčija, ki sta jo sklenila gospod Janko Medja in gospod Rok Praprotnik. V Slovenski demokratični stranki menimo, da je v tem primeru prišlo do sistemske

korupcije, saj je predsednik Nove Ljubljanske banke ponudil službo gospodu Praprotniku prej, preden je šel sploh ven razpis. To se je zgodilo meseca januarja, kot že rečeno, takrat je gospod Praprotnik bil zaposlen na Komisiji za preprečevanje korupcije, potem pa je bil razpis dan ven šele v mesecu marcu. Celotno več, v temu času je Nova Ljubljanska banka najavila, da bo odpustila približno 700 ljudi. Vendar nihče od teh ljudi, ki jih bodo do konca leta odpustili, bojda ni primeren za to mesto, ki ga je dobil gospod Rok Praprotnik. Za to mesto vodje Centra za skladnost poslovanja pri Novi Ljubljanski banki naj bi bil primeren izključno in samo gospod Rok Praprotnik, še prej pa gospod Klemenčič. Vendar, ker je gospod Klemenčič zavrnil to ponudbo, je potem to ponudbo sprejel gospod Praprotnik. Pa čeprav bi oba morala v tistem času, ko sta se tako ali drugače dogovarjala za zaposlitev v Novi Ljubljanski banki, morala v resnici preiskovati sporna posojila, ki jih je odobraval ta Nova Ljubljanska banka in tudi povzročala več milijardno luknjo.

Skratka, danes govorimo o izrazito spornih praksah, predvsem pa dvoličnih ravnanih posameznikov, ki zasedajo najvišje pozicije v državi. Te pozicije pa so vezane na vprašanje integritete in na vprašanje korupcije. In prav ti ljudje se gibljejo izjemno na robu teh vprašanj. Celotno več, dejansko, očitno tudi na temu primeru zaposlitve gospoda Praprotnika, ravnajo koruptivno in se pri tem sploh ne vznemirjajo.

V zadnjem času lahko vidimo, na to smo tudi že večkrat opozorili, tudi ob interpelaciji gospoda Viranta, kako v tej državi veljajo glede integritete izrazito dvojna merila, katera sta na takšen način vzpostavila, bom rekla, kar moralni razsodnik, ki ima za druge bistveno višje kriterije kot sam zase, to je gospod Gregor Virant, in nekdanji predsednik Komisije za preprečevanje korupcije, gospod Klemenčič, ki je bil na to mesto, torej predsednik Komisije za preprečevanje korupcije, imenovan izključno z enim samim ciljem, to je zrušiti Janeza Janšo. To je bil izključno en sam cilj in pri tem mu je seveda vso dobronamerno, dobrohotno podporo dajala nihče drugi kot predsednik Državlanske liste dr. Gregor Virant.

In zato seveda so jasne tudi te povezave, prepletenosti, ki se odvijajo na relaciji Državlanske liste oziroma bolj natančno dr. Gregorja Viranta do odnosa Komisije za preprečevanje korupcije.

Če pogledamo genezo in povezave med Komisije za preprečevanje korupcije in gospodom Virantom, na koncu ugotovimo, zakaj je bila, recimo, podpisana pogodba s Propiarjem, že večkrat je bila ta zgodba omenjena, naj samo spomnim, da takrat ko je bila podpisana ta pogodba, je gospod Gregor Virant bil preiskovanec Komisije za preprečevanje korupcije. In to je ključni problem. To je ključni problem! Jaz upam, da se ga v Državlanski listi zavedate. To je ključni problem,

ker je on bil preiskovanec takrat. Se pravi preiskovanec v dveh primerih kot predsednik stranke, se pravi takrat, ko so preiskovali premoženje predsednikov in v primeru poceni letalskih kart. Naj pojasnim, da sem kot poslanka Državnega zbora 19. oktobra 2013 predsedniku Komisije za preprečevanje korupcije gospodu Goranu Klemenčiču napisala odprto pismo zaradi selektivnega in politično pristranskega delovanja, sploh ko je šlo za primer poceni letalskih kart dr. Gregorja Viranta. Ampak o tej zgodbi smo že večkrat govorili tudi ob interpelaciji. Naj pa tukaj spomnim na to, kar je tudi danes bistvo problema. Predvsem na to, da se Komisija za preprečevanje korupcije ni odzvala v primeru večmilijardne bančne luknje, jaz sem na to večkrat opozarjala, tudi spraševala gospoda Gorana Klemenčiča, ampak gospod Goran Klemenčič ni objasnil niti z eno samo besedo, ali je bilo kaj storjenega ali ni bilo nič. Danes lahko vidimo, da praktično ni bilo nič. Vse kar je bilo storjeno, je bilo to, da so se dogovorili, da bo gospod Rok Praprotnik potem, ko opravi svoje veličastno delo kot namestnik predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, dobi dobro plačano delo v Novi Ljubljanski banki. Ampak, da ne bom krivična, nekaj pa je vendarle naredila Komisija za preprečevanje korupcije v zvezi z večmilijardno bančno luknjo, in to je to, da je napisala kratko in zelo skromno analizo ocene stanja v slovenskem bančnem sistemu v poročilu komisije za leto 2011. Naj tukaj tudi opozorim, da se Komisija za preprečevanje korupcije ni niti enkrat, z enim samim stavkom zganila v primeru dveh v javnosti poimenovani tajkunskih bank, torej Faktor banke in Probanke, pri poslovanju katerih bi nedvomno lahko prišli do zelo zanimivih odkritij. Do zelo zanimivih odkritij. Ampak tukaj spet tišina, nič se ne zgodi. Kot je vsem znano, bomo slabo poslovanje teh obeh bank, seveda z zavezo Vlade Alenke Bratušek, morali plačati vsi davkoplačevalci. To je dejstvo, neizpodbitno, vendar Komisija za preprečevanje korupcije ni storila v zvezi s tem popolnoma nič.

Poglejte, mi smo tudi, recimo, želeli, da Komisija za preprečevanje korupcije v skladu s svojimi dolžnostmi naredi analizo poslovanja družb, ki so v lasti družinskih članov Komisije za preprečevanje korupcije, z gospodarskimi družbami, v katerih ima država delež, in z vsemi pravnimi subjekti javne uprave. Nič od tega se ni zgodilo, kajti Komisija za preprečevanje korupcije, je svoje glavno delo opravila. To je bilo obglavljanje Janeza Janše. To delo je bilo opravljeno temeljito, dobro in natančno. O tem ni dvoma. Ampak seveda ljudje to zelo dobro vidijo, vidijo to dvolično igro, vidijo, kako imamo na eni strani milijardno luknjo pa se nič ne zgodi tistim, ki so zato odgovorni. Na drugi strani imamo pa nekoga, ki se ga že 20 let demonizira in se mu naprti vse možno, kar se mu lahko naprti.

Zdaj pa samo še to, ko je predstavnica Socialnih demokratov predstavljala stališče svoje

poslanske skupine, je med drugim dejala, da ta seja predstavlja samo še enega od napadov na Komisijo za preprečevanje korupcije. Moram reči, da tukaj v tej razpravi, ki jo danes imamo, ne gre za nikakršen napad na Komisija za preprečevanje korupcije, gre pa nedvomno za razgaljanje spornih ravnanj in praks, in to prav tistih, ki bi morali prvi delovati v skladu z integriteto in v skladu z zakoni. Sem pa seveda sodijo tudi vprašanja o transparentnosti postopkov in vprašanja o odgovornosti. Trdim, da pri imenovanju gospoda Praprotnika na mesto vodje Centra za skladnost poslovanja pri Novi Ljubljanski banki, da to imenovanje ni bilo ne v skladu z integriteto ne v skladu transparentnostjo, bilo pa je nedvomno v skladu s tem, ko nekemu ravnanju rečemo, da je koruptivno. To pa se je nedvomno zgodilo.

Naj omenim še to, prej sem pozabila, ko sem omenila, da je gospod Rok Praprotnik prišel na to mesto brez razpisa, po dogovoru z gospodom Jankom Medjo, ki ga je poklical meseca januarja, ko je sam bil še namestnik Komisije za preprečevanje korupcije in bi moral pregledovati ravno sporna dejanja v zvezi tudi z Novo Ljubljansko banko. Gospod Praprotnik je že takrat, ko je bil izvoljen na mesto namestnika Komisije za preprečevanje korupcije, ni izpolnjeval pogojev, kot bi jih moral. In tam mu je skozi prste pogledala tudi predsednica Transparency International, gospa Simona Habič, pa čeprav bi prav od teh ljudi, na položajih, ki se ukvarjajo s problemom integritete in korupcije, najprej pričakovali, da bodo delovali transparentno in v skladu z zakonom.

Dokler bomo v tej državi delovali na takšen način in bomo od koalicijskih poslank in poslancev poslušali, da gre za predmetne razprave, da gre za nepomembne stvari, potem nam, spoštovane dame in gospodje, ni pomoči. Hvala.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa. Gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Vsem skupaj prav lep pozdrav!

Če bi Nadzorni svet Nove Ljubljanske banke v sedanji sestavi postopal odgovorno, bi moral takoj, če že ni bil v samem postopku imenovanja seznanjen z namero, da se zaposli na Novi Ljubljanski banki gospoda Praprotnika, pa takoj po tem, ko je bil o tem seznanjen, sklicati sejo in nemudoma razrešiti gospoda Medjo in pa verjetno še marsikoga drugega. To bi bil odgovoren korak nadzornega sveta. In tudi sporočilo, da je ta sestava, ki je nekako obetala, da se bo tudi v Novi Ljubljanski banki po tako znatni dokapitalizaciji začelo poslovati transparentnost, predvsem pa z namenom, da bi bila ta banka tisto, kar jo vsi skupaj želimo narediti. Ravno tako kot lastnik ali pa upravljavec Vlada Republike Slovenije ob današnji razpravi, če ne, kot je že prej kolega Černač pozval ali pa omenil, da bi morala vsaj

na začetku tukaj sedeti predsednica Vlade, bi moral v nadaljevanju ali minister, ali državni sekretar, ali državna sekretarka tukaj sedeti, ne pa, da tukaj nič krivi, nič dolžni, z vsem spoštovanjem, predstavniki z Ministrstva za finance, ki s tem problemom zagotovo nimajo nič. Tukaj sedijo, poslušajo in seveda, žal, ne morejo narediti nič. To pomeni ali pa tukaj se vidi odnos do tega perečega problema, ki je. In, če bi nadzorni svet postopal tako, kot bi vsak državljani verjetno pričakoval, današnje razprave ne bi bilo. Zagotovo ne. In ne dovolim in verjamem, da tudi vsi tako mislimo, da je tukaj lahko v Sloveniji, ki ima pravico, da nam skuša kratiti pravico, kaj mi v tem Državnem zboru lahko razpravljamo ali kaj ne. Jaz sem prepričan, da je ni stvari, ki je v javnem interesu, da je v Državnem zboru ne bi smeli obravnavati in seveda o njej razpravljati. Drugo je, o čem lahko odločamo. To nam zakonodaja in tudi ustava zelo natančno in precizno določata, ampak razprava je pa zagotovo nekaj, kar se v parlamentu vedno, v vsakem trenutku lahko in seveda tudi mora opraviti. In jaz upam, da bo današnja razprava raziskovalne nekatere novinarje spodbudila, da bodo skušali ugotoviti, ali so tista dejstva, ki jih je prej v imenu predlagatelj dr. Gorenak tukaj navedel in so za mene ta spoznanja, lahko rečem, bila velika presenečenja. In sem bil zgrožen, s kakšno pretkanostjo se je ta scenarij in ta zgodba izvajala, da se to razkrije, ugotovi, tudi ustrezno ukrepa. Tudi izjave gospoda Bogomirja Kovača, danes sem to zjutraj lahko po medijih zaznal, da parlament ni institucija, ki lahko razpravlja o korporativnem upravljanju po vseh tistih postopkih. Ravno tako gospod Medja, on bo tisti, ki bo presojal, ki je ključni člen te zgodbe, pa akter te zgodbe, da ni parlament prostor, kjer lahko o teh njegovih potezah razpravljamo. Da je z njegovo pomočjo ali pa, verjetno je bil tudi akter tega – 600 tisoč evrov, lahko rečemo, davkoplačevalskega denarja plačal neki agenciji, katera je potem proti temu plačilu predlagala, da je postal predsednik Nove Ljubljanske banke. Težko delo za to agencijo in lahko zaslužen denar. In zato ni nosil ali ne nosi nobeden odgovornosti.

In sedaj bi pričakoval, glede na vse te informacije, ki so več ali sedaj tudi že javne, ali bo novi predsednik protikorupcijske komisije ta postopek dal kot neko prioriteto, ga skušal raziskati in tudi obelodaniti in sankcionirati, kolikor je možno v okviru njegovih pooblastil. In tu se tudi strinjam s tistimi izjavami prejšnje sestave protikorupcijske komisije, da žal nimajo pooblastil, da bi karkoli ukrepali, s tem se strinjam. Več bi jih bilo treba dati. Se pa sprašujem, kakšna pooblastila imamo pa mi, poslanci. Oprostite izrazu, tukaj smo kot "kljukci", ki lahko samo razpravljamo in pritisnemo tipke takrat, ko se nekemu tako zahoče. Jaz verjamem, da v tem problemu, ki je problem zagotovo, akuten problem ne samo tega dotičnega primera, ampak takih je verjetno

na stotine. Vsak verjetno, če razmišlja o tem, se strinja, da je to nepravilno, da vas to tudi jezi, tudi v nekaterih razpravah je bilo to zaznati. Ko je pa treba, takrat pa ne naredi nobeden nič. Tako da se sprašujem, ali o teh zadevah, ko nekateri pravite, ni mesto v parlamentu, da se pogovorimo ali pogovarjamo, ali vam je prepovedano, da se o teh zadevah pogovarjamo.

Spomnim se tudi besed bivšega predsednika protikorupcijske komisije gospoda Klemenčiča, že takrat, ko so podali namero, da odstopi oziroma odstopno izjavo, da se bo v roku nekaj tednov v javnosti nekako razkrila neka velika zgodba, pa ko je novinar vrtal iz katerega področja, če se prav spomnim, je nekako nakazal ravno iz bančništva. Ampak ne vem, ali je to bilo kje zaznati ali ne. Jaz tega nisem. Mogoče je bila pa to tista zgodba, pa še marsikaj drugega, kar do sedaj nismo smeli nekako izbrskati. Mogoče se bo to izbrskalo v prihodnje. Mogoče so pa tukaj tisti razlogi, da se je potem tudi protikorupcijsko komisijo utišalo na ta način in tudi da so tako kolektivno takrat šli v odstop. In se čudim, ali bi oni to naredili, če ne bi imeli že vnaprej zagotovljene dobro plačane službe. O tistih razlogih, ki so jih takrat podajali, da pač odstopajo zato, ker ne morejo svojega dela opravljati, da nimajo nekih pristojnosti, da bi bili učinkoviti in tako naprej, žal ali pa na žalost pa niso predlagali nobenih konkretnih ukrepov, kaj bi pa bilo treba narediti, da bi bili bolj učinkoviti. Očitno so za sebe bili dovolj učinkoviti, vsaj kar se tiče gospoda Praprotnika.

In ob tem zdaj, če se še dotaknem njihovih številnih načelnih mnenj, ko so tako na veliko filozofirali z nekimi novimi izrazi "nevarnost", "korupcijsko tveganje", ne vem, od kje so bili ti izrazi dejansko tudi položeni na jezik oziroma da so jih tako zapisali, neke fraze, neki izrazi, ki niso imeli v bistvu nič z nekimi konkretnimi primeri, ampak samo "obstajajo velika korupcijska tveganja" in tako naprej. In jaz sem prepričan, če bi se kateremukoli izmed nas tukaj tak primer dogajal, govorim tukaj lahko za to našo stran, bi protikorupcijska komisija zagotovo napisala, da je to dejanje z elementi korupcije in da je treba seveda tukaj narediti vse, da do takega ne pride in sankcionirati. Tukaj, ko so pa sami bili v to vpleteni, pa nič, nič. In zato bo verjetno prvi preizkus novega predsednika protikorupcijske komisije, da se bo tega primera tudi lotil.

Na koncu bi se želel povprašati, sam sebe pa verjetno tudi strokovno javnost, ali je gospod Praprotnik, kolikor mi je znano po profesiji novinar, res kompetentna oseba, da lahko opravlja tako zahtevno delo, kot je v največji slovenski banki. Ali ni tukaj res potrebno iskati ljudi, ki imajo reference in znanja iz področja finančništva, bančništva in tako naprej? Ali je tukaj nek raziskovalni novinar, ki je verjetno pisal po nekem diktatu ali naročilu nekaterih, mogoče tudi stricev iz ozadja, da je določene politične veljake ali pa tudi osebe skušal z številnimi

članki diskreditirati – veliko je bilo neresnic tudi ugotovljenih – in pa seveda tudi za dejanja, ki jih je opravljal kot podpredsednik protikorupcijske komisije, da je bilo to seveda sedaj zaslužno povračilo za nekatere usluge s tem, da se je pa verjetno glavnina nepravilnosti, ki so verjetno v Novi Ljubljanski banki še zmeraj pod preprogo in upajmo, da se bodo te preproge odgrnile in da bo ne samo javnost, ampak tudi organi pregona in sodstvo naredilo tisto, kar jim je za narediti, da se začne končno tudi ta drama, kar se tiče te banke, odvijati proti koncu.

ln še enkrat, ni ga po moje v Sloveniji, ki bi lahko oporekal, da o takih zadevah razpravljamo, kajti, to sem prepričan, zanima vsakega Slovenca ali Slovenko, kajti ne nazadnje gre za njihov denar. ln prav je, da o teh zadevah razpravljamo, in upam, da bo na koncu iz te razprave ali pa potem saj v naslednjih dneh, tednih mogoče tudi nek pameten rezultat. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ROMANA TOMC: Hvala lepa.

Jaz bi samo opozorila, da je z nami predstavnica Vlade, državna sekretarka mag. Renata Zatlner, in je želela besedo. Za njo pa so na vrsti Alenka Jeraj, Melita Župevc in Jože Tanko. Izvolite.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala za besedo, gospa predsednica.

Glede na to, da so bila izpostavljena nekatera vprašanja, bi bilo dobro, da tudi v imenu Vlade odgovorimo na ta vprašanja. Omenjeno je bilo rešitev Zakona o SDH v povezavi z Zakonom o integriteti. Tukaj je treba jasno povedati, da je Zakon o SDH zelo natančno in zelo dosledno tudi na predlog Komisije za preprečevanje korupcije opredelil člene, ki resnično strmiijo k cilju in bodo predvsem prispevali k temu, da se bo omejilo korupcijska tveganja pri upravljanju družb v državni lasti. Glede na to, da je ta zakon to res natančneje določil, je seveda zelo pomembno, da bomo te določbe lahko upoštevali tudi pri umestitvi določb o nasprotju interesov in določb glede omejevanje korupcijskih tveganj tudi v noveli Zakona o integriteti. Tako kot je bilo že uvodoma povedano, novela Zakona o integriteti je v pripravi na Ministrstvu za notranje zadeve. Tudi na predlog Komisije za preprečevanje korupcije je bil osnutek že pripravljen. Mnenje ustavnih pravnikov je bilo tudi podano. Tako, da imamo vse podlage, na podlagi katerih bomo pač ta prvi osnutek zakona, upam, da pripravili v kratkem.

Prej je bil izpostavljeno, da Komisija za preprečevanje korupcije nikoli ni opozorila na problem bančne luknje. Jaz bi tukaj posebej poudarila, da izmed 15 ukrepi, ki jih je Komisija za preprečevanje korupcije posebej določila v nekakšnem akcijskem načrtu, kaj bi morala Vlada narediti, je tudi ustanovitev javne in transparentne preiskave bančne luknje. Na

podlagi tega je tudi Vlada v svoj akcijski načrt oziroma paket ukrepov za preprečevanje oziroma omejevanje korupcijskih tveganj tudi vnesla poseben ukrep, ki se nanaša na uvedbo pregledne revizije bančne luknje. Iz tega poročila oziroma iz tega programa je že razvidno, da so na tej podlagi že izvedene vrste aktivnosti. Med drugim je tudi policija že začela izvajati vrsto predkazenskih postopkov, ustanovljena je bila preiskovalna skupina za nadzor nad kreditiranjem različnih gospodarskih družb in tako dalje. Seveda se bodo aktivnosti na tem področju tudi nadaljevale. Med posameznimi ukrepi, ki jih je Vlada posebej določila v svojem programu, bi izpostavila še uvedbo pregledne revizije postopka in poslovanja TEŠ. Kot rečeno, bančna luknja. Novela Zakona o dostopu do informacij javnega značaja – zakaj je tako pomembna, pred kratkim sprejeta? V četrtek bo začela veljati, nanaša se seveda tudi na področje bank, novela je določila transparentnost kreditov, ki so bili preneseni na slabo banko, torej na DUTB. ln, kot je že znano, je vložena tudi že novela Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki pa se nanaša na dodatno transparentnost slabih kreditov, ki pa so ostali na bankah.

Kaj bi še tukaj posebej poudarila glede uveljavitve Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Kot smo že večkrat povedali je za preprečevanje oziroma omejevanje korupcijskih tveganj zelo pomembna transparentnost. ln ravno ta zakon prinaša obveznost vseh družb v državni lasti in v lasti občin, da bodo posredovale informacije javnega značaja vsem, ki bodo za to izrazili interes. Točno je določeno, kaj je informacija javnega značaja, to so predvsem izdatki. Na spletnih straneh teh družb bodo pa morali biti posebej objavljeni podatki o izdatkih za svetovalne pogodbe, avtorske pogodbe, donacije in tako naprej. Dejstvo je, da bo v bistvu ta zakon vsaj v enem delu dosegel cilj, ki se nanaša na to, da bomo sprejeli čim več ukrepov v smeri omejevanja preprečevanja korupcije.

Zakon o SDH, ki sem ga prej omenila, je tukaj še bolj pomemben v delu, ki se nanaša na korporativno upravljanje družb v lasti države. Ob doslednem spoštovanju, sem prepričana, da bo prišlo do višje stopnje zavedanja o tem, da je treba določene zadeve upoštevati tudi pri družbah v lasti države.

Kar se pa tiče novele oziroma GRECO priporočil, ki so se tudi nanašala ravno na to, da se v Sloveniji omeji to korupcijsko tveganje, pa bi rada še poudarila, da je Vlada pred časom sprejela tudi novelo Zakona o političnih strankah in novelo Zakona o volilni in referendumski kampanji, ki pa tudi pomembno vpliva na to, da se korupcijska tveganja omejijo, saj prepoveduje financiranje teh političnih strank in kampanje s strani pravnih oseb.

Toliko s strani Vlade, hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospa Alenka Jeraj, izvolite.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala za besedo.

Gospod Medja je rekel, da je velika večina povabljenih iz banke in zunanjih možnost prijave na razpis zavrnila, ker so pričakovane naloge ocenjevali kot prezahtevne. Jaz se ob tem sprašujem, če ni morda ta naloga bistveno bolj zahtevna in prezahtevna za nekoga, ki prihaja od zunaj, ki o bančništvu nima pojma, ne pozna postopkov, ne pozna procesov. Očitno temu ni tako, če se je gospod Medja odločil poklicati najprej gospoda Klemenčiča, potem pa, ko tam ni uspel, gospoda Praprotnika. Očitno se tudi sam ne čuti premalo usposobljenega za to zaposlitev, da jo je vzel. Mi smo v nadaljevanju brali v časopisih marsikaj v zvezi s tem. Najprej nismo vedeli, da se je gospod Praprotnik izločil iz odločanja oziroma iz nadzora nad NLB in podobno. Z vsakim dnem so curljale in prihajale na plan nove informacije. Sama moram reči, da imam kar nekaj težav s tem, kaj bo gospod Praprotnik tam počel. Gospod Gorenak je povedal, kaj počne ta center, katerega direktor je postal, Center za skladnost poslovanja, in sicer da skrbi za izvajanje zakonov, internih podzakonskih aktov, internih pravil, zlasti pa skrbi za etična vprašanja. V njen delokrog sodi preprečevanje pranja denarja, odtekanje internih informacij, varovanje tajnih podatkov, preprečevanje trgovanja z informacijami, pa tudi preprečevanje konflikta interesov, preprečevanje omejevanja korupcije. To je tudi edina služba znotraj Nove Ljubljanske banke, ki ima dostop do vsakega podatka Ljubljanske banke. Jaz se ne morem izogniti primerjavi, ki jo je povedal že moj kolega Jože Tanko, nekaj podobnega se je dogajalo, ko je gospod Penko iz tožilca, ki je preiskoval gospoda Zidarja in SCT v skupini za raziskovanje organiziranega gospodarskega kriminala, prestopil na drugo stran, torej na stran gospoda Zidarja in postal njegov odvetnik. Tu se dogaja nekaj podobnega oziroma glede na to, da so bile stvari dogovorjene prej, imam občutek, da je zdaj veliko bolj jasno, zakaj je ekipa KPK odstopila. Gospod Klemenčič, Praprotnik in Selinškova, zato ker bi morali slej ko prej napisati tudi poročilo o tem, kaj se dogaja v bankah. Gospod Klemenčič je zelo rad prihajal na tiskovne konference in razlagal vse mogoče, v primeru ko zaenkrat slišimo, da je bil poklican s strani gospoda Medje, pa o tem nič. Gospod Klemenčič je tudi rekel, sicer v zvezi z enim drugim imenovanjem gospoda Mišiča v Luko Koper: "Če bo do tega imenovanja prišlo, bo to še en dokaz kakšen divji zahod vlada na področju kadrovanja." Pri zaposlitvi Roka Praprotnika, nobene izjave o divjem zahodu na področju kadrovanja s strani gospoda Klemenčiča. Sploh ga nikjer ni, nikjer ga ne slišimo, ne vidimo, ne povabijo ga v Odmeve, da bi malo razložil, kako on to zadevo vidi, ker je sicer o marsičem in o vsem imel stališče in

mnenje ali pa smo lahko prebrali na njegovih spletni strani.

Zato jaz malce dvomim, da se je vsa stvar zgodila slučajno, da dejansko ni bilo nikogar z dovolj izkušnjami in znanjem s področja bančništva, ki bi lahko vse to, kar sem povedala, opravljal, pač pa je najbolj primeren za to gospod Praprotnik.

Potem pa še v zvezi z nekaj izjavami, ki ste jih citirali, gospoda Arharja, na seji v petek. Gospod Arhar je povedal tudi mnogo o tem, kaj vse je narobe v KPK, kako je potekal nadzor Korn Ferry, koliko časa je trajalo, da so ga povabili na razgovor, mu povedali, da bo v roku dveh mesecev poročilo, potem pa je to trajalo naslednje leto in tako naprej. No, ko je končno prišel oziroma je dobil pošto, podpisati s povratnico, isti dan je že bilo vse objavljeno. In se sprašuje, kakšen je to pristop, kaj to pomeni in na kakšen način se v tej državi gremo nekatere stvari. Povedal je tudi, da so na koncu vedno ljudje tisti, ki delajo ali ne delajo dobro ali slabo, in opisal, kako so sanirali banke od leta 1993 do 1997, kaj so takrat sklenili, kako bi morale stvari teči, da ne bi v podobno situacijo prišli nikoli več. In očitno niso bili pravi ljudje na pravih mestih, če so imele državne banke 723 milijonov minusa, pri tujih bankah pa je bilo 500 milijonov dobička. In gospod Meh je citiral, kje vse so bili ljudje, ki smo jih imenovali mi oziroma naša vlada, kaj vse je bil problem. Mi se s tem strinjamo, da je to res problem, zato tudi zagovarjamo, močno, privatizacijo, torej prodajo tega premoženja, ker potem politika nima več nobenega vpliva, ne naša ali vaša. Če pa je bilo to tako slabo, kot ste rekli, ne vem, zakaj niste leta 2009 ubrali kakšne druge poti, pač pa ste v Agencijo za upravljanje s kapitalskimi naložbami postavili za direktorico vašo članico gospo Dagmar Komar in v nadaljevanju tudi na vsa mesta, ki jih zdaj ne bom citirala in brala imen, tako kot ste jih vi, vaše ljudi oziroma ljudi iz vaše stranke. Kot rečeno, če bi del tega premoženja prodali, politika ne bi imela več nobenega vpliva. In to bi bilo edino pravilno. Za to se v SDS ves čas zavzemamo, vi se pa ves čas temu upirate in najbrž že veste, zakaj se temu upirate.

Ob sklicu seje smo predlagali tudi več sklepov. Kot že tradicionalno, je koalicija vse zavrnila. Istočasno pravi, da mi nočemo sodelovati, da smo grozni, vedno proti in tako naprej, medtem ko sama to tudi udejanja, to »sodelovanje« in »prijaznost« do nas, na ta način, da zavrne vse sklepe ali priporočila, ne da bi jim sploh hotela prisluhniti. Eden od sklepov, za katerega mislim, da bi ga morali nujno sprejeti – morali bi jih več, ampak, recimo, eden od sklepov je tudi ta: Državni zbor zahteva od Komisije za preprečevanje korupcije ali pa ji priporoča, da naredi revizijo dela Roka Praprotnika v delu, ki se nanaša na NLB, in uvede postopek ugotavljanja korupcije, kršitve postopkov o nasprotju interesov, kršitve etike in integritete ter oceni korupcijska tveganja pri delu Roka Praprotnika v zvezi s postopki, kjer je bila

NLB preiskovanec. Tak sklep je koalicija zavrnila. Mi ne razumemo, zakaj. Ali nismo vsi za to, da se razčisti, ali je šlo za korupcijo ali ni šlo? Očitno ne. Očitno smo samo v SDS, ki smo tak sklep predlagali, za to, vi pa o tem veliko govorite, ravnate pa popolnoma drugače. Jaz v tem sklepu ne vidim nič groznega. Nov senat KPK, ko bo imenovan, bi moral to pregledati in bi karkoli ugotovil ali pač ne ugotovil.

Potem smo predlagali tudi, da Državni zbor predlaga Vladi Republike Slovenije, da pripravi in v sprejetje Državnemu zboru predlaga zakonske rešitve, ki bodo omejile oziroma odpravile sistemsko korupcijo v javnem in zasebnem sektorju, ter kot večinski lastnik NLB izvede ukrepe, ki bodo odpravili korupcijska tveganja in primere korupcije pri zaposlovanju v NLB. Državna sekretarka se je tu pohvalila, da te stvari že delajo. Torej, zakaj je tak sklep, tako priporočilo problematično? Ali samo zato, ker bi vas čez dva meseca vprašali, ali smo v zvezi s tem kaj naredili, ali se je kaj zgodilo ali se ni nič zgodilo? In ponovno je koalicija proti takemu sklepu, zato ker – ne vemo, nihče ni obrazložil, zakaj ste proti temu. In kot rečeno, pri tem pa nas ves čas pozivate k sodelovanju in tako naprej, glede sodelovanja, kakršnegakoli, zato da bi preprečili korupcijo ali pa ugotovili, ali je kje prišlo do korupcije, ste pa proti.

Takih sklepov je bilo še nekaj. Šest sklepov smo predlagali, ki niti od odbora do seje Državnega zbora ne pridejo, zato ker si koalicija, pod narekovaji, tako zelo želi preprečevati korupcijo in kaznovati tiste, ki so koruptivni. Škoda, da ne bomo mogli potrditi takih sklepov. Škoda, da ne bomo dali priporočil Vladi, priporočil Komisiji za preprečevanje korupcije, da bi te stvari opravila. Jaz upam, da kljub temu gledajo kakšna poročila, gledajo televizijo, berejo časopis in bodo kaj naredili po uradni dolžnosti in jim ni treba vsega prijaviti. Me pa skrbi, če ni skupnega sporočila današnje seje Državnega zbora, nas vseh, poslank in poslancev, da želimo korupcijo, tveganja in taka dejanja preprečevati in tudi kaznovati, če se zgodijo. To bi bilo pravo sporočilo tudi organom pregona. Pa tega ne želite, pač pa se izogibate odgovornosti, ker čez dve, tri leta bomo tako ali tako vsi politiki krivi, tako kot smo zdaj za marsikaj, malodane da smo podeljevali kredite in podpisovali kreditne pole. Potem se to čez nekaj časa posploši in mnogi pozabijo, kaj smo se danes tu pogovarjali in kakšnih sklepov in priporočil niste želeli podpreti. Samo vi veste, zakaj jih niste želeli.

PODPREDSIEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednjemu bom dala besedo gospodu Robertu Battelliju, za njim pa se pripravi mag. Majda Potrata, Sonja Ramšak in potem končamo z Vlado in predlagateljem. Izvolite, gospod Battelli. Se odpovedujete. Torej, ima besedo mag. Majda Potrata. Izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Popolnoma jasno je, da se v politiki uporabljajo politična sredstva, zato me ne preseneča politična debata, ki jo imamo danes. Me pa preseneča, da tisti, ki predlagajo teme, ki pripravljajo gradivo in zlasti, ki pripravljajo sklepe, ne morejo pregledati, kaj jim ali ne zmorejo, nočejo, ne znajo, ne vem, kaj bi od tega bilo pri večini bolj uporabno, ne znajo torej ali ne preberejo mnenja Zakonodajno-pravne službe. Ker, če bi mnenje Zakonodajno-pravne službe prebrali pa poslušali tudi kakšno mnenje poslanske skupine, se ne bi čudili, zakaj predlagani sklep ni dobil podpore. Zaradi tega, ker je Zakonodajno-pravna služba jasno povedala, da tisto, o čemer smo odločali in bi odločali, se ne more imenovati sklep, ampak bi moralo biti priporočilo. Nobenega takšnega amandmaja, da bi sklep preimenovali v priporočilo ni bilo, to tudi ni prva zahteva, ker potem bi bila težava, kako poimenovati točko dnevnega reda. Bi bilo pa dobro, če bi tisti, ki se tako glasno zgražajo nad tem, da ni bil nobeden od šestih sklepov sprejet – in jaz pričakujem, da bo kdo še enkrat prebral, kasnih sklepov nismo podprli –, da bi pogledal, kaj za vsak sklep meni Zakonodajno-pravna služba.

V prvem sklepu je pač jasno napisano, da smo se seznanili z nečim, kar sploh ni v poimenovanju točke navedeno. In tako bi lahko šli naprej, kako posegajo v banko, kako posegajo z dvema sklepoma v tisto, kar je v pristojnosti Vlade, pa potem še z dvema sklepoma, kaj nalagajo protikorupcijski komisiji. In, če bi to pregledali, bi videli, da je pravzaprav Zakonodajno-pravna služba povedala temeljno pomanjkljivost takšnega pristopa. Namreč, če se točka imenuje razprava – in dejstvo je, da je razprava o marsičem možna in temu smo bili danes priča, o marsičem se je govorilo –, je pa potem izpeljava v spremembo zakonodaje nekaj drugega. In je to treba tudi povedati. In po tistem, ko je Vlada sprejela ukrepe za boj proti korupciji, se mi zdi pač sprenevedanje, če ne cinizem ali kaj drugega, da se preprosto operira ali apelira na čustva ljudi, ki so upravičeno ogorčeni in zaskrbljeni zaradi vsega tega, kar se je zgodilo z javnimi sredstvi, ki so bila potrebna za sanacijo slovenskega bančnega sistema. Ampak, tisto kar je pa največja zloraba takšnih sej, kot je današnja, je pa to, da ljudem govorijo o tem, da imajo pravico vedeti, kam je denar šel – to je absolutno njihova pravica, in o tem odločamo zaradi tega, ker je to del finančne politike države –, ko pa posegamo v zakonodajo, ki presega pooblastila Državnega zbora, je pa stvar čisto drugačna. In o tem pa ne govorijo predlagatelji, da presega pristojnosti. In, ko je govora o preseganju pristojnosti Državnega zbora, je govora ravno o tem. In ste citirali dr. Franceta Arharja. Ja, nad čim je bil zgrožen? Nad poseganjem politike v korporativno upravljanje. Jaz zdaj ne bom šla v detajle, kdo je posegal, kako je posegal, ampak s tem, kakor se

razpravlja, jaz pričakujem samo, da zdaj – tako je bilo tudi zadnje razpravljavko slišati –, da je zdaj naša naloga tukaj obsoditi nekoga ne glede na to, da je predsednik nadzornega sveta po informacijah, ki jih je zbral na seji matičnega delovnega telesa, zatrdil, da je bil postopek izpeljan korektno. Druga stvar je, kako vidi posameznik vprašanje etičnosti ali primernosti ravnanja. O tem sem v mnenju poslanske skupine tudi govorila in ko se bo zakonodaja spreminjala, je treba računati tudi s tem, kako ravnati s tistimi ljudi, ki so v posesti informacij pa hočejo biti imenovani kam. In smo imeli tudi že nenehne pripombe na to, ko je bil eden od visokih funkcionarjev zamenjan. Tako je to – kadar je naš, nas boli, kadar ni naš pa sklicujemo izredne seje. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa, tudi vam.

V imenu predlagatelja, gospod Tanko.
Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

Na kakšno neumnost je treba tudi odgovoriti. Gospa Potrata je dejala, bom citiral tudi ime, da mi ne smemo posegati v zakonodajo. Državni zbor je pravzaprav edini, ki lahko posega v zakonodajo, poleg Ustavnega sodišča. Ni druge institucije v tej državi. Če mi ne moremo posegati v zakonodajo, potem ne vem, kakšno parlamentarno demokracijo imamo, če tega nimamo in če nimamo te pristojnosti. In jaz bi prosil, da vsi tisti, ki govorite o tem problemu, da ste pazljivi pri izjavah. Državni zbor je tudi dolžan, da v skladu s politikami, ki se izvajajo v tej državi, v skladu z določili, ki jih imamo zapisane, opravi razpravo tudi o politikah na teh področjih, o potrebnih ukrepih, o stališčih do posameznih vprašanj. In ta točka dnevnega reda je tipična, tipična iz pristojnosti Državnega zbora. Zato ker moramo razpravljati o ravnanjih povezano z zakonsko ureditvijo in tudi v okviru sklepov smo predložili in predlagali Vladi, da v primeru, če se karkoli še ugotovi, da je treba urediti na tem področju, uredi in predlaga rešitev Državnemu zboru. Takole na počez govoriti, da pa Državni zbor ni pristojen posegati v zakonodajo, pa je nekaj hudo narobe s tistimi, ki že imate dolgo parlamentarno kilometrino in poskušate s temi intervencijami več ali manj samo zavajati javnost. Tudi z interpretacijo gospoda Arharja je – če želite natančno pojasnilo, ga lahko vprašate – to, kar je zapisano, govori v prid tistim trditvam, ki smo jih povedali: zaradi nestrinjanja z načinom dela KPK, zaradi tega, ker je hotel na osnovi tega gospod Arhar intervenirati in doseči zamenjavo predsednika uprave pa mu to ni uspelo, tudi zaradi drugih stvari morda še, ker je bil onemogočen, je odstopil. Nikakor pa ne zaradi tega, kar smo mi predlagali, ker smo mi predlagali točko dnevnega reda oziroma zahtevo za izredno sejo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednjo ima besedo, gospa Sonja Ramšak.
Izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Ne glede na to, da nekatere poslanke in poslanci želite prikazati današnjo sejo kot nepotrebno, pa vseeno mislim, da je dosegla razprava na samem matičnem odboru, to se pravi na Odboru za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo, kot tudi današnja seja svoj namen. Namreč zavedanje, da v Sloveniji obstaja sistemska korupcija, kaj je sistemska korupcija, in pa seveda tudi na kakšen način se lahko zapostavimo sistemski korupciji. To dokazujejo tudi nekateri odmevi državljanek in državljanov, ki sem jih dobila preko elektronske pošte.

Glede na to, kar je gospa Potrata v svoji razpravi očitala predlagateljem gradiva, bi pa povedala samo to, da že na sami seji matičnega odbora smo nekatere stališča Zakonodajno-pravne službe tudi ocenili kot neprimerna oziroma smo podali tudi proti argumentacijo, tako da tisti, ki si želi to prebrati, si lahko v samem magnetogramu prebere.

Prav tako moram reči, da sem vesela, ker je gospod Tanko zdaj ravno poudaril, kaj je bil namen te seje. Na samem odboru smo večkrat poudarili, da gre za to, da prikažemo, na kakšen način poteka politično kadrovanje in pa sistemska korupcija, povezana s tem, in osvetlili dejansko to na tem zadnjem primeru, ki je v javnosti pač bil najbolj tudi izpostavljen. Gre namreč za osebo, ki je bila do nedavnega še član senata Komisije za preprečevanje korupcije, ki je preiskovala bančno luknjo in nepravilnosti oziroma sume korupcijskih tveganj v Novi Ljubljanski banki, in na koncu ta ista oseba v bistvu se zaposli pri pravni osebi, ki jo je preiskovala. Z moralno etičnega vidika je to dejansko za nekoga, ki je do nedavnega bil glavna moralna avtoriteta v Sloveniji, poleg seveda predsednika Komisije za preprečevanje korupcije, nedopustno.

Če pa se obrnem še na to, kar je bilo izpostavljeno glede tega, da naj bi gospod Arhar odstopil kot predsednik Nadzornega sveta Nove Ljubljanske banke zaradi tega vmešavanja v korporativno upravljanje Ljubljanske banke, pa mislim, da vsi tisti, ki ste si prebrali njegove odzive oziroma že samo izjavo na seji matičnega odbora in potem v medijih, lahko hitro ugotovite, da je gospod Arhar izpostavil tudi nekatere druge vidike. Če bi gospod Arhar morda vedel to, kar je bilo danes s strani gospoda Vinka Gorenaka povedano, bi verjetno tudi v petek morda še kakšno stvar povedal več. Ko gledamo, s kakšnega vidika je gospod Arhar bil povabljen na sejo matičnega odbora, bil je povabljen na povabilo predsednika odbora,

Slovenska demokratska stranka je navedla samo tri subjekte, ki jih želimo, da se jih povabi na sejo Državnega zbora, gospod Arhar pa je bil na sejo matičnega odbora povabljen kot predsednik Združenja bank Slovenije. Je pa v svojem uvodu v razpravi zelo jasno povedal, da bodo njegovi komentarji odražali njegovo stališče kot davkoplačevalca, kot direktorja združenja, predvsem pa tudi kot predsednika nadzornega sveta. In če lahko samo povem, da je že v samem uvodnem delu jasno povedal, da ob vseh izkušnjah, ki si jih je pridobil pri tujem lastniku in ki jih ima pri državnem lastniku, to se pravi več kot 40 let v bančništvu in financah, in da zdaj "to, kar sem slišal s strani gospe Ramšakove, cela vrsta dejstev, so korektnih in točnih". Se pravi, da se je za tista dejstva, ki sem jih na seji matičnega odbora izpostavila, kot ugotovitev velike bančne luknje, ki jo pokrivamo davkoplačevalci, in da iz tega vidika imamo pravico opozoriti tudi na primere sistemske korupcije, je dejansko s svojim izjavami na sami seji matičnega odbora tudi potrdil.

In naj navedem iz magnetograma: " ... ker resnično jaz se z vami strinjam in z vsemi Slovenci oziroma državljani. Luknja, ki je tukaj tako velika – 4,8 milijarde, v državnih bankah, oprostite, glejte, sosednja Hrvaška ima približno na istem nivoju slabe kredite – 18 %, ni treba državi dati nobenega evra za izgubo nobenega evra." In v nadaljevanju je gospod Arhar seveda še opozoril na nekatere druge probleme, zaradi katerih se ne strinja z načinom korporativnega upravljanja v Novi Ljubljanski banki, z načinom vodenja uprave, ampak to je stvar njega in mislim, da si lahko marsikaj o tem preberete v medijih.

Je pa seveda gospod Arhar povedal tudi to, da ko se je v svoji razpravi spraševal, kakšne ima Državni zbor pristojnosti, je z vsem dolžnim spoštovanjem dejal: "Ali ima tudi v zvezi s pravicami o korporativnem upravljanju?" In potem še pravi: " ... če ima pripombe, bi to naročil Vladi, Vlada ministru, minister pa bi pozval mene, kot predsednika nadzornega sveta." In ravno to smo predlagatelji gradiva skozi točke sklepa, ki ste ga seveda v celoti zavrnili, čeprav ste imeli tudi možnost, če imate dobre in pozitivne namene, bi lahko seveda ta sklep tudi amandmirali, ampak ne, lažje je govoriti o tem, kako je nekdo nekaj napisal, da nekaj ne zna in tako naprej, manj pa je pripravljenost, da vložite tudi svoje znanje, svoj trud in nenazadnje tudi svoj čas v amandmiranje določenih točk. In ravno v teh sklepih, kar je bilo že večkrat poudarjeno, smo predvsem in tudi na seji matičnega odbora večkrat izpostavili, da gre za to, da želimo seveda priporočiti nekaterim akterjem, ki so povezani v tem primeru kadrovanja gospoda Praprotnika v Novo Ljubljansko banko, da preverijo bodisi na svoji strani postopke, ki potekajo oziroma da predlagamo, da Vlada, to je točka tri in štiri, pripravi ustrezne zakonske predloge, da Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije in tudi

drugi zakoni, ki posegajo na to področje seveda, pripravi ustrezne zakonske rešitve. Ampak, jaz upam, da bo Vlada pripravila takšne rešitve, ki ne bodo šle v stvar kršenja ustave in zakonodaje, kot so pokazali predlogi, ki jih je Komisija za preprečevanje korupcije podala ob svojem teatralnem odstopu s funkcije senata Komisije za preprečevanje korupcije in ki so jih nekateri pravni strokovnjaki ocenili kot protiustavne in nezakonite. Toliko o integriteti in pa strokovnosti Komisije za preprečevanje korupcije. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala tudi vam. Še gospod Jože Tanko v imenu predlagatelja morda?

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Vlada se v današnji razpravi ni ravno pretegnila. Ni povedala praktično ničesar, kako bo ravnala v tem konkretnem primeru. Govorila je o neki svetli prihodnosti, kaj bo predlagala, katere spremembe zakonov, vendar tema ni, bom rekel, zakonodajni program Vlade, ampak je konkretni primer kadrovanja, spornega kadrovanja v Novo Ljubljansko banko. Tudi koalicija se na tem področju ni kaj izpostavila, največja poslanska skupina praktično ni imela nobene razprave, ima pa pomembno vlogo v oblikovanju senata KPK, tam se ne pustijo odgnati, da ne bi kadrovali in da ne bi pri tem odločali. V primeru, ko pa se zadeve zaostrijo, pa na tem področju ne storijo praktično ničesar.

Ta razprava je na nek način potekala tako, da koalicija ne želi nič videti, da koalicija ne želi nič slišati in da vedno v teh primerih pokaže s prstom nekam drugam, predvsem na tiste, ki na kakšen problem opozorijo. Mi vemo, da tudi mi nismo brez napak, da tudi mi morda naredimo kakšno napako, ampak, ko pride problem na sejo Državnega zbora, pa mislim, da bi morali vsi, ki o nekem problemu razpravljamo, in ta problem je medijsko razvpit, imeti neko razdelano stališče. Ne bi se smeli postaviti na okope in braniti nekaj, kar se iz aviona vidi, da je slabo. Kar se iz aviona vidi, da je šlo za sporno ravnanje, da je šlo za dogovor med preiskovancem in preiskovalcem, zato da se bo neka zadeva ustrezno zaključila v preiskavi in tisti bo za nagrado dobil neko dobro plačano službo. V temu primeru se je, če držijo te informacije, dogajalo najbrž prav tako. Točno takšen postopek je bil izpeljan, bila je ponudba preiskovanca ali pa predsednika uprave, da ponudi nekemu, ki ga preiskuje, dobro plačano službo. In eden od tistih, ki je v temu senatu preiskave sodeloval, se je pa za to odločil. In glede na to, da je ta senat zagovarjal izjemno visoke standarde, kadar je šlo za tretje osebe, to se pravi za osebe, ki so jih preiskovali, za osebe, ki jim niso mogle ponuditi nobene ustrezne kompenzacije, so bila tudi mnenja, individualna, kolektivna ali pa v okviru letnih poročil, pač taka, da so te osebe izredno obremenili. Pa naj je šlo to za tožilce, naj je šlo to za politike, naj je šlo to

za kogarkoli v tem primeru. In jaz mislim, da bi neka zrela politika, ki hoče nekaj v tej državi narediti, morala ukrepati in odreagirati. Ni dobro, da se tisti, ki se čutite sokrive za tako ravnanje, na nek način potuhnete ali pa to branite do nezavesti na vse pretege, čeprav je to evidentno slabo. Težko bo kdorkoli v tej državi prepričal državljane, da Državni zbor ni mesto, ki bi razpravljali ali o bančni luknji ali o integriteti, o izvrševanju Zakona o integriteti ali o izvrševanju drugih zakonov. Izredno težko boste to koga prepričali. Ljudje terjajo od tistih, ki so jih izvolili, aktivnost in aktivno delo. In jaz mislim, da politika bi morala tem interesom tudi slediti. Jaz se sicer sprašujem, kakšno bo sporočilo javnosti po tej seji, ko del politike predvsem Slovenska demokratska stranka zagovarja neko smer preglednosti, odgovornosti za odločitve, tudi sankcioniranje odločitev in ko velik del političnega prostora pri razpravi ne sodeluje ali pa celo aktivno brani slabe rešitve in slabe prakse. To je sporočilo, ki bo iz tega sledilo. Jaz mislim in vem, da je pristop koalicije pri vseh predlogih, ki jih poslanci iz naše stranke predlagamo v zakonodajni postopek ali pa za razpravo v Državnem zboru ali na delovnih telesih, vedno enak. Vedno se vsuje plošč obtožb, da nekaj oviramo, da je nekaj nepotrebno, da zapravljamo davkoplačevalski denar, da ne vem, kaj počnemo. Ampak naš interes je ravno nasproten. Interes tistih, ki branite in ki napadate nas, da tega ne bi počeli, je točno tak. Vi ste tisti, ki zaradi neodločitve, ki zaradi nejasnih stališč, ki zaradi pokrivanja slabih praks trošite davkoplačevalski denar. Ne 300 evrov ali pa tisoč evrov, koliko stane ena taka seja Državnega zbora, več ali manj stane to enako, če seja je ali če ni ne, ker vsi zaposleni, ali imamo mi tukaj sejo ali nimamo, dobijo dnevno plačilo, ampak vi s tem, ko ne odreagirate, povzročate delanje lukenj v državnem premoženju, povzročate delanje lukenj v bančnem premoženju in potem terjate od ljudi, da to, kar ste vi s svojimi odločitvami zavarovali in naredili tiste, ki to počenjajo, imune in zavarovane, da to ljudje tudi po tem plačujejo. Tu vas ne zanima, ali gre za socialno šibke ljudi ali gre za bogate ljudi. Vi s tem zadolževanjem in pa z dvigom davkom segate po vseh, najbolj po tistih sicer, ki imajo najmanj in si marsikakšno stvar najtežje privoščijo.

Kar zadeva sklepe, ki smo jih predlagali, spoštovani v koaliciji in spoštovana Vlada, niti eden od sklepov ni preseegal pristojnosti, ki jih ima Državni zbor ne glede na to, kakšno mnenje je bilo napisano, ne glede na to, kakšno mnenje je bilo napisano. Če Državni zbor ne more predlagati Vladi, da v okviru svojih pooblastil ukrepa, potem je v tej državi nekaj hudo narobe. Če Državni zbor ne more predlagati Banki Slovenije, da v okviru svojih pooblastil ukrepa v bančnem sistemu pri odpravi slabih praks, potem je nekaj narobe. Če Državni zbor ne more predlagati Komisiji za preprečevanje korupcije, da v nekem konkretnem primeru nekaj naredi,

konkretno pri ponovni privedbi tega problema, tega primera, potem je nekaj hudo narobe. Potem nismo Državni zbor, potem ne sprejemamo zakonov, potem se zavestno odpovedujemo sprejemanju politik na vseh področjih iz pristojnosti Državnega zbora, vseh področjih. In težko boste kogarkoli v tej državi prepričali ne glede na to, kakšno mnenje ste dobili, da za to nismo pristojni. Smo pristojni. In smo tudi odgovorni. In tisti, ki se zavedamo, da smo pristojni, odgovorni, tudi predlagamo ukrepe, ki jih morajo storiti institucije, ki so dolžne poročati Državnemu zboru. Dolžne poročati. In Državnemu zboru poroča tako Vlada, redno, tekoče na sejah, kadarkoli pač to postavimo kot kriterij, poročati mora Banka Slovenije in poročati mora Komisija za preprečevanje korupcije, poročati mora tudi senat Komisije za preprečevanje korupcije. Tisti, ki trdite, da Državni zbor za to ni pristojen, potem ne poznate niti ureditve, ki jo imamo v tej državi. Banka Slovenije in Komisija za preprečevanje korupcije poročata edino Državnemu zboru. In če nam poročajo in ne moremo mi njim nič predlagati, potem, spoštovani, zaprimo vrata Državnega zbora in gremo na neko drugo ureditev. Na neko drugo ureditev. Tukaj sedeti in gledati, kako se problemi potencirajo, kako rastejo stroški TEŠ, kako so tisti, ki so bili v TEŠ, neodgovorni, kako so tisti, ki so povzročili bančno luknjo, neodgovorni, kako so tisti, ki delajo težave v zdravstvu, neodgovorni, potem ne vem, kaj lahko še počnemo. Nimamo najbrž kaj početi in tudi sprejemanje zakonov na tak ali drugačen način je pravzaprav brezvezno.

Mene žalosti, da je Vlada – mi smo povabili predsednico Vlado in pa ministra za finance –, da sta to točko dnevnega reda bojkotirala, državni sekretar je lahko nadomestilo za ministra, če je odsoten, ne more pa biti za predsednico Vlade. In glede na to, da se hvalite, kaj vse ste ali boste sprejeli kar zadeva boj proti korupciji, vam povem, da tisto, kar ste in kar boste sprejeli, nima nobene implementacije v praksi. Zakonov ne izvajate. Niti Vlada svojih zakonov ne izvaja. Tudi koalicija v Državnem zboru ne izvaja. Če ste v stanju pokriti koruptivna dejanja, klientelistična dejanja, enormna plačila družinskim članom, ki so jih izvedli taki ali drugačni člani stranke Socialnih demokratov, če ste v nasprotju z odločitvami pripravljeni podpreti podeljevanje koncesij v zdravstvu in vašimi političnimi stališči, potem nimamo od take stranke v tem Državnem zboru kaj pričakovati. Nimamo kaj pričakovati. Razen to, da se bo permanentno pokrivalo ravnanja, slaba ravnanja, ki kršijo, bom rekel, vse standarde in odgovornosti, ki kršijo standarde etike in pa tudi, bom rekel, zakonodajne standarde, ki so opredeljeni tudi kot kaznivo dejanje.

Jaz mislim, da bi Vlada, Banka Slovenije in Komisija za preprečevanje korupcije morali pristopiti k reviziji tega konkretnega primera,

primera zaposlitve Roka Praprotnika v Banki Slovenije. In če je karkoli narobe, bi moral tukaj prevzeti konkretno nalogo tudi Nacionalni preiskovalni urad in tudi tožilstvo. In glede na to, kakšne standarde zagovarjate, bi bilo morda celo smiselno, da bi se do razčiščenja razmer pri zaposlitvi gospoda Praprotnika v Novi Ljubljanski banki začasno ali trajno suspendiralo tudi oba protagonista tega postopka, tako direktorja Nove Ljubljanske banke kot gospoda Praprotnika. In na ta način bi lahko sprožili potem tudi neodvisno preiskavo, na katero ne bi vplivali ne tako ne drugače tudi vpleteni osebi.

Čudi me, da že v enem izmed prejšnjih primerov, ko je tako tožilstvo, kot Nacionalni preiskovalni urad na tiskovni konferenci izjavilo, da ne morejo do podatkov bančnih dosjejev, da Vlada in Banka Slovenije nista reagirali. Tam je bilo rečeno, da srednji menedžment ovira predajo dosjejev preiskovalnemu uradu in tožilstvu. Kdo je reagiral? Direktor banke? Ni. Zakaj ni? Zakaj on ne more kot odgovorna oseba v banki ukrepati proti njemu podrejenim osebam? Je ukrepala Vlada? Ni. Vse tisto, kar smo mi predlagali, kar zadeva razkritje v tem delu mandata, ste vehementno zavrnil, tako kot ste zavrnil te sklepe, ki so primerni za to, da se jih obravnava. Če ste imeli pa boljše rešitve, bi jih pa z veseljem tudi mi podprli. Ampak očitno je med besedami in dejanji enormna razlika. In predvsem koalicija je tista, ki govori eno, dela pa nekaj povsem drugega. In mislim, da ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste želeli besedo, ste jo dobili. Ker pa nam je ostalo še nekaj časa za razpravo, vas v skladu s prvim odstavkom 71. člena Poslovnika sprašujem, če želi morda še kdo razpravljati. Vidim še željo po razpravi. Odpiram prijavo? Še morda Vlada? Predlagatelj verjetno tudi? Odpiram možnost za razpravo. Prijavljene imamo štiri razpravljavce, vsak ima po 5 minut.

Gospod Zvonko Černač.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Danes smo nekako videli, da tej vladi, tej oblasti, tej koaliciji ni kaj dosti mar za denarice državljanov, to smo sicer že dolgo časa vedeli. Ampak ji tudi ni kaj dosti mar za to, da bi se vsaj v bodoče preprečilo plenjenje ljudi preko takih ali drugačnih koruptivnih ravnanj in postopkov. In ko govorimo danes o enem konkretnem primeru gospoda Praprotnika, ne govorimo o primeru ad personam, ampak govorimo o stvari, o načinu ravnanja, ki je nekako imanenten tej oblasti strukturi in ki kaže na to, da z ukrepi in z ravnanji vseh teh korupcijskih tveganj in ravnanj ne preprečuje, ampak spodbuja. En tak konkreten primer je, recimo, imenovanje novega senata korupcijske komisije. Novi senat korupcijske komisije, kot sem prej povedal, je prevzela Pozitivna Slovenija. To zdaj postaja ena

politična komisija ene politične stranke. Pričakujemo, da glede na to, da ste imenovali generalno sekretarko Državnega zbora, da si malo umijete politične roke, boste dva člana senata postavili koalicijsko, da bo ta zadeva uravnotežena. S tem sta ta organ do konca razvrednotili. Ta komisija, ki je prej nekako zaradi tega skrivanja političnega backgrounda, še služila za politične obračune, v bodoče tudi če bo to želela početi, seveda več ne mogla početi, ker je razkrinkana, je na čistini. Zdaj tudi tisti najbolj naivni vidijo, da tisto, kar se je zgodilo 7. januarja 2013, je bil scenarij, ki je bil političen, načrtovan. Korupcijska komisija je na podlagi nekega poročila, glede katerega so številni pravni strokovnjaki izrazili utemeljen dvom v njegovo strokovnost, poskrbela za to, da je bila odstavljena druga Janševa vlada. Seveda posledice tega čutimo vsi in jih bomo čutili še nekaj časa. Ta dolg države se je v dobrem letu dni povečal za nadaljnjih skoraj 9 milijard evrov. Slovenija je zaradi teh postopkov in teh rabot te, recimo ji, politične korupcije, v najbolj grobem pomenu besede, zadolžena že za skoraj 30 milijard evrov. 30 milijard evrov. Dolg konec leta 2008, ob zaključku mandata prve Janševe vlade, pa je znašal manj kot 8 milijard evrov. Se pravi, v skoraj 20 letih samostojne države nismo bili sposobni, ni bil ta dolg povečan toliko, kot je bil potem povečan v enem mandatu Pahorjeve in v enem letu mandata vlade Alenke Bratušek. Vsakemu državljanu, vključno z novorojenčki, je v zibko položen dolg v višini skoraj 15 tisoč evrov. Kot je rekla ena moja kolegica, dve leti je moral povprečen Slovenec delati za to, da bi ta dolg odplačal, seveda ne bi smel nič jesti, nič piti pa tudi stroškov za stanovanje si ne bi smel privoščiti.

To ste naredili, gospe in gospodje, in to delate še naprej: Pozitivna Slovenija, Socialni demokrati, DeSUS in Državljanska lista. In ne govoriti o tem, da nič pri tem nimate in da nič ne morete narediti. S tem, ko ste zavrnil vse predlagane sklepe, s tem, ko ste zavrnil sklep, kjer bi Državni zbor Vlado zavezal, da pripravi ustrezne sistemske zakonske rešitve, ki bodo omejile oziroma odpravile sistemske korupcije v javnem in zasebnem sektorju ter kot večinski lastnik Nove Ljubljanske banke pozval, da izvedejo ukrepe, ki bodo odpravili korupcijska tveganja in tako naprej v največji državni banki, ste preprečili možnost, da bi se vsaj v bodoče nekaj na tem področju storilo. Tako da to odgovornost seveda nosite tudi vi in ste jo s tem svojim molkom in s tem neustreznim ravnanjem prevzeli na svoj hrbet, kot tudi odgovornost za to, da se slovenski upokojenec še naslednjih dvajset let ne bo mogel primerjati z avstrijskim upokojenecem, vsaj naslednjih dvajset let. Ker eno govorite, drugo pa delate. Vaša ravnanja so popolnoma v nasprotju s tistim, kar govorite. Slovenski ljudje, slovenski narod in upokojenci imajo dovolj teh besed. Dovolj imajo teh iluzornih predstav o tem, kako neka stranka skrbi za upokojensko populacijo, v Državnem

zboru pa sprejema ravno nasprotne ukrepe, ki gredo v škodo tem ljudem, ki gredo v škodo lastni populaciji.

Zanimivo bo tudi poslušati, kaj bodo rekli branilci nacionalnega interesa, v tem primeru Socialni demokrati zdaj, ko je minister za finance napovedal, da bo prodal vse, vse tisto, za kar ste še leto dni nazaj govorili, da gre za izdajo nacionalnega interesa, nacionalne kraje. Danes ste pa tiho. Tiho ste ob tem, ko vam bodo prodali vse.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Mag. Ivan Vogrin, izvolite.

MAG. IVAN VOGRIN (NeP): Hvala lepa, gospa predsedujoča. Kolegice in kolegi!

Danes mislim, da je bilo izpostavljenih nekaj napačnih tez. Po mojem mnenju, vsak pa ima svoje mnenje. Kajne? Prva je ta, da Državni zbor seveda o tem naj ne bi razpravljala. Ja, kdo pa, dame in gospodje, če ne Državni zbor? Državni zbor je zakonodajno telo, pravzaprav od delovanja, kakovosti delovanja Državnega zbora je odvisna kakovost delovanja celotne države. Potem pa se moramo vprašati, kako smo to delo opravili. To je prva, mislim da, napačna teza danes.

Druga je, da prepustimo zadevo institucijam sistema. Dame in gospodje, če pa so institucije sistema s tistimi, ki naj bi jih preiskovali, v incestnem razmerju! Povem malo bolj natančno, kaj to pomeni incestno razmerje? Kako naj KPK preiskuje Novo Ljubljansko banko, če so podkupljeni za službe! Sem bil dovolj jasen? In tretjič, da seveda Državni zbor za nič ni kriv, da prepustimo nadzornemu svetu Nove Ljubljanske banke. Ne bo držalo! Očitno ne razumemo delovanje institucij sistema. Upravo imenuje nadzorni svet, nadzorni svet imenuj Vlada, Vlado imenuje parlament, parlament je zakonodajno telo. In na parlamentu je vsa odgovornost. Veste, kaj je zadnjič gospod Matjaž Kovačič na preiskovalni komisiji povedal poslancem? Pa so nekateri bili hudo zgroženi. Pokazal je, Vlada in parlament, vi ste krivi za stanje v bančnem sistemu. Pravilno. Res me zanima, jaz hodim na preiskovano komisijo zato, ker zbiram gradivo za naslednjo knjigo. Boste videli kakšne zadeve zanimive bomo brali. Tudi dokumente ste videli, jaz pridem do dokumentov, ker mi ljudje pošiljajo. Pogodbo s Propiarjem so mi poslali, nisem prosil za njo. Niti nisem vedel, da obstaja. Tudi leto dni po sistem, ko sem jo dobil, približno leto dni, je novinar, ko sem mu pogodbo dal, ugotovil, da je gospa, zdaj pa moram pravilno povedati, Alenka Vidic že na otroka Praprotnika.

No pa gremo na malo bolj konkretne zadeve. Dajte mi razložiti to definicijo korporativnega opravljanja. Vidim, da veliko uporabljamo besedo korporativno opravljanje. Jaz menim, da večina tistih, ki govori, to sploh ne ve, kaj to je. Povejte mi definicijo korporativnega opravljanja

na eni od naslednjih sej, mogoče. Kar se tiče mnenja Zakonodajno-pravne službe, dame in gospodje. Ja, pa kakšno je bilo mnenje Zakonodajno-pravne službe v primeru nepremičninskega zakona? Gospod državni sekretar, kakšno je bilo vaše mnenje? Super, super zakon. Super zakon, vsi super dokler se nismo sesuli. Gospod Arhar je, zdaj pa me dobro poslušajte, dober indikator stanja v tej državi. Pa veste zakaj? Jaz sem veliko razmišljal pa sem šel nazaj gledati. On je 20 let nekako zelo močno vpet v družbeno-politično-bančno življenje. Človek, ki veliko ve, veliko zna, tudi veliko ozadij pozna. On je indikator in je v kritičnem trenutku ocenil, da se nima smisla iti več to igro, ker smo na koncu, in noče biti predsednik nadzornega odbora banke, ki je dobesedno s pomočjo politike nekaj milijard evrov pokradla svojim državljanom. Parlamentarci pa to veselo požegnajo, mislim požegnate, jaz nisem za nič glasoval. To je žalostna resnica. Seveda pa bi najboljša bilo, da ne bi nihče nič govoril. To kot v tisti risanki o kralju Juliju: Govori mi tisto, kar bi rad slišal. To ne gre! Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Dr. Vinko Gorenak, izvolite.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Ja, hvala lepa.

Jaz sem si v tem času naredil še par ugotovitev, par sklepov, bom rekel, zase in pa še par podatkov sem lahko pridobil. Glejte, mnogi ste omenjali, tudi sam se v začetku omenil, še par dni nazaj, češ da je šlo preprosto zato, da nihče ni bil primeren v Ljubljanski banki za zasedbo tega delovnega mesta. To ni res. Res je to, da je predsednik uprave gospod Medja povedal, da je vsakršno prijavljanje na razpis nesmiselno, ker je delovno mesto že oddano zunanjemu kandidatu. In glede na to, da je seveda že v mesecu februarju poklical gospoda Praprotnika, še pred njim gospoda Klemenčiča, naj se prijavi in kasneje se tudi je, je bilo seveda s tem tudi povsem jasno, da je delovno mesto oddano tudi za tiste zunanje kandidate. Ampak bistveno pri tem je seveda tudi to, da služba, ki jo danes vodi gospod Praprotnik in je pač jackpot ali kakor je bilo že prej rečeno, skratka je zagotovo nagrada za opravljeno delo. Tako kot je bila njegova prejšnja služba tudi nagrada za opravljeno novinarsko delo zelo pomembna. Ta služba, pogledajte, poleg tega, da ima vse komunikacije z Banko Slovenije, je ta služba pristojna tudi za vse hčerinske družbe. Ta služba je pristojna za komunikacije s Komisijo za preprečevanje korupcije. Ta služba je tista, ki sodeluje z gospodom Kozino, ki sodeluje z NPU, ki sodeluje s policijo, nenazadnje jim tudi pripravlja podatke o tem, kaj po njihovem mnenju je kaznivo dejanje in kaj po njihovem mnenju ni kaznivo dejanje, kaj je slab kredit, kaj po

njihovem mnenju ni slab kredit. In vse to bo seveda zdaj v bodoče počel kdo? Gospod Praprotnik, ki bo dobil še tri, poudarjam, še tri zunanje sodelavce. Kljub temu, da je predsednik uprave na mizo dobil predlog, da so trije novi sodelavci potrebni in da bi naj poiskali – tak predlog je dobil predsednik uprave na mizo – dva z notranjim razpisom, enega pa z zunanjim, se je predsednik uprave gospod Medja jasno odločil, da bodo vsi trije zunanji. Se pravi, v nadaljevanju mi lahko pričakujemo zdaj kaj? Preprosto to, da si bo gospod Praprotnik zaposlil še tri ljudi, seveda njemu Podobne, pisane njemu na kožo. In na kožo posla, ki ga bo moral opraviti. Dejstvo je seveda tudi to, to mislim, da sem že prej dokazal, da je nagrado dobil in da je to delovno mesto nagrada za tisto, kar ni opravil pa bi po zakonu moral opraviti. Namreč, preiskoval je korupcijo gospoda Medje in se en teden prej, kot smo rekli, izločil in korupcije ni bilo. Za korupcijo so bili krivi vsi drugi, ne pa on. In to je rezultat dela Komisije za preprečevanje korupcije. Seveda je delovno mesto zdaj nagrada, vprašamo se pa lahko, kaj pa zdaj ta nagrada pomeni oziroma kaj bo ta gospod tam počel. V prvi vrsti bo skrbel za javno podobo gospoda Medje. To je njegova prva zadolžitev, to lahko sklepamo iz nekaterih podatkov, do katerih se da priti, ki ti jih ljudje pošljejo, ki vse to seveda opazujejo. Na nek način bo skrbel za zunanjo podobo, ker gospod Medja reagira na vse tisto, kar bi lahko kršilo njegovo zunanjo lepo podobo. Za kakšno pismo poslanca pa mu je malo manj mar in odgovori nanj kasneje ali pa sploh ne. Meni, recimo, je odgovoril šele danes. Potem v nadaljevanju je treba reči, da bo skrbel – za kaj? Da bo skrbel za to, kar je in kar ni pranje denarja, potem bo skrbel za odtekanje informacij, skratka, preprečevanje odtekanja informacij. Verjetno pa mu bo to delo dobro šlo, saj ima novinarske izkušnje in je novinar po poklicu, tako da bo to delo lahko dobro opravil. Varovanje tajnih podatkov bo sploh dobro opravljal, ker se na to zelo dobro spozna iz časa Sove, ker je spisal, kot sem prej rekel, 600 gramov člankov o dogovarjanju o incidentu v Piranskem zalivu, ko pa je bil Tone Rop obsojen, pa ni bilo nobenega njegovega članka. Skrbel bo tudi za preprečevanje trgovanja z informacijami. To bo zelo zanimivo – namreč to piše v opisu del in nalog njegovem. Skrbel bo tudi za preprečevanje konfliktov interesov. Tu pa je sploh specialist, ker vemo, da se lahko izloči, pa potem je korupcija ali pa ni korupcija, to bo zelo uspešno lahko počel. In ukvarjal se bo tudi s preprečevanjem omejevanja konkurence. Vse to z novinarskimi izkušnjami, seveda na način, ki ga mi ne odobravamo. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.
Mag. Majda Potrata, izvolite.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Zame je pravna varnost na prvem mestu. In prav zaradi tega sem mnenje Zakonodajno-pravne službe prebrala zelo natančno in tudi potem ko sem na petkovi seji sodelovala in poslušala današnjo razpravo, sem prepričana, da je ost uperjena v delo protikorupcijske komisije, sicer naj bi zdaj ob neki konkretni situaciji imenovanja za službo zbledela verodostojnost protikorupcijske komisije. Kdor je bral mnenje Zakonodajno-pravne službe in magnetogram bo tudi resničnost ali trdnost mojih izjav pokazal, zato se ne bom ukvarjala s tem, da bi oporekala nekaterim replikam ali še čemu, ampak Zakonodajno-pravna služba posebej opozarja na to, da ima sicer Državni zbor poleg zakonodajne in volilne tudi nadzorno funkcijo, ampak prav pri tem opozarja tudi na načelo delitve oblasti in na to, kako mora Državni zbor paziti, da ne preseže svojih pristojnosti. In ko sem govorila o tem ob tretji in četrti točki predlaganega sklepa, še enkrat opozarjam na mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki govori o tem, da je s pravnoformalnega vidika pri presoji predloga akta pomembna vrsta in z njo povezana narava predlaganega akta. To, kar bi mi lahko naredili, bi bilo priporočilo. Kajti po načelu delitve oblasti je za predlaganje zakonskih rešitev v prvi vrsti po ustavi in po zakonsko določenem položaju izvršna veja oblasti zadolžena. In še enkrat, če bi hoteli s tega vidika pogledati, potem bi smeli pri tretjem in četrtem govoriti o priporočilu. Predlagatelj še nikoli ni rekel, da naj razpravljamo o priporočilu, ampak vedno o sklepu.

Zdaj, kar zadeva vprašanje Banke Slovenije, je tisto, kjer presega Državni zbor v drugem sklepu to, da pravzaprav posega v 65. člen Zakona o bančništvu, po katerem posamezni osebi Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje člana uprave posamezne banke, če izpolnjuje določene pogoje. Mi smo pa prej slišali še celo predlog, da bi kar Državni zbor zamrznil neko funkcijo. In, ko sem že ravno pri tem, to bi se dalo zdaj še nadaljevati po mnenju Zakonodajno-pravne službe, vas opozarjam na neko izjavo gospoda Arharja, čisto na začetku njegove razprave na odboru, ko je govoril o tem, kakšne so pristojnosti nadzornega sveta v delniški družbi, je potem rekel tako: "Tako da iz tega zornega kota na podlagi nobenega zakona ne poznam, da bi lahko kdo od tukaj, pa ob vsem spoštovanju najvišjega nivoja Državnega zbora, dajal direktive." Gre za direktno zgroženost ob tem, da bi politika predsedniku nadzornega sveta kaj nalagala. In, še enkrat, jaz ne vem, kako vi veste, kaj je mislil gospod Arhar, jaz lahko sodim po tistem, kar je zapisano v magnetogramu. Tudi ne presojam tega, kaj je rekel kasneje komu od medijev, jaz se sklicujem na to, kar je zapisano v magnetogramu. Tako da hočem reči, poglejte, postopek je bil izveden tako, kot je predpisan in naprej potem vse o internem razpisu še o čem. Jaz nisem izrekla ene vrednostne sodbe, ene besede o tem, iz česar bi se dalo sklepati, da jaz kakorkoli

zagovarjam katerokoli imenovanjem. Ne zagovarjam nobenih nečednosti in ničesar tega, zagovarjam pa pravno državo, zagovarjam to, da moramo spoštovati kot zakonodajalci načelo delitve oblasti in da moramo seveda spoštovati tudi čustva ljudi in da ne moremo zaradi tega, ker bo v banki 700 brezposelnih, kar naprej trditi, zakaj eden od teh 700 brezposelnih ni bil izbran. Tako da je potrebno pošteno govoriti in citirati.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Ker vidim želje po replikah, vas moram obvestiti, da ni replike, ker smo pri delitvi časa. Tako je po poslovniku. Pravzaprav je še predstavnik Vlade želel besedo, potem pa še predlagatelj.

Izvolite, mag. Mitja Mavko.

MAG. MITJA MAVKO: Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica.

Mogoče zgolj v zaključku še enkrat nekaj ključnih ukrepov, ki jih je Vlada že sprejela, jih je tudi Državni zbor že sprejel, ali pa jih namerava še v prihodnjih tednih in mesecih predložiti Državnemu zboru na temo preprečevanja korupcije in pa soočenja s sistemsko korupcijo.

Če lahko citiram iz letnega poročila Komisije za preprečevanje korupcije en stavek, in sicer po mnenju Komisije za preprečevanje korupcije je "transparentnost najhujši sovražnik korupcije". In na področju transparentnosti menimo, da je ta Državni zbor že storil zelo velik korak naprej k preprečevanju prihodnjih pojavov korupcije s sprejemom novega zakona o dostopu do informacij javnega značaja, ki bo v veliki meri in na dosti bolj obsežni ravni spremenil delovanje družb v državni lasti, vključno z Državo za upravljanje terjatev bank in s tveganimi postavkami, ki so bile prenesene na slabo banko.

Mi smo v celoti zavezani k doslednemu spoštovanju tega sprejete zakona, kot smo tudi zavezani k doslednemu spoštovanju ostalih sprejetih zakonov na področju dostopa do informacij javnega značaja. V zelo kratkem času bo zelo transparentno vidno, kaj je bilo na družbo za upravljanje terjatev bank že preneseno. Kot sem sam povedal v uvodnem nagovoru – pa tudi kar me je dopolnila državna sekretarka z Ministrstva za notranje zadeve – v pripravi so spremembe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije, ki bodo naslovile vrsto vprašanj, ki jih je izpostavljala bodisi Komisija za preprečevanje korupcije bodisi zadeve, ki so bile izpostavljene v današnji razpravi. Napovedali smo, da bo zakon predložen Državnemu zboru še v tem letu.

Dodatno bi želel izpostaviti še dva sistemska ukrepa, na katera je opozorila tudi Komisija za preprečevanje korupcije. Prvi je Zakon o Slovenskem državnem holdingu, kjer smo popolnoma na novo opredelili novo poglavje, ki ga je Komisija za preprečevanje korupcije toplo

pozdravila. Veseli smo, da vnašamo večjo robustnost soočanja s tveganji pojava korupcije, preprečevanje navskrižja interesov in pa predvsem večja zavezanost k transparentnosti družb v državni lasti. Zadnja, zelo pomembna stvar, ki jo tudi izpostavlja Komisija za preprečevanje korupcije, pa se nanaša na javna naročila. Tudi tu smo bili soočeni z mnenjem, da predvsem na področju zdravstva zaradi sistema ali pa uveljavljene dosedanje praske javnega naročanja v zdravstvenem sistemu obstajajo tveganja za pojav korupcije. Tu smo že v spremembo javnonaročniške zakonodaje posegli in uvedli obvezo skupnega javnega naročanja.

Vlada poleg 4 področjih, ki sem jih omenil, v celovitem sprejetem programu za soočanje s pojavi sistemske korupcije namerava zelo resno posegati tako v zakonodajne okvire in pa v izvedbene okvire v primeru praks. Definitivno bo še precej možnosti za razpravo o posameznih rešitvah. Verjemite, da Vlada jemlje težave s tega področja skrajno resno. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Lahko zaključimo razpravo? Gospod Jože Tanko, izvolite v imenu ... Imate postopkovno? Izvolite, imate postopkovno.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala lepa, gospa podpredsednica za besedo. Spoštovani zbor!

Torej praksa je taka, da ima predlagatelj baje, ampak nikjer v poslovniku to ne piše, zadnjih 5 minut še na razpolago, da pove. Vsi drugi, ki bi se pa radi oglasili postopkovno, bi pa rad vas samo spomnil, kaj govori 69. člen poslovnika Državnega zbora. Namreč takole pravi: "Poslancu, ki želi govoriti o uporabi poslovnika, da predsedujoči besedo takoj, ko jo zahteva. Govor takega poslanca ne sme trajati več kot 3 minute." Jaz upam, da bodo vsi tisti, ki se bodo vnaprej javili, da imajo postopkovni predlog, da naj govorijo o uporabi poslovnika ne pa o vsebini te seje. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Če lahko prosim za mir v dvorani. Prej so bile iz te strani želje po replikah in obrazložila sem, da po poslovniku replike v tej delitvi časa niso možne, ni pa bilo postopkovnih predlogov. Zdaj pa ima gospa Sonja Ramšak postopkovni predlog.

Izvolite.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica.

Jaz sem že prej zahtevala postopkovni predlog. Namreč predlagam, da v bodoče opozorite izvajalce, če opozarjajo, da razpravljavci niso govorili resnice oziroma so navajali drugačna dejstva. Jaz bi ravno v tistem delu, kjer je gospa Potrata navajala 65. člen Zakona o bankah, opozorila, da ko smo govorili

o pristojnosti Banke Slovenije in o naših predlogih, da dejansko se navezujemo na 61. člen Zakona o bankah, in sicer kjer so opredeljene obsežne pristojnosti in jih je tudi ZPS navedel v svojem mnenju. Namreč, da "zgolj v razmerju do članov uprave in nadzornega sveta se predpiše podrobnejše pravila o ravnanju članov uprave in članov nadzornega sveta banke pri opravljanju te funkcije v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja in podrobnejšo vsebino dokumentacije, katere kandidat za člana uprave banke dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 63. člena Zakona o bankah". In to je ta 2. točka sklepa, ki smo jo mi predlagali.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

To ni bil postopkovni predlog, bila je zloraba postopkovnega predloga. S tem, da jaz kot predsedujoča ne morem vedeti, iz kakšnih dokumentov razpravljavci razpravljajo, in jih ne morem postavljati na laž ali resnico. Kot zadnjemu dajem besedo predlagatelju gospodu Jožetu Tanku.

Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa.

No kar zadeva delitev oblasti, si jo nekateri v tem Državnem zboru predstavljajo tako, da je Državni zbor tisti, ki s sprejemom aktov zagotavlja denar bančnemu sistemu, bančni sistem pa to neodvisno deli za slabe kredite, za visoke plače, za privilegije in ostale stvari.

Jaz sem od gospoda Mavka, državnega sekretarja, pričakoval, da bo povedal, kaj bo v tem konkretnem primeru, ki je predmet razprave Državnega zbora, storila Vlada. Vlada je namreč tako ali drugače upravljavec, krovni upravljavec Državnega premoženja preko Soda, Kada in neposredno. V tem primeru bi pričakoval, da bi Vlada kot večinska ali pa 100 % lastnica banke nekaj storila, ker najbrž predstavlja skupščino v tem sistemu. Skupščina se ukvarja z nadzorniki, jih imenuje in razrešuje, lahko kadarkoli zamenjate vse, nadzorniki postavljajo in razrešujejo upravo. In v tem primeru, ko je šlo za tako kolizijo interesov, za kršitev načel integritete, za ustavitev postopkov preiskave zaradi določenih obljub s službo, bi Vlada tukaj morala odreagirati. Gospod Mavko, vse tisto, kar ste vi povedali, da bo storila Vlada, je popolnoma brezpredmetno. Vi imate tukaj pred sabo konkreten primer in Vlada bi v tem konkretnem primeru moralo odreagirati, če je izvršna oblast v tej državi, in poskrbeti, da bi se tudi v tem korporativnem državnem delu uredile zadeve na način, ki je dostojen, primeren in pregleden in transparenten, kot pravite. V tem primeru ni transparentnosti in Vlada ne bo storila nič, da bi se ta stvar, ki je predmet te razprave danes, razčistila. Nič. Vse tisto, o čemer ste govorili vi in poslanci koalicije, je pač napoved,

kaj se bo dogodilo v prihodnosti. Vendar, če niste sposobni materializirati določb obstoječih zakonov, ki urejajo tudi te, kot je rekel Vogrin "incestne razmere", potem je brezveze, da predlagate karkoli s področja korupcije v tem Državnem zboru. Tiste določbe o Slovenskem državnem holdingu so brezvezne, ker vse tisto, kar boste tam pisali, ureja Zakon o integriteti. Mi ne rabimo dveh zakonov za preprečevanje korupcije. Enega, ne vem, takega, drugega pa za Slovenski državni holding. Imamo lahko eno ureditev, en zakon, eno komisijo za preprečevanje korupcije in to zadostuje, če je sposobna to delati. Vendar v primerih, ki jih obravnavno tudi v tej naši zahtevi, ta komisija tega ni sposobna početi. Dokler lahko s prstom kaže po drugih osebah, dokler lahko suspendira življenje in delo, recimo, ljudi, ki njej niso niti blizu srca, do takrat je komisija oh in sploh, tisti trenutek, ko pa je treba nekaj pomembnega odločiti in poseči v sfero, ki je tej koaliciji blizu in tej preiskovalni komisiji blizu, pa se ne zgodi nič. Ni poročila, ni ugotovitve, se izpeljejo ven, kot da niso nič ugotovili in tako naprej. To je šlo v primeru KPK, pri Korn Ferry, to je šlo v primeru Viranta in najbrž v še kakšnih drugih primerih, ki se jih pa niti lotili niso. Strah je pa to, da se je za naslednje mandatno obdobje KPK, za naslednjih pet let, vzpostavila podobna praksa. Že izbirni postopek predsednika Komisije za preprečevanje korupcije je potekal na nek izredno čuden način, s šlamastiko, z uničenjem dokazov o tem, kaj se je tu dogajalo. Kakorkoli, Vlada na tem področju nima nekega predvidljivega ravnanja. Predsednica Vlade je prišla v ta Državni zbor podpreti vsakega ministra, ki je bil interpeliran, zaradi dokazljivo, dokumentirano slabih ravnanj, nezakonitih ravnanj tudi, klientelističnih ravnanj, koruptivnih ravnanj. In dokler predsednica Vlade podpira taka ravnanja svojih ministrov, Pikala, Viranta, Omerzela, tudi Čuferja in tako naprej, do takrat sprejemate lahko vi kakršnekoli zakone, Vlada in koalicija, od tega ne bo čisto nič, samo masaker po tistih, ki so morda storili kakšen majhen prekršek. Vendar vreča je omejena, glavni problemi so ostali odprti in Vlada dela tako, da vse te glavne probleme pušča odprte in ne stori na teh področjih popolnoma ničesar. Mislim, da je to ključen problem tega. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Zaključujem splošno razpravo o predlogu sklepa. V skladu s razlago Komisije za Poslovnik z dne 9. decembra 2009 Državni zbor ugotavlja, da je postopek obravnave predloga sklepa končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda. Zaključujem tudi 60. izredno sejo zbora. Naredite si lep večer.

Seja je bila končana 15. aprila 2014 ob 18.27.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BEVK, SAMO.....	53
BRULC, MIRKO.....	30

Č

ČEHOVIN, JERKO.....	23
ČERNAČ, ZVONKO.....	31, 50

G

GORENAK, DR. VINKO.....	8, 13, 29, 39, 51
GRILL, IVAN.....	42
GRIMS, MAG. BRANKO.....	36

H

HOČEVAR, MAG. KATARINA.....	19, 34
HORVAT, JOŽEF.....	22
HRŠAK, IVAN.....	21

I

IRGL, EVA.....	41
----------------	----

J

JERAJ, ALENKA.....	9, 45
JEROVŠEK, JOŽEF.....	8

K

KOCIPER, MAŠA.....	10, 11
--------------------	--------

M

MAVKO, MAG. MITJA.....	16, 53
MEH, SREČKO.....	37, 39

O

OPEC, JASMINA.....	20
--------------------	----

P

POTRATA, MAG. MAJDA.....	18, 40, 46, 52
PUKŠIČ, FRANC.....	10, 27

R

RAMŠAK, SONJA.....	7, 17, 47, 53
--------------------	---------------

T

TANKO, JOŽE.....	11, 12, 13, 24, 35, 40, 47, 48, 54
TONIN, MAG. MATEJ.....	6

V

VALENČIČ, KRISTINA.....	15
VOGRIN, IVAN.....	7, 33, 51

Z

ZATLER, MAG. RENATA.....	44
--------------------------	----

Ž

ŽUPEVC, MAG. MELITA 12

LEGENDA

- PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija**
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke**
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov**
- PS DL – Poslanska skupina Državljska lista**
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije**
- PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke**
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije**
- PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti**
- NeP – Nepovezani poslanec**